

NOVI tednik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

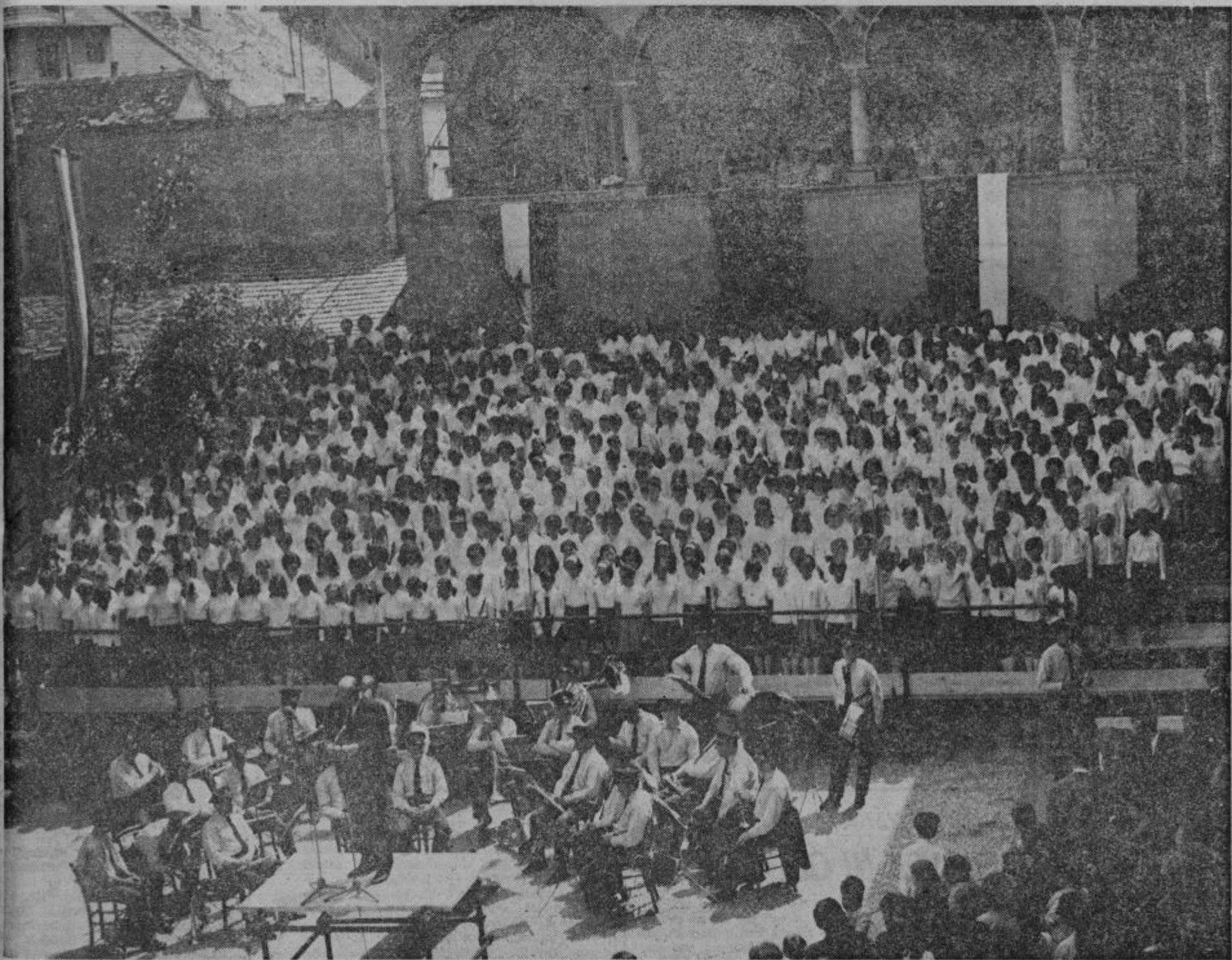
Z UREDNIKOVE MIZE

Danes prišem zadnjikrat vrstice v rubriki z urednikove mize. V ponedeljek bo prevzel mesto glavnega in odgovornega urednika NT in RC Bojan Volk. Priložnost je torej za slovesne poslovilne besede. Vendar velja — v štuljenju mnogokrat prihaja do razpotij, do slovesov in ponovnih snidenj. Zato je važnejše to, kar smo delali, ustvarjali. Kar smo dosegli. Vsega tega ne bi bilo brez vas, dragi bralci NT in poslušalci RC. Zato hvala za mnoga pisma. Nasvete, Predloge in kritike. Za sodelovanja, ki naj bo odslej še trdnjše.

Hvala vsem sodelavcem. Premalokrat smo se dobili. Toda naše skupno delo je bilo vseeno uspešno in želim, da tako tudi ostane.

Posebno se zahvaljujem tudi vsem ustanoviteljicam, zvestim prijateljem v občinah celjskega območja, ki so pomagali uveljaviti NT in RC kot pomembna regionalna medija. In seveda vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali.

Vaš urednik

XI. mladinski pevski festival Celje 75

ŠENTJUR: POBRATENJE

V preteklem tednu so v Šentjurju pri Celju potekali pogovori o pobratanju mest med krajevnimi skupnostmi in šentjurske občine in krajevnimi skupnostmi iz ljubljanskih občin. Določili so seznam pobratanih občin po krajevnih skupnostih, potekajo pa tudi obširni razgovori o svečani izmenjavi listin, ki bodo podpisane 24. avgusta, medtem pa bodo tekle priprave za pobratenje in usklajevanje nadaljnjega dela.

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

Sistem TRIGLAV

sestavite regal — unikat!

Elementi sistema TRIGLAV nudijo velike možnosti kombiniranja.

SPLOŠNE
DELEGACIJESKOK
VSTRAN

Cerjav-pol leta dela splošnih delegacij ne daje povsem realen pogled na prehojeno pot v oblikovanju delegatskega sistema, pa so potrebne ocene že o prvih znakih nekaterih razumljivih pomanjkljivosti ali ugodnih izkusenj iz dosedanjega dela delegacij za samoupravne interesne skupnosti. V teh dneh bodo v Celju začeli z razpravo o graditvi občinske skupščine, ki povzema bistvene posebnosti uresničevanja delegatskih odnosov v občini. Prejšnji teden je posvet z vodji splošnih delegacij v celju občinska konferenca SZDL.

Posvet z vodji splošnih delegacij je razgrnil kup značilnosti, predvsem pa je potrdil, da so splošne delegacije ostale v ozadju pozornosti družbeno-političnih organizacij. Zato vodje delegacij težko sami najdejo odgovore na nekatera vprašanja. Na primer: katera gradiva skupščin samoupravnih interesnih skupnosti lahko ostanejo le v razpravi na seji delegacije in katera morajo v pretres na zbor delovnih ljudi? Ali — očitno je, da so konference splošnih delegacij aktivnejše od temeljnih delegacij. Kaj je vzrok za to zoževanje razpravljanja in odločanja v delegatski bazi? Zakaj pot delegatske razprave o graditvi ne vodi od razprave v temeljni delegaciji do usklajevanja stališča v konferenci? Vodje delegacij so kritično ugotovili, da konference delegacij šele začne oblikovati stališča o vsebini gradiv, namesto da bi povezovala in združevala različne poglede, predloge in interese. Pomembna je ocena, da družbene politične organizacije v temeljnih samoupravnih celicah in skupnostih niso dovolj storile za uspešno delo delegacij. Niso težave le s sestajanjem, s prostori, s preiskovanjem pomoči strokovnih služb, s majhnim zanimanjem za delo splošnih delegacij, ki jih v kolektivih še niso v celoti sprejeli kot sestavni del samoupravnega odločanja v občini. V temeljnih samoupravnih skupnostih je premalo delovne povezave s političnimi organizacijami, samoupravnimi organi, s strokovnimi službami in seveda — z delegatsko bazo.

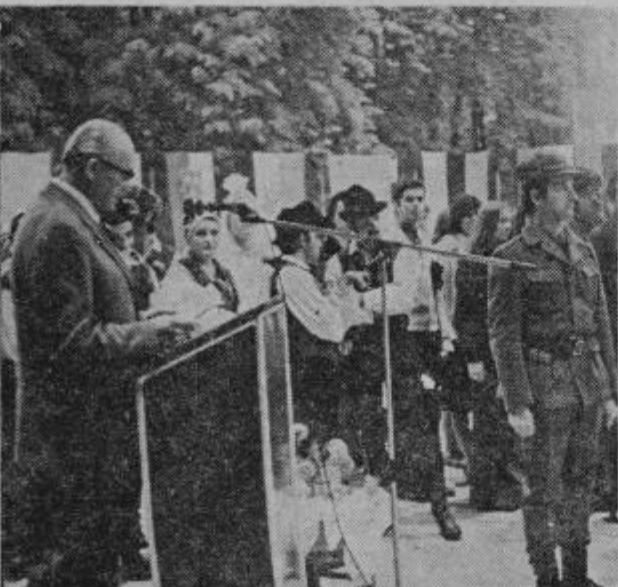
Delo delegacije naj bi dobilo svoje mesto v samoupravnih aktivih. V celjski občini bodo morali pregledati sestavo nekaterih delegacij, zlasti tistih, ki združujejo 40 ali 50 manjših samoupravnih enot. Samoupravne interesne skupnosti bodo morale usklajevati čas zasedanj, kar bo racionaliziralo delo splošnih delegacij. Vsa gradiva SIS bi lahko objavili v Delegatskem poročevalcu. Tam, kjer so možnosti, naj bi za posamezne samoupravne interesne skupnosti ustanovili posebne delegacije, kar so uspešno preizkusili v štorski Železarni. Sklepe posameznih zasedanj skupščin in s tem povratno informacijo morajo prejeti splošne delegacije nekaj dni po seji, ne pa, da delegacije čakajo na informacijo do nove seje. Tudi pobuda, da bi za delo delegacij pripravili poslovnik o njenem delu, je bila dobro sprejeta.

Posvet z vodji splošnih delegacij, 25 po številu, ki ga je pripravila občinska konferenca SZDL v Celju, je bil dvojno koristen. Odprl je nekatera vprašanja in zahteval odgovore nanje.

Sobotne slovesnosti ob otvoritvi Doma teritorialnih enot v Slovenskih Konjicah so se udeležili številni gostje iz vse naše domovine. Tako so prišli na slovesnost delegati iz srbske občine Kosjerić, ki je pobratena z občino Slovenske Konjice, prišli so tudi preživelci borci Bračičeve brigade in VDV bataljona, na slovesnosti pa so bili tudi nekateri člani CK ZKS, republiške konference SZDL, predsedstva SRS in člani glavnega štaba za splošni ljudski odpor v SR Sloveniji. Slavnostni govornik je bil generalpolkovnik Ivan Dolničar. Več o praznovanju v Konjicah preberite na 10. strani.

Foto: DRAGO MEDVED

Narodni heroj Franc Rojsek-Jaka je zbranim prostovoljcem v partizanske enote spregovoril o težkem, toda svetlem boju borcev za svobodo izpred trideset let, o boju, ki ga je doživljal sam. Dejal je, da bodo morali vsi, ki so izrekli svečano zaobljubo, služiti domovini, kadar bo treba, nenehno oživljati tradicije narodnoosvobodilne borbe. Na sliki: Franc Rojsek-Jaka here pozdravlja govor prostovoljcem.

MILENKO STRASEK

PAŠKI KOZJAK

ČLOVEK NI ODPOVEDAL

Paški Kozjak je v nedeljo dopoldne sprejel več kot tisoč ljudi in daleč. Prišli so, da so skupaj počastili trideseto obletnico zmage nad fašizmom, da so na proslavi, ki so jo pripravile družbeno politične organizacije krajevnih skupnosti, ki gravitirajo na njegovo območje, obudili spomene na minula leta in ugotovili sedanjí trenutek. In ne samo to. Borci Stirlinajste divizije so prišli tudi zato, da so se znova zahvalili domačinom za vse, kar so jim dali in nudili v najtežjih časih. Njihovo zahvalo in priznanje hkrati je posredoval Stane Lavrič.

»Ko že listamo po preteklosti,« je v svojem govoru med drugim dejal predsednik medobčinskega sveta SZDL Celje, Janko Zevart, »ne moremo in ne smemo mimo februarja 1944. leta. Teh dni se gotovo spominjate vsi starejši domačini in ti dnevi bodo ostali v trajnem spominu vseh borcev Stirlinajste divizije. Nemci so se takrat čvrsto odločili, da uničijo Stirlinajsto divizijo do poslednjega moža. Paški Kozjak in Graška gora sta bili izbrani kot past, kjer naj bi se zaključila njena pot. Toda, če bi ne bilo jeklene volje, visoke borbene morale, pogumnih komunistov in skojevcev, bi Paški Kozjak in Graška gora v resnici postala grobnica borcev Stirlinajste divizije. V tistih dneh je zaradi mraza odpovedovalo orožje, samo človek, borec Stirlinajste ni smel in ni odpovedal.«

Janko Zevart je zatem orisal še našo pot v letih po vojni, opozoril na njene mejnike in uspehe, ki smo jih dosegli pri graditvi samoupravne družbe.

»Nihče ne more oporekati tistemu, kar smo dosegli. Vendarle dolg in obveznost so še vedno tu in bodo vse dotlej, dokler vsi naši delovni ljudje in občani ne bodo deležni sadov in blagostanja socialistične samoupravne družbe,« je še dejal Janko Zevart.

Izredno lepo srečanje so z nastopi dopolnili recitatorji, pevci in godbeniki iz Vitanja, Dobrne, Strmca, Vinske gore, Vojnika in Konovega v Velenju.

MB

RIMSKE TOPLICE

OBNOVLJEN PRAZNIK

Pred leti, ko so bile Rimske Toplice z okolico še samostojna občina, so praznovali 22. maj kot občinski, oziroma kasneje kot krajevni praznik. Praznovanje tega izredno pomembnega datuma je pred leti prenehalo, letos, ob tridesetletnici osvoboditve in zmage pa so praznik obnovili in ga bodo slavili vsako leto kot praznik krajevnih skupnosti.

22. maj je bil izbran za praznik v spomin na dogodek istega datuma v letu 1941, ko so na Kozjaci nad Šmarjeto rodoljubi na pobudo KPS ustanovili pokrajinski odbor OF za Štajersko.

Prireditve so se izvršile letos od predvečera, ko so 21. maja pred šolo v Rimskih Toplicah priredili svečanost, pri kateri so sodelovali poleg šolskih otrok še pevci iz Rimskih Toplic in laška godba na pihala. O pomenu praznika, o njegovih izhodiščih in o delu ter načrtih krajevnih skupnosti je govoril predsednik LEV TICAR, za njih pa je udeleženec ustanovnega sestanka iz leta 1941 JOŽE JURAC obudil spomine na ustanovni sestanek in začetke organiziranega odpora proti okupatorju. Seveda so na slovesnost povabili tudi oba »domača« udeleženca ustanovnega sestanka OF LOJZETA DIACIJA in LOJZETA LESNIKA. S slovesnosti so predstavili političnih organizacij odnesli venec na kraj, kjer spominska plošča obeležuje zgodovinski dogodek in na kateri so zapisana imena, zdaj večinoma že umrlih in med vojno padlih udeležencev.

V naslednjih dneh so imeli v Rimskih Toplicah športne prireditve, v nedeljo pa so svečanosti zaključili z otvoritvijo vodovoda v Lazišah, partizanski vasi nad Rimskimi Toplicami.

J. K.

REGIJA

POZDRAVI
TITU

IN PRIZNANJA NAJBOLJŠIM

Venec proslav, velik kot še nikoli do sedaj, je za nami. Dan mladosti je mladina celjske regije praznovala ves mesec v znamenju dela in nenehne aktivnosti. Proslave so bile v vseh občinah, neke večje, druge manjše, vse pa so izražale eno samo idejo: predanost domovini, Titu in samoupravni socialistični družbi.

Največja prireditev je bila konec prejšnjega tedna v mestnem parku, kjer se je pod streho drsališča zbralo nekaj tisoč mladih iz vseh celjskih šol, vojašnic in delovnih organizacij. Najzanimivejši del osrednje proslave ob dnevu mladosti je bil vsekakor sprejem mladih v mladinsko organizacijo in pa svečana zaobljuba in sprejem prostovoljcev v partizanske enote. Mladinec Sandi Jekl je pred okoli 270 mladinci, kolikor jih je bilo sprejetih, prebral zaobljubo:

»Obvezujem se, da bom v partizanskih enotah ostal do odhoda v JLA ali dokler ne nastopi neka druga okoliščina, zaradi katere bi prenehal biti prostovoljec-pripadnik partizanskih enot, da bom izpolnjeval vse obveze, ki jih določa vojni razpored, da se bom odzival vojaškim pozivom, sodeloval na vajah partizanskih enot in da se bom zavestno, disciplinirano in samoiniciativno obnašal do vseh nalog, ki jih zahtevajo priprave na obrambo svobode, neodvisnosti in celovitosti Socialistične federativne republike Jugoslavije in da bom v odločilnih trenutkih naredil vse, kar domovina od mene pričakuje.«

Po zaobljubi je mladim spregovoril tudi narodni heroj Franc Rojsek-Jaka, ob koncu programa, ki je bil nastudiran izredno skrbno, so bila podeljena številna priznanja mladinskim mentorjem ter mladim družbeno političnim delavcem.

Priznanja so dobili naslednji mentorji: Stefan Zvižej, Stefan Volf, Stane Krivec, Sreten Dječević in Ivica Kovač, za delo v družbeno političnih organizacijah pa mladinci Ivan Toplak, Rajko Ribezl, Iztok Iršič, Jože Kos, Ludvik Golob, Franci Pesar, Urška Belcer, Miloš Zagorišnik, Anita Zohar, Zvezdan Pirtošek, Mojca Kosi in Miran Vouk.

V mesecu mladosti in ob dnevu mladosti je bila še vrsta drugih prireditev, ne le v mestnem parku, kjer so z roko v roki sodelovali vojaki in mladi iz vseh sredin družbenega življenja, ki pa jih ne bomo omenili, ker bi morali preveliko naštevati. Naj omenimo za Celje le še ustanovitve aktivna ZK v mladinskem klubu. Mladinski klub ima trenutno 92 članov, v ZK pa jih je kar 27, torej 24,84 odstotkov vsega članstva, poleg tega pa so za sprejem predlagani še trije člani kluba: Bojana Leskovar, Dare Pristovnik in Dušan Dojer.

Na ustanovnem sestanku v mladinskem klubu so se mladi domenili za obseg in način dela, Fran Gazvoda z občinske konference ZK Celje pa je mladim podal nekaj osnovnih napotkov. Sekretar novega aktivja je postal Miran Vouk, svečanost pa je zaključila »Grupa poetica« z recitalom 4 krat 4.

Omenili bi še veliko prireditev v mestnem parku, ki jo je organizirala komanda garnizije Celje in osnovna organizacija ZSMS vojašnice Jože Menih-Rajke. Nastopili so pihalni in veliki plesni orkester ljubljanske armijske oblasti s solisti Marjetko Falk, Sonjo Gabršček, Martino Bevk in solistom ljubljanske opere Francom Javorkom. Svečanosti pa so bili tudi po vseh občinah celjske regije. Ob občinski konference, predsedstva, so imeli svečane seje, skoraj vsi pa so pripravili programe.

Zalčani so praznovali dan mladosti v Trnavi kjer je bila svečana akademija. Podelili so priznanja mladim, ki so prejeli Andelika Goršek, Lojze Fric, Ivo Zaveršnik, Toni Vedenik, Marjan Obla, Franc Verk, Drago Gajšek, Marinka Zgan, Anka Podvršnik-Krčmar, Jože Radišek, Miran Krajšek, Pavla Serdoner, Fanika Rebl, Janko Napotnik, Vlado Stengl, Magda Štorman, Srečko Culk, Miro Naraks, Fran Gajšek ter vojašnica Slavka Slandra v Celju, 00 ZSMS v domu oskrbovancev Novem Celju, aktiv mladih kmetijskih prostovoljcev iz Vranskega in OO ZSMS Vinski gora.

Priznanja so bila podeljena tudi na velenjski osrednji proslavi. Za delo z mladimi so dobili priznanja naslednji mentorji: Slavica Pečnik, Mira Preložnik, Anica Podlesnik, Nežka Tanjšek in Andrej Kuzman. Odličja so dobili še Franc Avberšek, Milica Goršek, Boris Rak, Edo Koš, Alojz Slemenšek, Drago Robeljšek, Marjan Domatek ter Eta Gaberšek in Iztok Hudomal.

V Šmarju pri Jelšah so bile skozi ves mesec majске športne igre, mladi so organizirali sprejem 40 članov v ZK, podelili so priznanja mladinskim organizacijam in ven domače občine, ki so se najbolj kazale pri pomoči za odpravljanje posledic potresa: OK ZSMS Ormož, šolski industrijski center TAM Maribor in Gaberke v Velenju. Osrednja proslava v šmarnski občini je bila v Zdraviliškem domu v Bogaški Slatini, kjer je bil sprejem mladih v partizanske enote, prebrali pa so tudi pozdravno pismo Titu.

Laščani so se ob dnevu mladosti izkazali z dobro pripravljenim kvizom o XIV. udarni diviziji, prireditve pa so bile tudi v Sentjurju in Slovenskih Konjicah.

MILENKO STRASEK

KAKO UREDITI

PROSTORSKO PLANIRANJE

Deset novih odlokov in odločb, družbeni dogovor o osnovah in merilih za določanje osebnih dohodkov in drugih prejemkov delegatom in voljenim ali imenovanim funkcionarjem v celjski regiji in s tem tudi v celjski občini ter štiri poročila, ki so se v glavnem vsa nanašala na lansko leto in bolj skromna kot razgibana razprava, to je prva ocena zadnjih ločenih sej delegatov vseh treh zborov celjske občinske skupščine.

Poročila o delu pravosodnih ustanov in postaje milice so tudi v razpravi dobila potrditev, da je milicnikov premalo, da je boleč zaostanek pri reševanju zadev, ki sodijo v pristojnost občinskega sodnika za prekrške itd. Pomanjkanje kadrov, je vprašanje, ki je značilno za vse te službe.

Umestno je bilo tudi pojasniti na račun napake v poročilu o delu občinskega javnega tožilstva. Njegovo delovno območje se lani ni skrčilo, ker občinsko javno tožilstvo v Velenju za velenjsko in mozirsko občino še ni pričelo z delom. Tudi doslej še ne. Tako je delokrog občinskega javnega tožilstva isti kot je bil.

Kot je ugotovil predsednik zbora združenega dela Jože Tarnšek, smo z delom občinskih upravnih organov zadovoljni, saj delegat 32. enote, inž. Miran Polutnik, ki je v imenu svoje delegacije nasprotoval trditvi oddelka za gradbene in komunalne zadeve, da je zastoj v prostorskem pla-

niranju nastal zaradi nerešenih nalog pri zavodu za napredek gospodarstva. Delegat je zahteval pismeno poročilo o tem, katere pogodbene obveznosti zavod ni izvršil. Sicer pa je menil, da rešitev vprašanja ni v ustanovitvi nove službe, morda celo v občinski upravi, marveč v drugačnem obnavljanju prostorskega planiranja sploh.

Delegati so brez pripomb sprejeli poročilo o dotoku in porabi sredstev za solidarnostno pomoč po potresu. Tako vsaj na seji zbora združenega dela. Nekaj drugačnih predlogov kot jih je nakazal osnutek družbenega dogovora o osnovah in merilih za določanje osebnih dohodkov in drugih prejemkov delegatom in voljenim ali imenovanim funkcionarjem pa se je nanašalo na pravico do osebnega dohodka po preteku mandata. Nekaterim delegatom v zboru združenega dela se je zdelo, da je ta doba od šestih do dvanajstih mesecev predolga in da bi jo lahko, kljub temu, da skoraj nima praktične veljave, skrajšali.

Sicer pa so delegati med drugim sprejeli tudi odloke o davku na promet nepremičnin, o priznavalnini borcem, o ureditvi nekaterih vprašanj avtolaksi storitev (odlok zahteva taksimetre) ter o označevanju stanovanjskih in poslovnih zgradb. V tem odloku gre tudi za to, kam je treba pritrčiti tablice, da bodo v vsakem primeru na vidnem mestu. MB

Pred Dnevom mladosti so v vojašnici Slavka Slandra v Celju zaprile mladi fantje iz vse Jugoslavije, ki so prišli v naš kraj služiti vojaški rok. V imenu komande celjske garnizije jih je pozdravil in spregovoril o pomenu njihovega časa, ki ga bodo preživeli v uniformi, komandant Milan Aksentijević. Sekretar občinske konference ZKS Celje Stane Seničar pa jih je pozdravil v imenu celjskih družbeno-političnih organizacij in jim zaželel prijetno bivanje v našem mestu ter plodno sodelovanje s vsemi občani. Mladinci celjskih šol so nato krenili med strumno postrojene »novopečene« vojake in jim ob njihovem prazniku v znak priznanja, čestitke in želje po nadaljnjem sodelovanju, pripeti rdeče nageljne.

TONE VRABL

NOVA PRIDOBITEV CELJA

BLAGOVNA HIŠA **KOLUS**
otvoritev 2. junija

LAŠKO: NA ČELU SZDL

Ob koncu minulega tedna je bila v Laškem konstitutivna konferenca krajevne organizacije SZDL. Delegati, izvoljeni na volivnih konferencah so izvolili novo vodstvo. Za predsednika krajevne konference so izvolili Vlada Blatnika, za podpredsednico Danico Staričevico, za sekretarja pa Rudija Pasariča. Na konferenci so obravnavali poglavitne probleme v krajevni skupnosti in se tako že na samem začetku seznanili z nalogami, ki vodstvo krajevne organizacije SZDL čakajo.

VONARJE: ŽE GRADNJA

Ideja o gradnji jezusa v Vonarju pri Podčetrtku — nastalo naj bi akumulacijsko jezero, — je že stara. O njej se je mnogo razpravljalo, v končni fazi pa se je vedno zataknilo zaradi sredstev. Kot izgleda, so dileme sedaj končane, kajti včeraj je bila v Vonarjih uradna otvoritev del na akumulacijskem jezuru, ki bo, po zatrditvah občinskih predstavnikov, odigralo veliko vlogo v gospodarstvu šmarske občine, pa tudi v sosednji, klanjski občini. Projekt bo delno financirala sosednja republika, ker bo del vode iz jezera uporabljal v svoje nameně.

MST

SLADKA GORA: ŠE EN MLADINSKI AKTIV

Na Sladki gori že nekaj časa zelo prizadevno deluje — novoustanovljeni mladinski aktiv. Aktiv, ki združuje lepo število mladih, je že kar ob svoji ustanovitvi začel z delom. Mladi so sami obelili gasilni dom, uredili luči v dvorani, napeljali vodovod, ob pustu pa so imeli že prvo zabavo, nadaljevali z 8. marcem, za 1. maj so priredili program in zakurili kres. Organizirali so izlet na Lisco, streliško tekmovanje, njihova nogometna ekipa je zaigrala nekaj tekem, pripravljajo pa še vrsto drugih stvari, med katerimi menda ne bo med zadnjimi priprava igrice.

MST

BOJAN VOLK GLAVNI UREDNIK

V torek je izdajateljski svet Novega tednika in Radia Celje razpravljali tudi o kandidatu za novega glavnega urednika NT in RC, ker Jože Volfand s 1. junijem prevzame dolžnost predsednika občinske konference SZDL Celje. Izdajateljski svet je potrdil kandidaturu Bojana Volka in izrekel soglasje k njegovemu imenovanju. Bojan Volk se je rodil 1928 v Sočanju, sedaj pa stanuje v Celju. Doslej je opravljal več pomembnih dolžnosti — na okrajnem zavodu za socialno zavarovanje, v zdravstvenem domu in zadnjih šest let kot sekretar občinske konference SZDL. Ves čas je bil tudi družbenopolitično aktiven. Ko je kolektiv enote NT in RC razpravljali o kandidaturi Bojana Volka, ga je podprl v prepričanju, da bo lahko glede na bogate delovne in politične izkušnje dobro opravljal uredniško funkcijo. Bojan Volk bo začel z delom glavnega in odgovornega urednika NT in RC 1. junija.

MNOŽIČNI KONCERT

ZDRUŽENIH MLADINSKIH ZBOROV
CELJSKE REGIJE

bo v NEDELJO, 1. JUNIJA 1975 točno ob 10.30 na drsališču v MESTNEM PARKU in ne na Muzejskem trgu, kot je bilo prvotno določeno.

POVORKA MLADINSKIH ZBOROV

bo krenila ob 9.15 iz Mestnega parka mimo Muzejskega trga skozi mesto ter se vračala zopet v Mestni park, kjer se bo začel množični koncert. K povorki so vabljeni vsi jugoslovanski in inozemski zbori. Zberejo se na Muzejskem trgu oziroma pred Narodnim domom, kjer se priključijo povorki.

CELJE: NA TUJEM

Ničkolikokrat govorimo o številu naših ljudi, zaposlenih v inozemstvu in pri tem še posebej radi omenjamo nerazvita območja. Res pa je tudi, da je kar precejšnje število občanov, ki živijo na območju mesta Celja, zaposlenih v tujini. Teh je kar 634, medtem ko je vseh delavcev z območja celjske regije izven domovine 3087.

Položaj se, glede na nekaj let nazaj, močno popravlja, saj je bilo v letu 1971 iz Celja v tujini 1508 delavcev, iz regije pa kar 5523. Največ jih je zaposlenih v Zvezni republiki Nemčiji, naše ljudi pa lahko najdemo še v Avstriji, Franciji, Švici, Švedski, Avstraliji in celo v Združenih državah Amerike. Povedati je treba še, da so to predvsem nekvalificirani delavci. Seveda je med njimi tudi nekaj kvalificiranih, visokokvalificiranih delavcev pa tudi takih z srednjo, višjo in visoko izobrazbo ne manjka.

MST

GRIŽE

DOŽIVETJE

Osrednja proslava v počastitev 30-letnice osvoboditve, 40-letnice organiziranega revolucionarnega delavskega gibanja in 25-letnice delavskega samoupravljanja v žalski občini je bila v soboto v Grižah. Prireditelj naj bi bila v tamkajšnjem letnem gledališču Svoboda. Ker pa je ves dan deževalo, je bila prireditev predstavljena v tamkajšnji kinodvorani.

Osrednja prireditev se je pričela ob petnajsti uri, ko so pripadniki teritorialnih enot izvedli partizanski napad na letno gledališče. Po napadu so se pred osnovo šolo zbrali borci, pionirji, mladinci, taborniki in gasilci, ki so v povorki odšli do mesta osrednje proslave. Pozdravni govor je imel Rudi Cilenšek, potem pa, ko so pred spomenik padlih borcev položili venec, je imel osrednji govor predsednik izvršnega sveta skupščine občine Zalec, Jože Jan.

V kulturnem sporedu, ki je nato sledil, so sodelovali učenci žalskih osnovnih šol, združeni pevski zbori žalske občine in godba keramikov in rudarjev iz Lajboj.

Se posebno doživetje je bil nastop folklorne skupine iz pobratene občine Kruševac, ki so se potem naslednjega dne predstavili s svojim celotnim sporedom tudi na bazenu v Preboldu. Osrednje proslave v Grižah se je kljub deževnemu vremenu udeležilo več kot tisoč pet sto ljudi.

JANEZ VEDENIK

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠU JANEZU MEGLIČU — članu izvršnega sveta žalske občinske skupščine

Tovariš Meglič, ljudje v žalski občini so vedno bolj nezadovoljni zaradi nevarnih razmer na področju zdravstva. Največji problem je pomanjkanje zdravstvenega kadra, da o opremljenosti zdravstvenih domov niti ne govorimo. V Preboldu, na primer, ki z okolico vred šteje preko tri tisoč ljudi, dela sedaj samo en zdravnik splošne prakse. Čakalnice so vedno polne, kako pa je v času dežurstva se ve. Na zdravnika je treba nemaleokrat čakati po nekaj ur, kar je pa tudi razumljivo, če upoštevamo, kak-

šen teritorij ima v času dežurstva.

Se nekaj me zanima v zvezi z zdravstvom. Z nekaj časa je problem, da zdravniki odhajajo. Kje so vzroki za to?

Prav v tem trenutku pa bi bilo zanimivo vedeti, če se morda že nakazuje rešitev za prostoro Občinskega odbora Rdečega križa, saj vemo, da jim je žalski Zdravstveni dom gostoljubje odpovedal.

Za odgovor se že vnaprej zahvaljujem.

Novinar

JANEZ VEDENIK

V MODI

SKRBNI GOSPODARJI

Kolektiv trgovskega podjetja Moda v Celju je trideseto obletnico zmage nad fašizmom počastil z obračunom dela in poslovanja v letih, odkar so se trije dotlej ločeni kolektivi odločili za skupno pot. Vrh tega so podelili priznanja vsem, ki so v tej delovni sredini deset oziroma dvajset let.

Moda je tudi danes kot vsa leta doslej pojem izredno solidnega trgovskega kolektiva, ki se s svojo specializacijo in prodajo na malo uveljavlja zlasti v tekstilni, usnjeno galanterijski in drogerijski smeri. To je kolektiv, ki je vzdržal vse vplive tujega in domačega trga in uspešno premagoval tudi najtežje ovire. In še nekaj

— kolektiv se ves čas zaveša, da upravlja z družbenimi sredstvi. Zato tudi skrbna vlaganja in več kot dobro gospodarjenje. Vsak dinar na pravo mesto. Zato tudi modernizacija poslovalnic in zato skrb za odpiranje novih. Seveda, vse v mejah lastnih možnosti in sposobnosti.

Kolektiv Moda je v zadnjih dvanajstih letih poslovanja povečal realizacijo za šest in pol krat, dohodek za več kot trinajstkrat, čist dohodek in sklad za štirikrat, bruto osebne dohodke za enajstkrat, sredstva poslovnega sklada za 43-krat, osnovna sredstva za več kot šestnajstkrat itd. Vtem ko je štel ta kolektiv 1962, le-

Milan Medvešek, direktor Moda, govori o razvoju in uspehih podjetja

ta 84 zaposlenih, je bilo lani v njem že 143 delavcev, oziroma predvsem delavk. Povprečni neto osebni dohodki so lani znašali 3.063 dinarjev.

Uspehi, ki jih je dosegel, so povezani z velikimi napori vseh članov delovne skupnosti. Nanje so še posebej ponosni, saj so rezultat dela njihovih rok.

Pot, ki jo je ubiral doslej, odseva tudi v petletnem načrtu do 1980. leta. Tu di posled bodo razpoložljiva sredstva vlagali v obnovo sedanjih in odpiranje novih specializiranih poslovalnic. Vse to pa zato, da bi še bolj zadovoljevali potrošnika.

MB

ITC

NOVI ČLANI ZK

Tudi mladi v SOZD ITC Celje so svečano proslavili Dan mladosti in rojstni dan našega dragega tovariša TITA

Na prireditvi, ki je bila v sejni dvorani Kovinotehne, so v kulturnem sporedu sodelovali mešani komorni pevski zbor Kovinotehne in učenci osnovne šole »Franja Vrnčar«. Član predsedstva ZSM ITC, Ivo Bračun, je spregovoril o pomenu praznovanja Dneva mladosti in o svetlem revolucionarnem liku našega voditelja, ki ga občudujemo narodi vsega sveta. Nato so mladinci razvili svoj prapor, ki jim ga je predal predsednik predsedstva občinske konference ZSM Celje, Metod Trebičnik. Najzaslužnejšim mladincem pri delu aktivov mladih delavcev v delovnih organizacijah SOZD ITC, mentorju mladih Stanetu Krivcu in delovnim organizacijam, ki kažejo mnogo razumevanja za aktivnost mladine, so podelili priznanja.

Po kratkem nagovoru sekretarja Sveta ZK SOZD ITC, Janka Krašovca, pa so sprejeli v vrste ZK 18 novih članov, predvsem mladih, ki so z žarečimi očmi in s ponosom držali v rokah partijske knjižice.

Člani ZK so postali: iz Libele Jože ing. Bohar, Dušan Markovič in Negovan Spasić, iz Klime Blaga Jazbinšek, Darja Pečenko, Marjan Doberšek in Janez Korošec, iz Ferralita Branko Goršek in Tone ing. Lasnik, iz Kovinotehne Peter Volavšek, Marjan Gril, Milan Angelović, Savo Marković, Mirko Romanič, Branko Drnovšek, Vladimir Nendl, Mihael Bevm. in Radko Dobraje.

Spomin na slavnostni zbor članov delovne skupnosti celjske Mode

VODILNI KADRI

RAZNOLIKO

Kadrovska služba celjske občinske skupščine je analizirala nekatere važnejše podatke o 666 vodilnih delavcih (v gospodarstvu in v družbenih dejavnostih). Podatki so zanimivi, ker so primerljivi in izhajajo iz pregleda konkretnih razmer glede na družbeni dogovor o kadrovski politiki. Najprej o izobrazbi: 445 vodilnih delavcev ali 66,8 odstotka ima visoko in višjo izobrazbo, 221 ali 33,2 odstotka pa srednjo, nepopolno srednjo in nižjo. Koliko veljajo sprejeti družbeni dogovori, pove podatek, da kar v enajstih od devetnajstih panog dejavnosti sistematično vodilnih delovnih mest ni usklajena z družbenim dogovorom. Neprimerno zasedenih je ena tretjina vodilnih mest.

Vodilni delavci imajo kar 94 različnih poklicev! Največ je ekonomistov in pravnikov — po 85 oziroma 12,7 odstotka, in ekonomskih tehnikov. Tudi inženirji organizacije dela so med poklici, ki v večji meri zasedajo vodilna delovna mesta. Po pričakovanju je glede na sistemizacijo in določila družbenega dogovora slabša ustreznost zasedbe vodilnih delovnih mest v gospodarstvu kot v družbenih dejavnostih. Toda zanimivo je, da kar 70 ali 10,5 odstotka vodilnih delovnih mest ni uvrščeno pod — reelekcije. Organizacije združenega dela torej ne izvajajo določila 7. člena zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu. Ta člen govori o reelekciji vodilnih delovnih mest. Ze pred leti je kadrovska služba občinske skupščine opozarjala na odgovorno izpolnjevanje načela reelekcije. Vendar kaže, da se v nekaterih sredinah zavestno izmikajo osnov-

nim načelom kadrovske politike.

Zgovorni so podatki o družbenopolitični aktivnosti vodilnih delavcev. Med 666 vodilnimi je samo 359 ali 53,9 odstotka članov ZK. Najnižji odstotek članstva ZK med vodilnimi delavci je v zdravstvu, obrti, gostinstvu, kmetijstvu, gradbeništvu, kulturi in socialnem zavarovanju. Najmanj družbenopolitične aktivnosti pa kažejo delavci v gostinstvu, umetniško zabavni dejavnosti, kmetijstvu, zdravstvu in obrti. Ti podatki potrjujejo oceno o preskromni vključenosti vodilnih delavcev iz manjših delovnih organizacij v družbenem in političnem življenju celjske občine. Delavci iz nekaterih dejavnosti so izredno dejavni, iz skoraj polovice od 19 panog pa jih niti 50 odstotkov ni med aktivnimi.

Kadrovske analize o strokovni ustreznosti in družbenopolitični angažiranosti vodilnih delavcev so potrebne in koristne. Ne zato, ker so bili vodilni delavci tarča kritike zaradi neprimerne kadrovske sestave ali nezadostne izobrazbe. Kajti čase, ko je bila diploma merilo sposobnosti in znanja, smo že prešli. Vendar je res, da za vodilne delavce nimamo izoblikovanih meril njihove uspešnosti in sposobnosti oziroma nesposobnosti. Parcialne kadrovske analize lahko samo nakazujejo nekatere dileme. Nedvomno pa je tudi analiza kadrovske stanja med vodilnimi delavci celjske občine pokazala, da zaslužijo kadrovske razmere v občini ponovno kritično odgovorno oceno — predvsem oceno o tem, kaj je bilo storjenega in doseženega v zadnjih dveh, treh letih. Na celotnem področju kadrovske politike.

ŽELEZARNA ŠTORE

JUBILEJNI VALJ

Brez dvoma je v uspešni industrijski proizvodnji zelo pomembno razvijati tiste izdelke, ki jih tržišče potrebuje, ki so potrjeni svojo kvaliteto pri domačih kakor tujih porabnikih, kajti to je osnova razvoja industrije kot celote.

V teh dneh bodo v livarni železarne Štore odšli 50.000 valj, predstavlja livarsko zelo zahtevno in specializirano tehnologijo. Proizvodi te vrste, zelo različni po zahtevnosti, služijo celi vrsti industrije, zlasti pa kot orodje za valjanje v valjarnah jekla, barvnih kovin, gume, papirja, opekarski, plastični in vrsti drugih industrijskih panog. Kolektiv TOZD livarske proizvodnje pa je tudi ta 25-letni jubilej našel v nenehnem snovanju razvoja novih kvalitet in večanju obsega sedanje proizvodnje, ki jo v železarni želijo povečati za dva, do dva in polkrat.

Proizvodnja litoželeznih valjev je v Štoreh pričela v letu 1950 na osnovi livarske tradicije, ker je takratno ministrstvo težke industrije želelo kar najhitreje organizirati domačo proizvodnjo. Dotlej je bila predvsem proizvodnja jeklarskih izdelkov in barvnih kovin odvisna izključno od uvoza. Izбира je bila povsem pravilna in tako se je proizvodnja razvila v največjega proizvajalca v dr-

žavi in je celo kljub izkušeni in moderni tuji konkurenci uspela s stalno vključitvijo na tujem tržišču.

Za letos načrtujejo proizvodnjo okoli 2.500 ton zelo precizno obdelanih ulitih valjev — kos ima teže nekaj desetih kilogramov, pa tudi do 25 ton. Razvoj do danes je omogočil zelo pester program tako v livarski kot v tehnologiji obdelave, proizvodnja pa se odvija v treh halah s skupno površino 6.200 kv. m ter s pomočjo moderniziranih topilniških in zelo redko specializiranih obdelovalnih strojev. Razvoj celotne naše industrije ne pušča odmora in v Štoreh so ugotovili, da jim dosedanj uspehi dajejo stvarne tržne mož-

nosti za nadaljnji zelo strmen razvoj na tem področju. Če lo vrsto problemov bo vzporedno z večanjem in poglabljanjem proizvodnje potrebno rešiti, vzgojiti nove kadre, prilagoditi lastno organizacijo, kakor tudi poslovno nevezanost s potrošno industrijo v smeri dolgoročne intenzivne skupnosti.

Dne 30. maja bodo za truden tek ustavili proizvodnjo te skupaj z največjimi potrošniki pregledali prehojeno pot, ki jih vodi od prvotnih načrtov do danes. To bo delovni praznik delovnih ljudi, ki terim lahko zaupamo tudi v bodoče.

M. BELEŠ
dipl. inž.

VOJNIK: POBRATENJE

Krajevna skupnost in družbenopolitične organizacije se skrbno pripravljajo na prireditev, ki jih bodo v Vojniku imeli na začetku junija. Počastili bodo trideseto obletnico osvoboditve, z njo vred pa otvoritev prizidka osnovne šole, zatem trideseto obletnico ustanovitve strelske družine »Bratje Dobrotuški« ter pobratenje krajevne organizacije Zveze borcev NOV z Zvezo koroških partizanov v Celovcu.

To so samo osrednje prireditve, ki jih bodo imeli v tem času, sicer pa bodo zavrteli še film »Kozara«, pripravili tekmovanje otrok na temo o zgodovini NOB v Vojniku, si ogledali »Raztrgance«, ki jih bodo na oder postavili člani domače dramske skupine in imeli tudi slavnostno sejo strelske družine.

10 x 1000

NAJMLAJŠI SO TUDI POSLALI POLJUBČKE

Enaindvajsetega maja so imeli najmlajši v vzgojno varstvenem zavodu Anice Černejeve, v Kajuhovi ulici, v skupini tovarišice Požunove svoj praznik. Praznovali so dan mladosti in rojstni dan našega dragega tovariša Tita. Na to pristrčno slovesnost so povabili tudi starše. V jedilnici je bilo pravo praznično vzdušje. Na mizicah so bile ikebane s poljskim cvetjem, lične skodelice s sadnim sokom in pladnji s keksi. Tam, kjer ponavadi sedijo naši triletni cicibani, je bilo danes naše mesto. Kajti naši najmlajši so na ta čudoviti majski dan prvič organizirano praznovali dan mladosti! Bili so pravi pravcati majhni junaki, ki so z modrimi čepicami, rdečimi ruticami, zastavicami in vetrnicami prikorakali s pesmico Naša četica koraka... Titovi cicibani! V drobnih ročicah so krčevito stiskali živobarvno poljsko cvetje in ga z žarečimi očmi drug za drugim dajali v vazo na mizo poleg Titove slike. Potem, ko je Jurček izročil za tovariša Tita tudi voščilo, se je iz mladih gri ob pomoči tovarišice razlegala pesem Titu za rojstni dan. Zapeli so mu, da so njegovi, da ga imajo radi, da mu želijo vse lepo za njegov praznik, da mu pošiljajo poljubčke in želijo, naj bo še dolgo med nami. Povedali so mu, kaj vse so se že naučili v vrtcu, da znajo recitirati veliko pesmic o ročicah, o hruški debeluški, o drobni sinički, o pomladi in celo to, da znajo zapeti že celega Kranjskega Janeza, ki dviga našo zastavo s petrokroko zvezdo. Veselo so plapolale njihove zastavice v vetrnice, ki so jih naredile spretno tovarišičine roke. Bilo je to čudovito doživetje za nas in za naše otroke.

Prvič so nastopali pred svojimi mamici, prvič praznovali svoj dan mladosti. Vse je bilo tako naravno in pristrčno, tu so bili cicibani, ki so enotno in iskreno želeli našemu Titu vse najboljše. Tovašica jih je s sproščenim nasmehom bodrila in jim pomagala, če se je kaj zataknilo. Ko je bilo že vse pri kraju, ko so naši najmlajši že veselo grizljali kekse in pili sok, je tovarišica v prijetnem pomenku s starši pripovedovala, kako so z otroci pripravljali nastop in da se je kar malo bala, kako bo, ko so še tako majhni.

Želimo ji, da bi pri svojem poklicnem delu še naprej imela tako lep uspeh! Tudi našim cicibanom želimo, da bi tako srečni in brezskrbni še mnogokrat praznovali dan mladosti. Titovi cicibani bodo postali mladinci in občani naše samoupravne socialistične neodvisne Jugoslavije.

Božo Guček, Na zelenici 8, Celje

PRVA NAGRADA: 1.000 DIN

POSMEH DELOVNIM ROKAM

Sem kmečka žena, 26 let stara in mati treh otrok. Dve že hodita v šolo na Ponikvo, najmlajši pa je na zdravljenju v mariborski bolnišnici.

Doma je dovolj dela, kdor je s kmetov, mu tega ni treba posebej razlagati. Kakor vsako leto plevemo žito, tako sem ga tudi letos jaz. Letos je bilo sicer manj zeli in osata kakor druga leta, vendar dovolj, da sem potem doživela posmeh.

V sredo, 14. maja sem obiskala sina v Mariboru. Da pridem prej k njemu, se peljem s kolodvora z avtobusom do bolnišnice. V avtobusu je bila neka mlada naličena dama z dolgimi rdečimi nohti. Jaz sem se že držala za ročaj, nakar se da zraven roko dama, katero pa je takoj odmaknila, ko je zagledala mojo obdelano in nekoliko temnejšo roko. Kdor je že kdaj pletl osat, ve, da njegov potemneli sok ne gre hitro z rok, tudi s čistilnimi sredstvi ne.

To me je tako zbadlo pri srcu, češ kako se mestni ljudje bojijo nas kmečkih ljudi, ki imamo obdelane roke. Toda ne vedo, da marsikatera gospodinja z rdečimi nohti ne ve, kolikokrat mora imeti kmet-gospodinja umazane roke, preden dobi kruh v roke mestni človek.

Zato bi bilo prav, če bi učitelji v mestih učili otroke, koliko je dela in umazane roke na kmetih, preden kaj zraste, kar lahko potem mestni človek kupi!

Hedvika Gajšek, Luterje 35 Ponikva

DRUGA NAGRADA: 500 DIN

ŠTORE: UREDIMO OKOLJE

Tudi v Štoreh smo ustanovili osnovno organizacijo ZSMS, za predsednika pa smo soglasno izbrali Nanika Bedetja.

Ze kmalu po ustanovitvi smo na seji sprejeli program akcije »Uredimo in očistimo okolje«. Uredili bomo park pred kulturnim domom Store in očistili traso republiške ceste Celje-Rogaška Slatina na odseku Godec-Opaka. Ob tridesetletnici osvoboditve in dnevu mladosti smo pripravili turnir v košarki in malem nogometu, igrali pa smo z ekpami iz bližnjih krajev. Seveda to ni bila in ne bo naša edina aktivnost, pač pa se bomo skušali angažirati še na drugih področjih.

DRAGO ROMIČ, Štore 13

TURIZEM

IZLETNIKOVE POCENI POČITNICE SKROMEN ODZIV

Pričakovali smo več. Zlasti pa je to pričakovala turistična agencija Izletnika, ki se je že zgodaj spomladiti lotila akcije za poceni počitnice v Rovinju. Za 85 dinarjev na dan v času glavne sezone! V pred in po sezoni pa še ceneje.

Zdaj, ko bi naj bile prijave več ali manj zaključene, ko bi tudi Izletnik moral reči končno besedo v Rovnju, so rezultati več kot skromni. Medtem ko so organizatorji pričakovali, da bodo lahko skozi vseh devetdeset dni glavne, pred oziroma posezone zasedli 300 postelj, ki so bile tudi opogoj za tako poceni penzijske cene, so dale prijave iz delovnih organizacij drugačno sliko.

»Za junij so doslej le štirje zainteresirani, za julij od 34 do 70 v posameznih desetdnevih obdobjih, za avgust pa od deset do sto. Tudi začetek septembra je skromen. Zaenkrat samo dvajset prijav,« je povedal direktor turistične agencije, Edo Gaberšek.

»In kaj boste naredili zdaj?«

»Te dni bomo znova obiskali Rovinj in skušali doseči s predstavniki podjetja Jadran najugodnejši dogovor. Seveda pa je vprašanje, kako bodo sprejeli naše prijave. Na vsak način niso tolikšne, kot so jih pričakovali. Zaradi tega je tudi vprašljivo, kako bo s cenami, kajti žal širše celjsko območje ni sposobno zasedeti 300 postelj v prelepem kraju na istrski obali skozi ves čas poletnega obdobja. Lahko se zgodi, da bodo zaradi naše manjše pripravljenosti po zasedbi kapacitet cene nekoliko drugačne, višje. Sicer pa, to so samo predvidevanja.«

»Kako ocenjujete tako skromen odziv na ponudbo, ki je bila več kot mlakavna?«

»Mislim, da je zaenkrat težko odgovoriti na vprašanje. Menim pa, da zlasti referenti za letni oddih ali kakor koli se že imenujejo, v delovnih organizacijah niso naredili vsega, kar bi lahko. Prepričan sem, da je bila v mnogih delovnih sredinah propaganda za to akcijo preskromna, čeprav smo, vsaj mi, napravili vse, da bi o pogojih letovanja v Rovinju zvedeli vsi. To so le prvi vtisi. Morda celo napačni. Lahko pa je vzrok za tako skromen odziv tudi v organizaciji letovanja samega. Kdo ve?«

»In kateri kolektivi so doslej pokazali za to akcijo največ razumevanja?«

»Na prvem mestu so velenjski: REK, Vegrad, Gorelje in obrtni center, iz Celja pa smo dobili prijave iz Tehnocomercatorja ter Geodetskega zavoda. Vrh tega smo nekaj prijav zbrali v domačem kolektivu, v Izletniku.«

»Ali ste kapacitete v Rovinju ponudili tudi drugim?«

»Pa ne samo tiste v Rovinju, tudi druge in one na Golteh. Predvsem se pogovarjamo z Madžari in Nizozemci. Zanje je za letošnje prepozno. Vse pa kaže, da bo prišlo do sodelovanja prihodnje leto.«

»Kako sicer doživljate v vaših enotah počitniški utrip?«

»Moram reči, da je stanje zadovoljivo in da bo tudi letos precej naših ljudi letovalo ob morju. Največje je povpraševanje za uslugami, ki jih nudi Atlas. In tako ni naključje, da so nekatere njihove kapacitete že povsem zasedene.«

MB

Rovinj, na zahodni istrski obali, je prijetno mestce, ki v poletnih mesecih skoraj potroji število prebivalcev. In jih doseže 30.000 in več. Privlačno pa ni samo zaradi lepih pogojev za kopanje v morju, marveč tudi zaradi svojih zgodovinskih spomenikov...

DOBRNA

NOVA PRIZADEVANJA

Kolektiv zdravilišča na Dobrni je pred kratkim povabil na razgovore najvidnejše predstavnike Ljubljanske banke in njene celjske podružnice, člane republiškega izvršnega sveta, ki delajo na področju turizma in zastopnike celjske občinske skupščine ter občinskih družbeno političnih organizacij. In tema razgovora? Kako zagotoviti čimprejšnji začetek gradnje novega zdraviliškega objekta.

Pomenek je ugotovil nujnost investicije. Zato bo tudi Ljubljanska banka iskala možnosti za soinvestitorstvo pri naložbi, ki je zdraviliški kolektiv sam ni kos. Zdravilišče in celjski družbeni činitelji pa se bodo zavzeli, da bo naložba vključena v srednjeročni program investicij.

Torej, spet korak naprej v prizadevanjih za rešitev življenjskega problema zdravilišča na Dobrni.

KONCERTI INOZEMSKIH ZBOROV ZUNAJ CELJA

Organizatorji Mladinskega pevskega festivala, so pripravili za inozemske zборе, gostovanja širom po Sloveniji. To vsekakor vodi k še večjemu medsebojnemu zbljevanju mladine, ter k spoznavanju naše domovine, naših delovnih navad, socialistične samoupravne ureditve itd.

Zbor iz Bolgarije bo gostoval: Trbovlje 30. maja, Celje 31. maja in 1. jun., Ljutomer 2. junija, Maribor 3. junija.

Zbor iz Češkoslovaške: Slovenske Konjice 29. ma-

ja, Dobrna 30. maja, Celje 31. maja in 1. junija, Trebnje 2. junija, Slovenska Bistrica 3. in 4. junija.

Zbor iz Italije: Laško 29. maja, Rogaška Slatina 30. maja, Celje 31. maja in 1. junija.

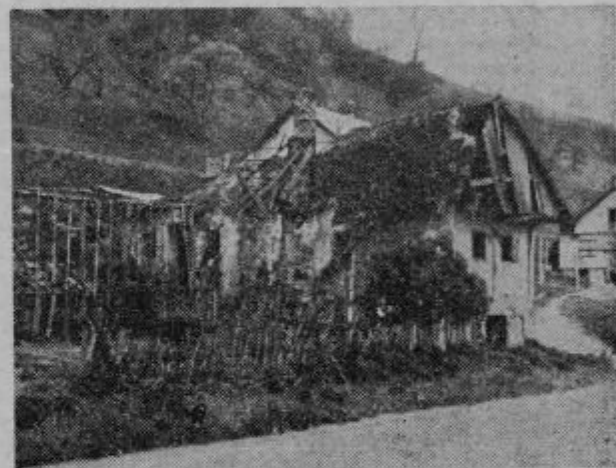
Zbor iz Madžarske: Murska Sobota 29. maja, Ptuj 30. maja, Celje 31. maja in 1. junija, Sentjur 2. junija, Piran 3. junija.

Zbor iz Poljske: Sentjur 29. maja, Šoštanj 30. maja, Celje 31. maja in 1. junija, Nova Gorica 2. junija.

Zbor iz Nizozemske: Golte 29. maja, Sempeter v Sav. dolini 30. maja, Celje 31. maja in 1. junija, Mozirje 2. junija, Ajdovščina 3. junija in Sežana 4. junija.

Zbor slovenske gimnazije Celovec: Celje 30. maja, Slovenj Gradec 31. maja in Mislinja 1. junija.

Zbor iz SSR Litvanske: Polzela 29. maja, Velenje 30. maja, Celje 31. maja in 1. junija, Zagorje 2. junija, Ljubljana 3. junija, Skofja Loka 4. junija, Rovinj 5. junija, Lendava 6. junija in Golte 7. junija.

Ob prihodu v Rogatec, se ob levi strani ceste šopiri tale podrtja, ki ni v ponos kraju.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste na zadnji poti spremili

Antonijo Kramer

darovali cvetje ter z nami sočustvovali. Posebno se zahvaljujemo zdravstvenemu osebju na internem oddelku celjske bolnišnice, predvsem pa dr. primariju Francu Fazarincu za ves trud, ki ga je vložil, da bi pokojnici olajšal hude bolečine.

Hčere in sinovi z družinami

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

ŽALSKI NAGRAJENCI ZK

VEDNO SMO PONOSNI

Nekatere izmed nagrajencev, ki so pred nedavnim prejeli zlate značke Zveze komunistov, smo na svečanosti v Žalcu povprašali, kaj jim priznanje pomeni in pa, ali se jim zdi, da so mla- di danes premalo seznanjeni z vlogo in pomenom naše zveze komunistov.

MARA OCVIRK: »V Partijo sem bila sprejeta 1944. leta. Tistega dne nikoli ne bom pozabila, saj je sprejem takrat pome- nil že neko priznanje za posameznikovo aktivnost. Takrat sem spoznala, da se moje delo, delo akti- vistke šele začneja in vsa leta po vojni sem bila an- gažirana. Tako je še da- nes. Brez tega ne znam živeti. Za današnje pri- znanje pa lahko rečem le, da mi ogromno pomeni. Srečna sem. Mislim, da so mladi danes izredno aktivni, da v bistvu niso nič drugačni, kot smo bili mi včasih in me zato za naš mladi rod sploh ne skrbi.«

KAREL PODVRŠNIK: »Priznanja sem še toliko bolj vesel, ker vidim, da zna naša družba ceniti delo posameznika. Sicer je pa tako: Ko začne člo- vek delati, se ne more ustaviti. Lepo je tovariš Tito nekoč povedal, ko je dejal, da pravi revolucio- nar nikdar ne preneha to- biti. Kar se pa naše mla- dine tiče, lahko rečem, da je čudovita. Nekateri se ne morejo sprijazniti, da lahko danes mladi uživa- jo tisto, česar mi nismo mogli. Naša mladina je vredna zaupanja in jaz jo spoštujem. Konkretno, poznam našo grško mla- dino, in še kadar koli je bilo treba v kraju kaj storiti, je priskočila na pomoč. Rad imam mlade ljudi in jim zaupam.«

FANKA RACEK: »Čla- nica Zveze komunistov sem od leta 1940 naprej. Današnje priznanje mi mnogo pomeni. Tega se ne da opisati z beseda- mi. Človek to občuti sam pri sebi.

Precej dela in truda je bilo vloženega v teh letih. Tudi precej samoodpove- dovanja. Ampak človeku nikdar ni žal za nekaj, kar je dobro, pošteno in napredno. Človek je tak že po naravi. Zato sem pre- pričana, da so tudi mladi takšni. Sicer pa so to že večkrat dokazali. Mislim, da smo lahko ponosni na naš mladi rod. Vem, da znajo ceniti pridobitve re- volucije.«

FRANC PEČNIK: »Kaj mi pomeni zlata značka? Srečen sem in ponosen, pa čeprav nisem nikdar delal za priznanje. V zad- njem času sem večkrat premišljeval o svojem preteklem delu. Borili smo se v gozdovih, gradi- li smo in še gradimo na- šo domovino in občutki ob prejemu priznanja so še lepši, ko vidim, da se kažejo uspešni rezultati našega dela. Zato mi ni- kdar ne bo žal za vse sa- moodpovedovanje, ki je bilo potrebno, če smo ho- teli nekaj doseči.

Mladi niso toliko izku- sili kot mi, zato se mi zdi, da so včasih preveč lahkomišelnji. Sicer jim pa zaupam, saj so že večkrat dokazali, da so vredni vse- ga našega zaupanja.«

JANEZ VEDENIK

ŠMARJE: RAZVOJ ZAOSTAJA

Kar enaindvajset točk je obsegala zadnja seja zborov občinske skupščine občine Šmarje pri Jelšah, ki je bila tokrat v zdraviliški dvorani v Rogaški Slatini. Poleg množice odlokov, ki so jih sprejeli, je bila prav gotovo najbolj zanimi- va ugotovitev, da gospodarstvo v občini napre- duje znatno počasneje kot v regiji in republiki. Takšna slika se je pokazala, ko je bilo podano poročilo o zaključnih računih nekaterih organi- zacij združenega dela. Predzadnje mesto med občinami celjske regije glede rasti družbenega proizvoda je gotovo izredno zaskrbljivo, kar ve- lja tudi za rast celotnega dohodka. Velja torej, da gospodarstvo občine močno zaostaja za po- dobriim razvojem v regiji in republiki.

Ko so razpravljali o takšnem položaju gōs- podarstva v občini, so še posebej naglasili, da na- stali položaj ni posledica slabega delovanja ne- katerih delovnih organizacij, pač pa se odraža predvsem zaradi premočnih obremenitev celot- nega gospodarstva v občini, tudi zaradi zastare- losti opreme.

Delegati so na skupščini razpravljali še o možnosti ustanovitve občinske straže, ob tem pa so spregovorili še o javnem redu in miru v ob- čini pa o parcelaciji zemljišč na območju sliv- niškega jezera, novega hotela v Podčetrtku, ur- banističnem načrtu Kozjega in Rogatca ter še o nekaterih drugih stvareh.

M. STRASEK

CELJE: IMENOVANJA

Delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine so na zadnji seji potrdili predloge ko- misije za volitve, imenovanja in kadrovske za- deve. Tako so za nova sodnika občinskega sodi- šča v Celju izvolili Ano Fidler iz Sentjurja in Alojza Vidica iz Loke pri Zidanem mostu. Novi sodnik za prekrške pa je postal Tone Bukovec, doslej samostojni svetovalec za upravno pravne zadeve oddelka za gradbene in komunalne zade- ve skupščine občine Celje.

Delegati pa so soglašali tudi z imenovanjem sekretarjev samoupravnih interesnih skupnosti: izobraževalna skupnost — Vojko Simončič, kul- turna skupnost — Danijel Debič, telesno kultur- na skupnost — Pavle Bukovec, otroško varstvo, socialno skrbstvo in socialno varstvo — Majda Brenčič, skupnost izgradnje objektov posebnega pomena — Nace Krumpak in občinska zdravstve- na skupnost — Vlado Kuštrín.

PREJELI SMO RUDI JAKHEL

ZA NOVO KAKOVOST V KARATEJU

»Obramba in poezija« — pod tem naslovom je iz- šel v eni izmed števil NT članek o karateju v Ce- lju — sta oznaka za karate, ki jo uporablja slovenski dramatik Borivoj Wudler, sicer navdušen član celjske- ga karate kluba. Na njegovo pobudo je nastal tudi pričujoči sestavek, ki ga objavljamo v nadaljevanjih. Namen sestava je, da celjski regionalni javnosti pred- stavimo dosedanje delo in vlogo celjskega karate kluba v razvijanju novega, jugoslovanskega karateja. Pri tem osvetljujemo tudi situacijo v našem karate-špor- tu in razlagamo pojem karateja.

Sredi razpوتا jugoslovanskega karateja

Ustanovitelja celjskega kluba sta bila marca 1969 Miran Slamnjk in Vinko Gobec, takrat oba še dijaka krške srednje tehniške šole. V Krškem sta trenirala pri pionirju slovenskega karateja Stanetu Iskri, ki je sam sprva vodil tudi treninge celjskega kluba. Glede na vezanost imenovanih prvenec na njihovega tre- nerja Emina Topića v Zagrebu se je celjski klub raz- vijal vzporedno z razvojem Topićevega Budokai-centra za karate, aikido in jujutsu v Zagrebu.

Istočasno z nastankom Budokai-centra v Zagrebu so ustanovili v Beogradu Karate zvezo Jugoslavije, v kateri si zagotavljata neomajno in neomejeno oblast brata Jorga, ki ju naš tisk dobro pozna. Kot nekaj let kasneje (1971) pripovedujejo njuni neposredni so- delavci si brata Jorga ustvarita uspešen »glasovalni stroj«, s katerim izrivata iz KZJ vse potencialne tek- mece. Eden prvih izrinjencev je Topić sam, ki takoj zatem ustanovi svoj strokovni center Budokai. Vsi, ki mu sledijo — Djuričić (pionir jugoslovanskega ka- rateja), brata Smoljenović, Vukojičić, Cemović itd. — ustanavljajo svoje lastne strokovne centre. Tako se jugoslovanski karate razvija v znamenju hude konku- renčne borbe med posameznimi centri, med katerimi sta vsekakor najmočnejša KZJ, ki je strokovni center bratov Jorga za shotokankarate, in Topićev Budokai- center. Zakaj gre pri tem konkurenčnem boju?

Navidez gre za konkurenco med posameznimi šo- lami karateja. Med karate-šolo (stilom itd.) in kara- te-športom nasploh je treba razlikovati. Šola ali stil nastaja kot metoda usposabljanja za športno borbo. Različne metode poudarjajo različne načine udraja-

nja, kar je prvenstveno orožje v tem športu, in po- učujejo svoje načine udrajanja po lastnih spoznanjih. Z dogovorjenimi pravili, ki dovoljujejo ene in izklju- čujejo druge akcije, je šele možna športna borba, kjer se lahko srečujejo tekmovalci iz različnih šol. Seje v taki športni borbi lahko govorimo o karateju nasploh, medtem ko moramo sicer razlikovati med, re- cimo, shkotokanom (klasični japonski karate), vadoryu- jem, shukokajem itd. ter končno tudi budokajem. Nobena od šol ni popolna, kar ravno dokazuje njho- vo število. Mimogrede bi jih lahko našli 20 do 30.

Vzrokov za raznolikost šol pa ni iskati samo v tehniki, temveč verjetno predvsem v klasičnem načinu razširjanja karateja. Karate je povsod po svetu evo- toč posel. Na čelu posameznih šol stoje komercialno sposobni ljudje. Gojijo neki svoj »stil«, kar jim za- gotavlja določen krog »odjemalcev«, ki v uspešnost tega »stila« verjamejo. Bolj ko se šola razširja, večje je tržno območje, večji so dohodki vodilne avtoritete tega podjetja. Fevdalno-hierarhična organizacijska she- ma njihove šole oz. centra, absolutistično vladanje nezmožljive avtoritete in psevdosolidarna privrženost učencev, ki neprestano vplačujejo skupno bajne vsote za to, da smejo nositi ta ali višji »pasa« — to je klasična shema takega centra, ki jo poznamo tudi pri nas. Najbolj uspešen je seveda tisti, ki uspe, da se polasti »uradnega« teritorialne zveze, kar zagotavlja monopolni položaj njegove karate-šole, njemu same- mu pa monopol na karate-trgu in polno možnost po- litičnega izločanja konkurentov. Tudi to pri nas po- znamo.

Konkurenčni boj se v Jugoslaviji osredotoči med obema največjima centroma nad shotokan-centrom z imenom KZJ in med Budokai-centrom. — Drugi so malo tu, malo pa tam, kakor pač piha veter. Situa- cija je zmehčana kot le kaj. Ni čudno, da se do sedaj še nihče ni našel, ki bi presekala ta gordijski voz.

Situacija v Sloveniji

Vračamo se v Slovenijo. Isto leto, ko ustanovijo celjski klub in z njim še nekaj drugih (že prej Krš- ko, dalje Kostanjevica, Brežice, Zalec), ki skupno so- delujejo v Budokai-centru, so tudi novoustanovljeni karate klubi v Velenju, Ravnah in Mariboru vežejo

preko Pečnika, (nekdanjega Topićevega učenca, ki pa je zaradi višjega pasu prešel k Jorgi.) na brata Jor- ga. Iz teh treh shotokan klubov je Karate zveza Slo- venije, kjer postane predsednik Pečnik. S tem se nad- oblast Jorg razširi tudi v Slovenijo. Že avgusta 69 po- sredujejo Jorga za seminar v Velenju svojim trem slovenskim klubom Japonca Kaseja, ki z okroglim mili- jonom zadovoljen zapusti Velenje in obljubi, da bo še prišel. Ko se prenese sedež ZKS iz Velenja, je tre- ner novega karate kluba Olimpije sprva Jorgina des- na roka Marinković (po »Sportskim novostima« naj- bolj neobjektiven sodnik na letošnjem državnem prven- stvu v Zagrebu), kasneje pa Jorga posredujejo Japon- ca Takashija. Klub Olimpija plačuje Takashiju 7.000 ND v devizah, v času, ko je plača srednješolskega pro- fesorja 2.200 ND. Vsote pristojbin za pasove in semi- narje ni mogoče izračunati.

Osamljeni slovenski shotokan klubi, izbrani okoli avtoritete Takashija in Jorga, skušajo ves čas pred- stavljati javnosti svoj strokovni center KZS kot edi- no »legalno« karate zvezo v Sloveniji. Leta 1973 so že v taki manjšini — tačas je Budokaijevih klubov že preko 20 — da so februarja 1974 primorani priznati, da KZS ne obstoja več (po njihovem lastnem zapi- sniku).

Uspešen razvoj celjskega karate kluba

V vsem tem času, ko se na zvezni in republiški ravni situacija vse bolj zapleta in vse bolj komercia- lizira, celjski klub neutrudno dela. Več ali manj slu- čajen izbor sodelovanja z Budokai-centrom se poka- že za tisti čas pozitivna rešitev. V Budokaju sodelu- jemo ustvarjalno predvsem pri izboljševanju in raz- širjanju nove karate tehnike, usposabljammo se orga- nizacijsko in tekmovalno-sodniško. Celjski klub postane matični klub za vrsto slovenskih klubov, saj njegovi člani uspešno odpirajo — in neka- teri še danes vodijo — klube širom po Slove- nij: Tako v Mariboru (Maruša Tone, danes Mla- den Vizjak), v Rmiskih Toplicah in Hrastniku (Mar- jan Biderman), v Zagorju (Bojan Pižmoht) in Laškem (Anton Askerc danes Siljan Dušan), v Ljubljani (Igor Deržek), v Kamniku (Vlado Paradižnik), sam avtor celo v inozemstvu — v Aachenu (ZERN) in Luxemburgu.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

KONJICE: INDOK CENTER

Nemalokrat smo že govorili in razpravljali o tem, da so obsežna in slabo pripravljena gradiva za seje skupščine ovira, na katero delegati najpogosteje naletijo pri svojem delu. In govorili smo tudi, da množica informacij, ki jo preko različnih gradiv prejema delegati, ne pomeni tudi dobre obveščenosti. Kajti obilica slabo oblikovanih in slabo posredovanih informacij predstavlja enako oviro demokratičnemu odločanju kot pomanjkanje informacij.

Problemov, ki se porajajo v zvezi z informiranjem, se prav gotovo zavedajo v vsaki občini. Pa vendar so le v redkih občinah storili korak naprej pri reševanju tega vprašanja. Ena takih občin je brez dvoma konjiška, kjer so že pripravili konkreten predlog o ustanovitvi in delovanju občinskega informacijsko dokumentacijskega centra. Predlog je izdelala komisija, ki je v okviru sveta za družbeno-ekonomski razvoj občine Slovenske Konjice zadolžena za rešitev tega vprašanja. V Konjicah menijo, naj bi bila glavna naloga centra izdajati informator, ki bi prinašal tako novice o delu krajevnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in delovnih organizacij, kot tudi poljudno pripravljena gradiva za seje skupščine. Tako bi center zagotovil delegatom in občanom pravočasno obveščanje o vseh novicah v občini. V Konjicah nadalje menijo, da bo center zaživel že čez nekaj mesecev in da bodo v okviru informacijsko dokumentacijskega centra izdali tudi obsežen predlog srednjeročnega programa razvoja občine Slovenske Konjice, o katerem bi občani in delavci razpravljali že v jesenskih mesecih.

DAMJANA STAMEJCIC

VPRAŠANJA KONJIŠKIH DELEGATOV

O KOMUNALI IN PROMETU

Delegat krajevnih skupnosti Stranice, Franc Gorenak, je na zadnji seji skupščine izrazil željo vseh prebivalcev Stranic, da bi prejeli pošto vsakodnevno na dom, ne pa z dvo ali tridnevno zamudo kot doslej.

Vprašanje bo skupščina naslovila na podjetje za PTT promet v Slovenskih Konjicah in Celju.

Boris Planinc, delegat TOZD LIP — obrat Slovenske Konjice, je na seji skupščine predlagal, da bi uredili pločnike za pešce ob glavnih prometnih vpadnicah v mestu Slovenske Konjice. Delegat je dejal, da sedanje stanje ogroža promet pešcev zlasti ob začetku in koncu delovnega časa.

Na to vprašanje je odgovoril podpredsednik skupščine Stefan Vida, ki je dejal, da je ureditev pločnikov ob magistralni

cesti proti Mariboru v programu krajevnih skupnosti Slovenske Konjice, v smeri proti Celju pa ceste ne bodo mogli urediti, ker ni dovolj sredstev.

Maks Gobec, delegat krajevnih skupnosti Žiče, je vprašal, ali je prispevek za naknadni priključek na krajevno vodovodno omrežje enak tistemu, ki je določen ob gradnji vodovoda.

Delegatu je odgovoril načelnik za gospodarstvo pri skupščini občine Ivan

Pečovnik. Dejal je, da mora vsak občan, ki želi priključek na vodovodno omrežje, predhodno priložiti potrdilo krajevnih skupnosti, da je zahtevani prispevek že plačal. Nato mu lahko Komunalno podjetje šele izda soglasje za graditev naknadnega vodovodnega priključka.

Delegat Stanko Klančar iz krajevnih skupnosti Zbečlovo je skupščini predlagal, da bi se prometni znaki v Slovenskih Konji-

cah postavili v skladu s prometnimi predpisi. Ob tem je delegat Jakob Zidanšek predlagal popravek smeri na prometnem znaku pri Gasilskem domu v Slovenskih Konjicah.

Na skupščini so vprašanja naslovili v presojo, svetu za preventivo v cestnem prometu pri odločitvi za notranje zadeve, ki mora to zadevo urediti v enem mesecu.

D. S.

STALNA ŠOLA ZA DELEGATE

DOBER ZAČETEK

V ponedeljek je v Celju zaživila stalna šola za delegate. Prva v Sloveniji. Rodilo jo je spoznanje, da je treba delegatom in samoupraviteljem dati nekaj več, če hočemo v delegatskem in samoupravnem sistemu naprej. Rodile so jo enoletne izkušnje delegatskega sistema in potrebe po nadaljnjem in stalnem strokovnem in družbeno političnem izobraževanju tistih, ki v imenu proizvajalcev sodelujejo v delu občinske skupščine, v samoupravnih interesnih skupnostih, v krajevnih skupnostih in organih samoupravljanja, in tam odločajo o pomembnih družbenih vprašanjih.

Računajo, da jo bo v treh letih obiskalo blizu 4.000 delegatov in samoupraviteljev iz vseh delovnih sredin. Z njo Delavska univerza izpopolnjuje svoj delokrog, ga razširja in postavlja v delegatsko in samoupravljaljsko osnovo.

Upravičenost stalne šole delegatov so potrdili tudi njeni prvi učenci.

ZDRAVKO STROPNIK, trgovsko podjetje Tkani- na: Moram reči, da sem prijetno presenečen. Čeprav je za menoj šele nekaj ur predavanja, spoznavam, da je taka šola še kako potrebna. Saj ne rečem, da doslej nisem poznal vsebine in pota našega samoupravljanja. Toda, zdaj vem, da mi bodo ta vprašanja bliže, da jih bom lažje razumel in tudi lažje posredoval drugim. Teme so zanimive, aktualne in že zdaj lahko trdim, da je še kako prav,

Za stalno šolo delegatov so se skupaj odločili občinska skupščina ter občinske družbeno politične organizacije. Delo pa je v celoti prevzela celjska Delavska univerza.

Stalna šola delegatov je tudi tista, ki opozarja, da si brez ustreznega znanja ni mogoče zamišljati dobrega samoupravljanja, uspešnega dela samoupraviteljev in delegatov.

Šola bo prav gotovo spodbujala kvaliteto tega odločanja in zato vplivala na boljše uveljavljanje delegatskega sistema in na boljše delo samoupravnih organov.

Ernest Letner, sek- cija za vzdrževanje signalno-varnostnih in telekomunikacijskih naprav na železnici: Že zdaj lahko potrdim, da je bila ta šola potrebna. Prepričan sem, da se bo rjeno delo poznalo v boljšem, v bolj sistematičnem in bolj poglobljenem delu samoupravnih organov. Lažje bo tudi nam delegatom.

ERIKA ANTONIČ, celjska bolnišnica: Naj povem, da sem v prvi skupini obiskovalcev te šole prevzela odgovornost reševanja razreda. Kar se tiče šole pa tole: prav je, da jo imamo, saj se bomo drugače in lažje spoprijemali s problemi in nalogami samoupravljanja. Tu se srečujemo z vprašanji, ki jih moramo dobro poznati. Srečujemo se s teorijo, ki jo bomo morali prenesti v praktično delo. Torej, šola iz prakse za prakso. In še to, prav bi bilo, da bi šlo skozi to šolo čim več, da ne rečem vsi delegati in člani samoupravnih organov.

MB

MOZIRJE

17 NOVIH ČLANOV

Mohamed Avdić

Te dni se je število članov v organizaciji Zveze komunistov v mozirski občini povečalo za sedemnajst novih, predvsem mladih. Med njimi je bilo tudi šest delavcev ljubljanskega Gradbenika, ki niso domačin, marveč so prišli iz Bosne in Hercegovine. Tako je organizacija ZK v mozirski občini tokrat prvič vključila v svoje vrste tudi mlade iz drugih republik. Ne po naključju. Ni šlo pri vseh samo za pridne delavce, marveč tudi za željo, da jih s sprejemom v Zvezo komunistov bolj navežejo na delo in življenje kolektiva, v samoupravno odločanje in podobno. To

Marija Mavrič

niso sezonski delavci, marveč mladi zidarji, tesarji in drugi, ki živijo na Ljubnem že nekaj let in ki bodo tu po vsej verjetnosti tudi ostali. Tako postajajo neločljivi del tamkajšnjega življenja. In posledje bodo z njim združeni še bolj.

MOHAMED AVDIĆ: Doma sem iz Bosne in Hercegovine. Današnji dan mi veliko pomeni. Pa ne samo meni, tudi vsem mojim prijateljem, ki smo prišli v ta kraj od daleč. Sem tesar. Sprejem v Zvezo komunistov pa bom opravičil s še vestnejšim delom. (Vse je povedal v lepi slovenščini.)

MARIJA MAVRIČ: Sem

Jože Znidarko

šivilja v Eltroju, doma pa v Lučah, odkoder se tudi vsak dan vozim na delo. Zdaj sem na poročniškem dopustu. Imam namreč že dva meseca staro punčko. Partijsko izkaznico sem sprejela v zavesti, da me tudi v prihodnje čaka odgovorno delo, na delovnem mestu in drugod.

JOŽE ZNIDARKO: Doma sem iz Loč pri Poljčanah, zdaj pa pripravljen na postaji milice v Mozirju. Doslej sem bil tu tudi edini, ki še nisem imel izkaznice ZK. Čaka me še šolanje, pozneje pa delo. Veselim se ga, saj sem ga že doslej vzljubil.

CELJE — MESTINJE

DAROVALI ZA ŠOLO

Vzporedno z gradnjo nove osnovne šole v Mestini, solidarnostnim prispevkom celjske občine, je zlasti tik pred otvoritvijo novega objekta tekla v Celju in Storah akcija za zbiranje drugih prispevkov, ki jih šola nujno potrebuje pri svojem rednem učnovzgojnem delu. Tudi ta akcija je uspešna. Tako so prispevali:

- trgovsko podjetje TKANINA radijski sprejemnik,
- pionirji in pionirke osnovne šole Prve celjske

- čete učne knjige za vrstnike enega razreda,
- kolektiv AERO zvezke, papir, barvice in drugo za učence v šoli in malčke v vrtcu,
- cibani in vzgojiteljice vzgojno varstvenih ustanov Anice Černejeve, Tončke Čečeve in Zarje igrače in druge predmete za cibane,
- trgovsko podjetje MERX diaprojektor,
- učenci osnovne šole v Storah so zbrali učne knjige za vrstnike enega razreda,

- trgovsko podjetje KOVINOTEHNA šoli in kraju televizor z anteno,
- učenci osnovne šole Franja Vrnčiča so zbrali knjige za en razred,

- trgovsko podjetje TEHNOMERCATOR grafoskop,

- učenci IV. osnovne šole so darovali knjige za en razred,

- kolektiv EMO vso posodo za šolsko kuhinjo. Tem kolektivom se je pridružil tudi Slovenijalez iz Ljubljane, ki je to šolo opremil in šolski skupnosti daroval glasbilo harmonij.

Celjsko hortikulturno društvo pa bo zasadilo in uredilo okolje šole.

Vsem iskrena hvala!

Zdravko Stropnik

Ernest Letner

Erika Antonič

ŽALEC: KAKO DELAJO

Danes bo v prostorih Kulturne skupnosti v Zalcu tretja seja skupščine občinske kulturne skupnosti.

Na njej bodo med drugim razpravljali o poročilu o izvajanju programa občinske kulturne skupnosti, po poročilu o delu zveze kulturno prosvetnih organizacij pa bodo sprejeli še poslovnik skupščine in statut občinske kulturne skupnosti.

JANEZ VEDENIK

Klavirski večer

Hinka Haasa

V sredo, 21. maja je bil v Narodnem domu klavirski večer pianista Hinka Haasa v organizaciji Glasbene šole in Glasbene mladine Celja. Haas, učenec glasbene šole, v X. letniku razreda prof. Mafenske Sancinove, star okrog 18 let, je tik pred gimnazijsko maturo pripravil pod vodstvom svoje odlične učiteljice glasbeno presenečenje. Glasbena šola ne beleži v svoji kroniki primerov, ki bi bili podobni dosežkom, da se mlad učenec loti samostojnega koncerta s sporedom, ki bi bil na ravni dobrih pianistov. Skupno s svojo mentorico sta sestavila okusen spored, ki je zajemal stalna ob-

dobja od baroka do sodobne ustvarjalnosti. Uvodni Preludij in Fuga J. S. Bacha v B-duru je bil zaigran sicer nekoliko nervozno, a vendar čisto z izrazito izdelano tematiko v polifoni igri. Beethovnova Sonata op. 10 v c-molu je dajala slutiti Haasov muzikalni čut do klasike, še posebej v srednjem stavku, kjer se je njegova izrazita nardarjenost za muzikalno gradnjo še posebej uveljavila. Zadnji stavek je odigral v bravuroznem tempu, polnem mladostne zagnanosti. Sledile so Chopinove skladbe, v kateri je mladi pianist dokazal lepo stopnjo tehnične dospelosti, zlasti v Etudi v Ges-duru.

V drugem delu sporeda so sledile skladbe: Schumannov »Polet«, čisto in dinamično grajen, zelo lepo zaslanjani Debussyjevi »Odsevi v vodi«, »Lokvanj« C. Scotta, bravurozna Ukmanjeva »Vedrina«, Gershwinovi »Trije preludiji« in za zaključek »Zonglera«.

Haas je mlad pianist, enkrat še učenec glasbene šole, a kaže vse znake bodočega umetnika. Ne majka mu muzikalnosti in izredne vztrajnosti, ki je pogoj za višje muzikalne dosežke. Samostojni koncert je opravil v zelo dobro sasedeni koncertni dvorani več kot dostojno, rekel bi prepričljivo, v veliko zadovoljstvo občinstva, med katerim smo opazili mnogo mladih ljubiteljev glasbene umetnosti.

Po zelo prisrčnih aklamacijah je mladi pianist dodal še dva Chopinova valčka brezhibno, to pa je bilo dovolj teže za naporen večer nezkušenega pianista.

Hinko Haas ima vse pogoje, da se razvije v odličnega muzika — pianista: muzikalnost, vztrajnost, dobra roka — elementi, ki so za visoke dosežke neobhodni. Želimo mu, da bi z uspehom nadaljeval študije na Akademiji za glasbo v Ljubljani, morda v razredu naše najboljšje umetnice Dubravke Tomšič-Srebotnjakove. Poudariti je še treba, da je njegova učiteljica prof. Mafenska Sancinova vzgojila že vrsto dobrih pianistov — pedagogov, da pa je Hinko Haas vrhunec njegove pedagoške dela — in to ni malo zadovoljstvo za njo in za nas vse Celjane.

EGON KUNEJ

ŽALEC: IZŠLA KNJIGA ANTONA KOTNIKA

Ob 30-letnici osvoboditve in 40-letnici revolucionarnega delavskega gibanja v razvitejših industrijskih centrih Savinjske doline, je pred kratkim izšla knjiga Komunistična partija v revolucionarnem delavskem gibanju Savinjske doline. Knjigo je napisal Anton Kotnik iz Prebolda, ki je v uvodni besedi napisal: »O predvojnem revolucionarnem delavskem gibanju v Savinjski dolini je bilo še malo napisanega. Naj bi bil naš prispevek korak dalje. Zavedati se moramo, da čas hiti in da z njim tonejo tudi dogodki v pozabo. Čedalje redkeje srečamo ljudi, ki so v mladosti delovali v tem gibanju, njihovi spomini bledijo. Če smo nekaj spominov otehi, smo svoj namen dosegli...«

S knjigo, kakršna je pred nami, je bil ta namen prav gotovo dosežen, knjigo pa še prav posebej priporočamo mladim bralcem, ki bodo z njeno pomočjo na najlepši način izvedeli, kaj se je dogajalo v njihovi dolini in ne nazadnje v njihovem kraju v letih od 1920 do 1941.

JANEZ VEDENIK

20 let ŠC „Boris Kidrič“

Uspešno delo

Uspela revija oblačil in priček, razgibana športna tekmovalna, sprejem štirinajstih mladih v Zvezo komunistov in slavnostna seja zbora delovne skupnosti, to je v kratkem bilanca tistega, kar so na šolskem centru Borisa Kidriča v Celju pripravili v počastitev dvajsetletnice centra in tridesete obletnice osvoboditve.

Dvajsetletni obračun je pokazal, da se je šolski center uveljavil in dal svoj ustrezen delež pri vzgoji mladih strokovnjakov in pri graditvi nove samoupravne socialistične družbe.

Cetudi sega razvojna pot šole v leto 1883. In bodo torej prav kmalu slavili stoletnico ustanovitve obrtno nadaljevalne šole, se je zanje pričelo novo delovno obdobje šole pred dvajsetimi leti, ko je ob Ljubljanski

cesti dobila prvič svojo zgradbo.

V tem času je šola doživljala različne spremembe, kot rdeča nit pa se vleče nenehna rast, razširitev dejavnosti, kvaliteta dela, večanje števila učencev in učiteljev itd.

Po dvajsetletnem obdobju je bilo v tej ustanovi 760 mladinskih oddelkov s 17.336 učenci; 5.780 absolventov pa je dobilo spričevalo kvalificiranega delavca. K tej številki pa je treba dodati še 1.980 absolventov iz oddelkov odraslih.

Šolski center Borisa Kidriča danes združuje avtomobilsko poklicno šolo (13 oddelkov in 385 učencev), kovinarsko poklicno šolo (202 učenca in 8 oddelkov), oblačilno poklicno šolo (254 učencev in 11 oddelkov) ter frizersko poklicno šolo (114

učenec v štirih oddelkih). Šola vznikov motornih voz pa ima 10 oddelkov in slušateljev.

In ne samo ti, tudi podajajo učnovzgojnih procesih, razvoju šolske samouprave in drugem delu govorijo velikih prizadevanjih učiteljskega zbora in učencev. Šcer pa se tudi ta centranahno srečuje s prostorskimi problemi in pomankanjem učiteljev.

V perspektivnem programu razvoja centra in srednjega šolstva sploh je predviden prehod poklicne avtomobilne in kovinarske šole v sestav tehniškega šolskega centra, v prostorih sedanega centra pa bi se naj polnoma razvili poklicna frizerska in oblačilna strok-

Reviji oblačil in pričesk res nista bili bleščeči, zato pa pravo zrcalo šolskega dela in velikega prizadevanja tako učiteljev kot učencev oziroma učenek. Na vsak način je tudi ta predstava lepo uspela. Na sliki: nekaj mladih manekenk potem ko so že pokazale polni dvorani svoje lepo urejene pričeske.

Zreče

Nova gledališka skupina

Pred nekaj meseci so v Zrečah ustanovili amatersko gledališče »Jurij Vodovnik«. S predsednikom, Danijelom Oplotnikom smo se pogovarjali o namenu ustanovitve tovrstnega gledališča in o njegovi dejavnosti.

»Amatersko gledališče smo ustanovili na pobudo mladih, ki so pred leti že igrali v podobni dramski skupini.« je dejal Danijel Oplotnik. »Tako smo v krog amaterskega gledališča sedaj vključili kakih dvajset ljudi, ki so veči-

noma igralci, nekateri pa se ukvarjajo tudi z ostalimi dejavnostmi, ki so v vsakem amaterskem gledališču še kako potrebne. Z delom smo pričeli nekje koncem meseca februarja in takoj smo pričeli pripravljati Goldonije-

vo veseloigro Krčmarica Mirandolina. Režiser igre je Branko Grubar, član Slovenskega ljudskega gledališča v Celju, s katerim že vseskozi tudi dobro sodelujemo.«

Od kod pa dobite sredstva za vašo dejavnost?

Danijel Oplotnik

»Za našo dejavnost imamo velik posluh Kovaška industrija, ki nam je namignila tudi že nekaj denarjev. Sicer pa dobivamo neka sredstva tudi iz proračuna Občinske zveze kulturne prosvetnih organizacij Slovenske Konjice.«

Kakšne načrte imate za delo v bodoče?

»Načrti so zaenkrat skromni. Najprej želimo postaviti na odrske deske Goldonijevo igro, nato bomo poskušali pripraviti še eno predstavo, katero premiera naj bi bila okrog novega leta. Za naslednje leto pa se bomo o našem programu še pogovarjali.«

DAMJANA STAMEJČIČ

MLADINSKI
PEVSKI ZBOR
OSNOVNE
ŠOLE »JAN
AMOS
KOMENSKI«
SKOPJE

Ustanovljen je bil l. 1946 na osnovni šoli »Goce Delčev«. Naglo je dosegal vidne rezultate na revijah in manifestacijah v mestu in v republiki. Po katastrofalnem potresu l. 1963 je bila zgradba osnovne šole »Goce Delčev« porušena, učenci in učitelji so se preselili v začasno montažno šolo pod imenom »Jan Amos Komenski«. To ime je zbor obdržal do danes. Prejel je več nagrad, l. 1974 prvo mesto na republiški reviji v Kavadarcih in s tem si je pridobil legitimacijo za prijavo na celjski festival. Zbor vodi Kiril Spasov.

E. K.

Ob razstavi v Muzeju revolucije

Govorica srca

V Muzeju revolucije je svojsvena likovna razstava. Pripravili so jo vsi trije celjski vrtci — Anice Cernejeve, Tonček Čečeve in Zarja ter gojenke vzgojiteljske šole na celjskem Pedagoškem šolskem centru.

Razstava je svojsvena zaradi tega, ker smo redko deležni tako neposrednih likovnih stvaritev, kakršne zmorejo otroci v svoji predšolski dobi. Najprej seveda velja omeniti odlično postavitev, ker iz te izhaja učinkovitost razstave, ali vsaj večji del preglednosti nad razstavljenimi deli. To je ena redkih likovnih razstav, kjer so razstavljeni tudi izdelki ročnega dela, pa niso prenatrpani, ampak v meji estetske doslednosti prezentirani gledalcu. Doslej smo se namreč na podobnih razstavah srečevali z natrpanimi predmeti, ki so kvečjemu zmanjševali preglednost nad razstavljenimi eksponati, s tem pa so tudi zmanjševali učinek razstave. Letos tokrat ni tako. Dostojno postavljen, predvsem pa zelo skrbno odbrane predmete smo si lahko ogledali v sproščeni in lepo pregledni postavitvi. Najbolj so seveda navdušujoča dela najmlajših, kajti njihova kretanja ne pozna sprenevedanja, pa tudi še ne pozna neznanja. Vse, kar

je narejeno, je narejeno v dobri veri neke notranje vizijske fantazije. Obraz, hiša, žival — to niso niti toliko likovno izpovedati. Zato so kazi izražene zamisli, kot bolj notranja potreba po svoji lastni predstavi in občutenju tega, kar hoče otrok likovni izpovedati. Zato so tudi risbe najmlajših najbolj pogumno zasnovane, brez strahu ali oklevanja začrtane, risba je neposredna v dobesednem pomenu te besede. Zanimive so tudi zaradi tega, ker brez kompromisa pred svetom po svoje kreirajo oblike (človeka, predmeta, živali) in ne vedo, da nehoti nekatere stvari močno karikirajo, vendar jim njihov predznak fantazijske sproščenosti in mestoma tudi otroške nagajivosti (navihanosti) to dopušča, celo daje večjo vrednost njihovim likovnim stvaritvam. Nekatere si zaslužijo, da bi bile uokvirjene v marsikaterem stanovanju, namesto kvazi umetniških umotvorov, če bolj kvazi malomeščanskih likovnih umetnikov in njihovih oboževalcev, ki s svojimi potvorbami še bolj begajo že itak zmedenega potrošnika.

Dela gojenk vzgojiteljske šole prednjačijo v ročnih delih, oziroma v opredmetenih likovnih kompozicijah.

Te razumevam v vseh tistih uspešnih poskusih predmetnih krokižev, ki so izredno spretno nakazani v preprosti sestavljenkah (storži, lubje in podobno). Manj uspešne so risbe kot plakati, ker so preveč konvencionalno zastavljeni in prav tako izpeljani.

Ce danes venomer poudarjamo, kako važna je predšolska vzgoja otroka, kako važna je razgibati in animirati njegov duhovni svet ter njegove duhovne sposobnosti, je prav ta naloga, ali vsaj v veliki meri, lahko poverjena prav likovnemu izživljanju. Tu se da najneposredneje zadoščati otrokovi fantaziji, pa tudi preverjati njegove sposobnosti izražanja teh fantazijskih predstav (pa tudi realnih, seveda). Dobra usmerjenost otrok pri tem delu je neprecenljiva investicija v bodoče odrasle ljudi z mero estetskega pa tudi ustvarjalnega smisla in pripravljenosti. Zato je prav, da razstavljajo skupaj vsi vrtci, pa tudi bodoče vzgojiteljice. Zato letošnja razstava pomeni pomemben korak v napredovanju sodobne vzgoje otroka, pri odpiranju njegovega čustvenega sveta, pa tudi sicer v vzgoji najmlajših, kjer se v resnici vse prične.

DRAGO MEDVED

NAŠ KRAJ

● KOZJE: NA REPUBLIŠKEM TEKMOVANJU

Pionirski list organizira vsako leto tekmovanje v znanju iz »vesele šole«. Letos sem se ga udeležil tudi jaz. Bil sem razredni prvak. Uspel sem tudi na šolskem tekmovanju. Na občinskem tekmovanju v Rogaški Slatini sem zasedel prvo mesto za tretji razred. Enak uspeh je dosegel tudi Jože Preskar, ki je postal občinski prvak za četrty razred.

V sredini maja sva odšla v Ljubljano na republiško tekmovanje, kjer sva zastopala občino Šmarje pri Jelšah. Tekmovali smo v hali Tivoli. V petindvajsetih minutah smo morali rešiti dvajset vprašanj.

Ko smo oddali vprašalnike, se je začel zanimiv program, sicer pa smo obiskali tudi Muzej ljudske revolucije. Ogledali smo si tudi Ljubljano. Po prijetnem dnevu smo se srečni vračali domov z željo, da tudi drugo leto sodelujemo na republiškem tekmovanju.

DEJAN KRESNIK,
osnovna šola Kozje

● KONJICE: BO OBČINSKA STRAŽA

Konjiški delegati so na sejah občinske skupščine večkrat načeli vprašanje onesnaženosti okolja. Še posebej so delegati poudarjali, da v njihovi občini premočno upoštevajo odlok o obveznem odlaganju smeti in da občani zato ne kaznujejo odlagajo smeti kjerkoli, tudi na ulice mesta.

Te pripombe delegatov je predsedstvo konjiške skupščine skrbno proučilo in ravno te dni so v tajništvu skupščine izdelali predlog odloka o ob-

činski straži. Predsedstvo skupščine je namreč menilo, da bo lahko le občinska straža kaznovala vse tiste občane, ki bodo namenoma odlagali smeti po ulicah mesta in ostalih krajih v občini in v veliki meri pripomogla k čistejšemu okolju. Člani predsedstva so tudi predlagali, naj bi v začetku ustanovili občinsko stražo v Slovenskih Kojah in Zrečah, pozneje pa še povsod tam, kjer bi bilo to potrebno.

Pobudo za predlog odloka o občinski straži so torej podali delegati. O tem predlogu bo na naslednji seji razpravljala tudi izvršni svet občinske skupščine, o njem pa se bodo dokončno izrekli delegati na prihodnji

D. S.

● GRIŽE: PIONIR — PLANINEC

Na naši šoli že peto leto deluje pionirska planinska skupina. Skupino vodi tovarišica Dragica Ulaga. Tekmujemo za znak pionir-planinec, hodimo po naših gorah, obiskujemo kraje, ki so znani iz NOB in hodimo na planinska predavanja. Letos smo že obiskali tečaj prve pomoči. Vsi, ki smo uspešno končali tečaj, smo odšli na izlet v Kumrovec, Gornjo Stubico in Krapino. Prav tako smo odšli na izlet na ponikvarski kras in po poteh prve celjske čete. Na Krasu smo si ogledali kraske jame, izlet pa smo zaključili v jami Pekel. Bilo je zelo lepo. Na pohod po poteh prve celjske čete so nas povabili celjski planinci. Vseh skupaj nas je bilo okrog sto. Zaključno proslavo smo imeli ob spomeniku na Resevni. Tam nam je spregovoril prvoborec Ludvik Zupanc-Ivo.

V mesecu maju bomo tekmovali v orientaciji, 24. maja pa se bomo udeležili pohoda v Griže.

MOJCA JEZOVIK,
GRIŽE

MALA ANKETA

O FESTIVALU

Z našim Vojkom sva se nekaj dni pred mladinskim pevskim festivalom podala na celjske ulice, kjer sva spraševala mlade, kaj pomeni mestu, kot je Celje, ta festival, spraševala pa sva jih tudi, kakšen odnos imajo mladi do prave slovenske narodne in umetne pesmi. Presenečena sva bila, ko sva slišala, kakšno glasbo mladi cenijo. Sicer pa preberite:

DARINKA TOVORNIK:

»Mislim, da je mladinski pevski festival eden največjih kulturnih dogodkov v Celju. Kolikor se spominjam iz prejšnjih let, naše mesto prav v času festivala še čisto posebej zaživi. Brez dvoma so koncerti užitek za vse tiste, ki radi poslušajo dobro pesem. Mislim, da bo tudi mladina obiskovala koncerte, saj postaja iz leta v leto bolj glasbeno razgledana in že zna dobro ločiti zrno od plevele.«

NEVENKA LELJAK:

»Mislim, da festival precej pomeni tistim, ki radi poslušajo nastope dobrih pevskih zborov. Če bom utegnila, bom šla na kakšen koncert. Kar se pa nas mladih tiče, moram reči, da v glavnem že vemo, kakšna glasba je dobra in kakšna ne. Stevilni narodnozabavni ansambli po mojem že niso ne vem na kakšnem umetniškem nivoju, čeprav jih je ljudstvo sprejelo. Prav zato so prireditve, kot je naš celjski festival še posebej potrebne.«

STANISLAV KRASOVEC:

»Festival je pomemben tudi zaradi tega, ker se mladi med seboj spoznavamo, družimo in tako krepimo bratske vezi med narodi, obenem pa spoznavamo pesmi drugih naših bratskih narodov, ki se mi zdi, da jih premočno poznamo. Osebnostno bi v Celju želel še več takih prireditev, ker nas kultura vzgaja in plemeniti. Če tako res dobro glasbo poslušamo, nas kar zagrabi, da bi tudi sami pričeli ustvarjati.«

BREDA POLANC: »Prireditve je zares nekaj velikega za naše mesto ob Savinji. Mislim, da je dvorana za prireditev takšnega formata premajhna, saj je že samo med mladino veliko zanimanja za koncerte. Želim si le to, da ne bi prehitro zmanjkalo kart, ker res želim videti vsaj en festivalski večer. Nam mladim ne pomeni samo progresiva vse, tako kot to zatrujejo starejši.«

MIRAN PILKO: »Nam mladim precej pomeni dobra glasba, dovtetni pa smo, kolikor je pač bila glasbena vzgoja na šolah uspešna, tudi za bolj resne glasbene zvrsti. Mislim pa vseeno, da nam naše šole, vsaj kar se glasbene izobrazbe tiče, niso dale dovolj. Priznam. Veliko raje prisluhnem kakšnemu ansamblu kot pa kakšni umetni pesmi, čeprav vem, da kvaliteta razlika obstaja. Mislim, da se je treba od kraja prisiliti, da nekaj poslušaj in prav zaradi tega bom šel v Celju vsaj na en koncert.«

JANEZ VEDENIK
VOJKO RIZMAL

JUGOBANKA

odstaj lahko tudi s hranilnimi knjižicami jugobanke s sedež ljubljana
vsebuje vsa potrebna sredstva za vsakega poslušalca
vlagate in dvigate prihranke na vsah poštah v sr slovaniji

JUGOBANKA

NOVA PRIDOBITEV CELJA

BLAGOVNA HIŠA

KOVUS

otvoritev 2. junija

OB OTVORITVI PARTIZANSKEGA DOMA V SLOVENSKIH KONJICAH

NA NAŠ DOM SMO PONOSNI

»Samoupravljanje, neuvrščeno in koncept splošnega ljudskega odpora so sinonimi revolucije in boja za socializem v Jugoslaviji. To je ideologija, politika, teorija in praksa boja za socializem vseh komunistov, vseh delovnih ljudi in občanov, vseh narodov in narodnosti Jugoslavije. Mi naše zmage in svobode nismo pridobili z lahkoto. Začeli smo jo kovati že dosti pred letom 1941 in kovali smo jo vztrajno, z veliko krvi in znoja med vso vojno in v vseh krajih in v vseh delih Jugoslavije. Niti za trenutek nismo podvomili o tem, da bomo uspeli, tudi tedaj ne, ko nam je bilo najtežje. Brezmejno smo verjeli vase in v neizčrpne moči ljudstva. S krvjo smo izpisali in z zmago dokazali pravilo, da ne more biti premagan narod, ki je moralno pripravljen in sposoben bojevati se za svoj obstoj in za svojo svobodo.«

(Iz govora Ivana Dolničarja 24. maja 1975 v Konjicah)

Preteklo soboto so v Slovenskih Konjicah svečano odprli nov dom teritorialnih enot, ki nosi ime po narodnem heroju Borisu Vinterju. Slovesnost ob otvoritvi doma so v Konjicah povežali s praznovanjem 30-letnice osvoboditve, 25-letnice delavskega samoupravljanja in praznovanjem dneva mladosti. Ob 10. uri zjutraj se je zbralo na ulicah Slovenskih Konjic preko 3000 občanov, da bi si ogledali praznično parado. In že se je zvrstila dolga povorka delavcev, mladincev, prizadnikov enot teritorialne obrambe, pionirjev, cicibanov, gasilcev, enot civilne zaštite ter borcev Bračičeve brigade in VDV bataljona. Povorka, v kateri je sodelovalo preko 2000 delavcev in občanov, je simbolično ponazorila enotnost konjiških delavcev, občanov, mladincev in pionirjev v boju za lepši jutrišnji dan.

Ko so se vsi udeleženci parade, pa tudi konjiški občani, zbrali na ploščadi Doma teritorialnih enot, je s slavnostne tribune pozdravil goste in vse občane predsednik skupščine občine Slovenske Konjice Filip Bešković, nato pa je predal besedo pomočniku zveznega

sekretarja za narodno obrambo generalpolkovniku Ivanu Dolničarju. V svojem govoru je Ivan Dolničar orisal pot vseh jugoslovanskih narodov v boju za svobodo in poudaril, da naroda, ki ve kaj hoče, ni moč streti. Nato pa je dejal:

»Območje občine Slovenske Konjice je bilo v narodnoosvobodilnem boju po svoji naravni legi in s svojimi prebivalci trdna podpora našim partizanskim enotam. Na območju občine in tega dela Štajerske ni niti stopinje zemlje, kamor niso stopile noge partizanov in kjer se niso bili boji z nemškim okupatorjem. Grebeni in vrhovi Pohorja, Konjiške gore, Lindeka, Paškega Kozjaka in drugih hribov so naravni in večni spomeniki junštva štajerskih partizanov. Ta del Štajerske, v katerega sodi tudi vaša občina, bi imel v sistemu splošnega ljudskega odpora in v morebitni vojni spet izreden pomen. Zato je razumljiva vaša skrb za obrambne priprave. O tem govori tudi vaša pobuda in napor za zgraditev takšnega objekta, kot je ta dom, ki bo nosil ime Borisa Vinterja in ki ga bodo s pridom uporabljali vsi pre-

bivalci v občini, ne le enote teritorialne obrambe. Mislim, da izraža takšno pobudo in akcijo spoznanje in zavest vseh prebivalcev, da so zadeve v zvezi z obrambo domovine pravica in dolžnost slehernega občana in delovnega človeka.«

Slavnostnem govoru Ivana Dolničarja je sledil krajši kulturni program, v katerem so sodelovali člani Mestnega gledališča iz Ljubljane, nato pa je izročil komandant glavnega štaba za splošni ljudski odpor v SR Sloveniji generalpolkovnik Rado Hribernik-Svarun enotam teritorialne obrambe konjiške občine dom v upravljanje. Po tej svečanosti so si dom ogledali vsi gostje, pa tudi občani Konjic. Z zanimanjem so ogledovali kabine, v katerih se bodo poslej urili pripadniki enot teritorialne obrambe v vseh potrebnih veščinah, ogledali so si telovadnico, kegljišče in savno, kjer bodo organizirali rekreacijo tako pripadnikov enot teritorialne obrambe, kot tudi delavcev in občanov. Kajti dom, ki so ga zgradili v Konjicah, ne bo služil samo enotam teritorialne obrambe. S pridom ga bodo uporabljali tudi ko-

njiške delovne organizacije pri organizaciji rekreacije za svoje delavce, s pridom ga bodo uporabljale tudi družbeno-politične organizacije in društva v občini, saj so prostori v domu uporabni tudi za množičnejše prireditve. In nenazadnje bo dom s pridom uporabljala tudi konjiška mladina, ki doslej ni imela prostora, kjer bi se zabavala ali učila. Dom teritorialnih enot bo prav gotovo opravičil svoj obstoj in namen.

OBČANI SO POVEDALI

SLAVICA KOKOT iz Slovenskih Konjic: »O domu, ki smo ga danes odprli tuje v Konjicah lahko rečem samo to, da bo v ponos vsem nam.«

BORIS ZORKO iz Slovenskih Konjic: »Mislim, da je dom zelo v redu. Potreben je bil tu v Konjicah. Pa za šport je sedaj tako lepo poskrbljeno.«

ELIZABETA GERCLARD iz Slovenskih Konjic: »Zelo sem ponosna na ta dom, zelo lepo so ga uredili. Ni kaj, pridni so! To je v ponos Konjicam. Upam, da ga bodo upo-

rabljali vsi občani, predvsem pa mladi.«

KSENJA BEZENŠEK iz Slovenskih Konjic: »Dom je zelo v redu. Predvsem mi je všeč to, da so mislili tudi na nas mlade in da bomo imeli lahko v domu razne plesne in športne prireditve. Da se bomo zbirali v tem domu. Tega se vsi mladi zelo veselimo.«

ANTON STABE iz Slovenskih Konjic: »Dom se mi zelo dopade, ne morem pa reči, kaj mi je najbolj všeč. Všeč mi je, da ga bomo vsi občani videli in ga tudi uporabljali.«

KATICA ČERMEC iz Slovenskih Konjic: »Mislim, da je dom nekaj izrednega, sploh za Konjicane, saj je ta dom edinstven v Jugoslaviji. To je zelo pohvalno tako za občino kot za vsa konjiška podjetja, ki so dom zgradila.«

ROZA MLAKAR iz Čadrama pri Oplotnici: »Danes je prišla na to proslavo vsa moja družina, ker sem ta dom tudi jaz takoj po vojni gradila. In moj ata je dal za streho dve smreke. Zato sem tudi vesela, ko si danes ogledujem ta dom, ki je

sedaj spet nov. Sedaj sem stara 73 let in dokler bom živa, bom hodila na takšne prireditve, kot je ta.«

STANKO MARZIDOVSEK iz Slov. Konjic: »Dom je zelo v redu in vsem nam delavcem tudi veliko pomeni. To je velika pridobitev še posebej, ker bo odprta za vse delavce in občane.«

VILI KLANCNIK iz Slovenskih Konjic: »Kot občan menim, da je dom za nas čudovita pridobitev. Lepe so učilnice, ki jih bodo uporabljali pripadniki enot teritorialne obrambe za učenje, lepa je tudi telovadnica, v kateri bomo organizirali rekreacijo za vse delovne ljudi konjiške občine. Jaz dom poznam že dolgo, saj sem tudi pomagal graditi ta dom. Toda vidim, da so ljudje zelo presenečeni, saj skorajda ne morejo verjeti, da namesto na pol podprte stavbe stoji sedaj tu moderen in lep dom.«

HEDVIKA KALSEK iz Dobrave: »Lep je dom, všeč mi je. Toda pravijo, da bo samo za mladino. Ali res?«

TEKST: DAMJANA STAMEJCIC
FOTO: DRAGO MEDVED

CELJE — MESTINJE

ŠOLA - SOLIDARNA

Mestinje je dobilo novo osnovno šolo. Dobilo jo je kot solidarnostno darilo celjske občine. Kot prispevek za ublažitev in odstranitev posledic lanskega junijskega potresa. Kot izraz pripravljenosti, da tudi tako zmanjšujemo razlike med mestom in vasjo, še zlasti, če je ta vas ali kraj sredi gospodarsko manj razvitega območja.

Stanko Gobec

Kolektiv Ingradra, ki jo je gradil, se je pri tem delu izkazal. Držal je besedo tudi glede roka. Od lanskega oktobra do letošnjega meseca mladosti. In tako so prazniki mladosti doživeli mladi prebivalci Mestinja in okoliških naselij z radostjo v srcih. Kaj bi si mogli želeli lepšega kot šolo, novo šolo, za praznik mladosti.

Jože Unverdorben

Nova šola pa ni samo enkrat povežala delovne ljudi in občane Celja ter Mestinja, marveč je zgradila trajen most. Sodelovanje bo dobilo nove oblike in novo vsebino. Preneslo se bo na delo družbeno političnih organizacij in krajevnih skupnosti Aljaževega hriba iz Celja ter Mestinja. Prvi so tak dogovor podpisali mladinci.

Mitja Pipan

Z otvoritvene slovesnosti pred šolo v Mestincu.

Foto: M. Božič

mači. Med njimi tudi cici-bani. Lep delež so dali harmonikarji iz Rodaške Slatine. Zaigrala pa je tudi Prešernova godba na pihala iz Celja.

Na slavnosti pa so govorili:

STANKO GOBEC, predsednik krajevnih skupnosti Mestinja: Šola je najlepše darilo mladini našega kraja za dan mladosti. Tega se krajan Mestinja globoko zavedamo in smo občanom Celja iskreno hvaležni. Želimo, da se v tej šoli še več srečamo in poglobljamo naše prijateljske vezi. Hvala občanom Celja!

JOŽE UNVERDORBEN, predsednik konference SZDL šmarske občine: V imenu občine Šmarje in vseh družbenopolitičnih organizacij če-

stam delovnim ljudem celjske občine za delovno zmagost pri graditvi nove osnovne šole v Mestincu. Zahvaljujem se vsem, ki so se odzvali klicu po pomoči. Šola v Mestincu smo zgradili za to, ker smo prepričani, da bo Mestinje s svojo lesno in sadno predelovalno industrijo v prihodnosti postalo manjše gospodarsko središče, ki bo omogočilo ne samo krajanom Mestinja, temveč tudi okoliških vasi lepše jutrišnje življenje. Zato je gradnja šole v tem kraju utemeljena in pomeni prispevek k razvoju tega območja. Veseli nas, da zlasti občina in mesto Celje doprinese k temu napredku.

MITJA PIPAN, član izvršnega sveta celjske občinske

skupščine: Vsi delovni ljudje in občani Celja smo se pridružili akciji za odpravljanje posledic potresa. Solidarnostno združevanje sredstev za odpravo posledic potresa v šmarski in šentjurški občini ni bila edina tovrstna akcija Celja. Solidarnost nam ni tuja in z njo sodelujemo na različnih področjih že vrsto let. Še posebej pa smo pozdravili predlog, da v okviru solidarnosti zgradimo novo šolo v Mestincu. Ob tem pa naj poudarim še eno. Šola naj ne bo le izvor novih spoznanj, ampak naj predstavlja tudi eno izmed najboljših oblik povezovanja med ljudmi. Zato sem prepričan, da je ta šola tudi vez, ki nas združuje in spodbuja k nadaljnjim oblikam sodelovanja.

M. BOŽIČ

OBMOČJE

Stare rane

Izvršni komite CK ZKS je pred dnevi sklical medobčinski posvet o uresničevanju stališč in dogovorov o kadrovski politiki. Posveta so se udeležili predsedniki komisij za kadrovska vprašanja pri komitejih občinskih konferenc ZK in predsedniki kadrovskih koordinacij pri občinskih konferencah SZDL iz celjske, posavske in zasavske regije. Posvet je pokazal, da v občinah niti koordinacijski organi niti ustrezne strokovne službe pri občinskih skupščinah ne spremljajo dovolj skrbno in načrtno dogajanje v kadrovski politiki. Na posvetu so, razen nekaterih izjem, ostala brez odgovora vprašanja, kako v občinah in temeljnih samoupravnih skupnostih uresničujemo družbena dogovora o kadrovski politiki in štipendiranju. Premalo so se uveljavili koordinacijski odbori za kadrovska vprašanja. Tudi delo strokovnih služb za kadrovska vprašanja pri občinskih skupščinah ni dobro. V razpravi so na posvetu zahtevali pripravo evidenc potrebnih kadrov na različnih področjih v občini, republiki in zvezi. Sedaj nihče nima celovitega pregleda nad kadrovskimi potrebami in možnostmi. Območni posvet o kadrovski politiki je pokazal na stare rane in naglasil zahtevo, da moramo dosledneje uresničevati sprejeta načela.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega brata, svaka in strica ter nečaka

Stanka Vaukner

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga tako polnoštevilno spremljali na zadnji poti ter vsem darovalcem vencev in šopkov. Zahvaljujemo se tov. Terbovc Milanu za poslovitni govor. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Zalujoči brat Jure z družino ter drugo sorodstvo

Komisija za medsebojna razmerja

Slovenske železarne ŽIČNA

tovarna žičnih izdelkov
Celje, Ipavčeva ulica 20

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

- 1. VODJA vzdrževanja in energetike**
pogoji: fakulteta za strojništvo (II. stopnja) in 4 leta delovnih izkušenj
- 2. VODJA oddelka tehnične kontrole**
pogoji: fakulteta za strojništvo (II. stopnja) in 4 leta delovnih izkušenj

3. TEHNOLOG-KOMERCIALIST

pogoji: fakulteta za strojništvo ali Ekonomska fakulteta (II. stopnja) in 4 leta delovnih izkušenj

4. ADMINISTRATOR

pogoji: upravno administrativna šola ali nje enaka šola in 2 leta delovnih izkušenj

5. TEHNOLOG varstva pri delu

pogoji: srednja tehnična šola (strojna smer) in 3 leta delovnih izkušenj

6. PREDELAVEC v skladišču

pogoji: šola za prodajalce (KV delavec) in 4 leta delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo pisarne ponudbe z dokazili o strokovni izobrazbi, delovnih izkušnjah ter kratkim življenjepisom na naslov SZ — ŽIČNA, Ipavčeva ulica 20, Celje — kadrovsko-spolni sektor v 15 dneh od dneva objave.

»Ptičja svatba« je že tradicionalna prireditve vzgojnovarstvene ustanove »Anice Černejeve« in krajevnih organizacij DPM Otok v Celju. Prizor je z letošnje prireditve. Foto: D. M.

pisma

NA POHOD Z MLADINO ITC

13. aprila je mladina ITC priredila pohod na Celjsko kočo, Svetino in Resevno. Namen tega pohoda je bil dvojni: da okrasimo partizanske grobove s svežim spomladanskim cvetjem in da obiščemo partizanske matere. Pri Savinjskem mostu se je zbralo 54 udeležencev tega pohoda. S seboj smo imeli slovensko zastavo, venec in sveče. Po krajšem premoru na Celjski in svetinski koči smo končno prispeli na zborna mesto v osnovno šolo na Svetini. Tam smo imeli za kosilo partizanski golaž.

Od tu nas je pot vodila proti Resevni. Preden smo prispeli do Slemenškove domačije, smo prižgali svečko pri spomeniku padlih partizanov. Pri Slemenškovih smo hoteli Slemenškovi mami pokloniti skromno darilo (kuhinsko tehniko) za njeno materinsko ljubezen do partizanov. Vendar te želje nismo mogli uresničiti, saj počiva na svetinskem pokopališču že nad 15 let. Darilo smo tako izročili njeni hčerki Angelci, ki se partizanskih dni še dobro spominja. Blizu Slemenškove domačije stoji spomenik padlim borcem, partizanom 2. bataljona Kozjanskega odreda, ki je vodil zadnji boj na Resevni 18. marca 1945. leta. Tu smo polo-

žili venec, prižgali sveče in se na tišem pogovorjali, kako junaško se je boril ta bataljon.

Od tu smo nadaljevali pot proti koči na Resevni. Tik pod vrhom smo se ustavili pri 82-letni partizanski mami oziroma pri Plevnikovih. Tudi njej smo podarili skromno darilo, za katerega se je nadvse lepo zahvalila.

Nadaljnji postopek je bil v koči na Resevni, kjer smo si opomogli z jedačo in pijačo. Ker nas je preganjal čas, je bil ta postanek kratek in začeli smo se spuščati proti spomeniku, kjer sta pokopana Cvetka Jerinova in Dušan Jereb. Malo pod tem spomenikom smo obiskali še eno partizansko mamo, to je pri Knafelčevih. Povedala nam je, kako hudo je bilo v tistih časih v teh krajih, vendar je poudarila, da je ponosna in vesela te zmagice, za katero se je tudi sama žrtvovala. Obiska in darila je bila zelo vesela.

Od tukaj smo v slabi uri prispeli do Sentjurja, kjer je bilo konec našega pohoda. Čeprav sem bila od poti kar precej izmučena, sem se počutila veselo in zadovoljno. V spominu mi bodo ostali vsi trije spomeniki in partizanske matere, ki so znale tako lepo pripovedovati o junaških partizanih.

Sklenila sem, da bom še hodila z mladino iz

ITC, saj so njihovi pohodi res lepi.

BRIGITA TOPOLE,
IV. os. šola Celje

NERESNIČNE GOVORICE

V Novem tedniku št. 13 dne 3/4-1975 je izšel članek, ki ga je napisala Vodeb Amalija iz Prevorja. V tem članku je zelo ostro napadla odbor RK Prevorje glede delitve pomoči občanom poškodovanim v potresu.

Izjava Vodebove je neresnična in je zelo prizadela naš odbor. Poklicali smo jo na poravnalni svet, vendar se ni odzvala vabilu. Napisala je pismo Poravnalnemu svetu in v njem ponovno napadla naš odbor. Ker je odbor prizadet, smo vse skupaj predložili advokatu, da vloži tožbo na Občinskem sodišču. Zraven smo priložili tudi seznam vseh tistih, ki so prejeli to pomoč z lastnoročnim podpisom, ki se točno ujema s seznamom stvari, ki so prišle za delitev. Eden izvod je pa bil dostavljen Občinskemu odboru RK Sentjur pri Celju. Najbolj pa nas čudi, da ni Vodebova to vprašanje začela na zboru Rdečega križa, kjer je bila prisotna. Sicer pa je Vodebova prav tako na seznamu tistih, ki so prejeli to pomoč.

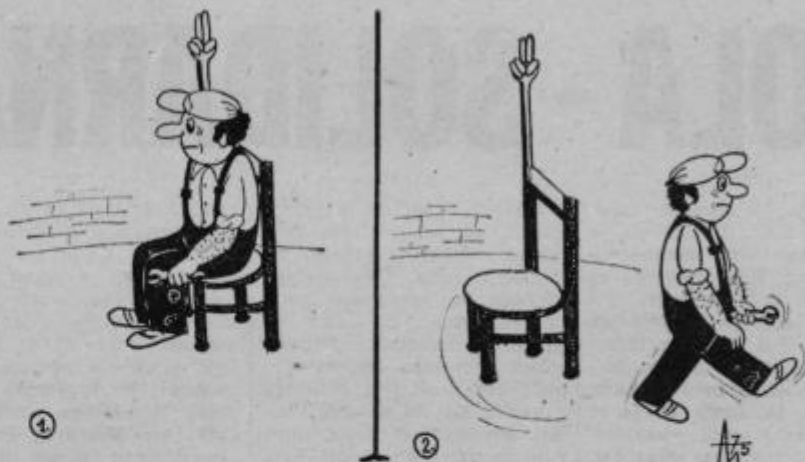
Enako velja odgovorov. Bevc Ernestu iz Krivice 8 Prevorje, ki je dal podoben članek v Novi tednik št. 19. Toliko v pojasnilo Vodebovi in Bevcu, morda pa še komu drugemu.

Krajevni odbor RK
PREVORJE

SPOMIN S TRIGLAVA

Spomladi lanskega leta smo se nekoga ponedeljka dogovorili, da gremo v petek še istega tedna na Triglav. Za zdravo

M. ALAŠEVIČ

Brez besed

telo je potrebno veliko gibanja, smo si dejali.

Dobili smo se na avtobusni postaji v Celju. Bili smo veseli in dobre volje, saj se nam je obetal lep dan. Stopili smo na avtobus.

Dva dni smo uživali lepote naše narave, se plazili po skalah in kamenju kot martinčki in tudi vreme je bilo kot nalašč za take in podobne izlete. Čas pa je kar se je dalo hitro tekkel in prekmalu smo se morali vrniti nazaj v Celje. Vzeli smo vsak svoj nahrbtnik in se napotili na avtobus. Medtem pa je dal Peter Janezu v nahrbtnik kamen, da bi se malo ponorčeval iz njega, ker ga je malo preveč spil. Janeza pa dvakrat težji nahrbtnik sploh ni motil.

Prispeli smo v Ljubljano. Odločili smo se, da se malo odpočijemo. Janez je prvi sedel pod bližnji kostanj. Kaže, da je nazadnje le malo posumil v pretežak nahrbtnik in je pogledal vanj. Ko je zagledal velik ka-

men, ga je naskrivaj pogledal iz nahrbtnika in ga postavil za kostanj. Vse to pa je videl tudi Rudi. Povedal mi je, da je Janez že odkril kamen in da ga je vzel iz prtljage. Jez pa — ne bodi len, sem kamen na skrivaj spet vtaknil v Janezov nahrbtnik.

Morali smo iti. Prebudili smo Janeza, ki je še kar dremal pod kostanjem, vzeli nahrbtnike in odšli na avtobus.

Ko smo prispeli v Celje, smo zavili še v eno gostišče, da bi se malo pokrepčali. Sillu nas je na smeh, ko smo gledali Janeza, ki se je potil pod nahrbtnikom. Odločili smo se, da Janeza končno rešimo muk in smo mu povedali za dodatno breme. Janez pa je bil tudi ves nasmejan ob misli, da nas je že v Ljubljani ukanil, ko je postavil kamen pod kostanj, zato za nobeno ceno ni hotel pogledati v nahrbtnik. Stava je pomagala, da je končno le odprl nahrtnik in od začude-

nja vzklíknil: »Hudiča, pa je res noter!«

Do solz smo se nasmejali, Janez pa je kamen odnesel domov za spomin s Triglava.

EDVARD TERZAN

ZBOR VOLIVCEV

Pred kratkim smo imeli zbor volivcev za SZDL. Potekali so po vseh zaselkih in so bili dobro obiskani.

Volivci iz Zg. Lokovine smo se zbrali pri Blažičevih. Posedli smo okoli kmečke peči in stare javorove mize. Sestanek je vodil član odbora Tone Podpečan, ki nas je najprej seznanil z dnevnim redom. Na zbor volivcev smo povabili tudi člana odbora SZDL Dobrna, Antona Moguja, ki nam je podrobno razložil reorganizacijo vodstva SZDL. Tudi predsednik je v svojem poročilu podal nekaj aktualnih vesti o politični situaciji v svetu, o uspehu naprednih sil na vseh delih sveta in v naši domovini ter o vlo-

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

32

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO
FIJAVŽ

Vdor v organizacijo OF se je pričel v mesecu maju 1942 v bližnjih gornjegrajskih vaseh, namreč v Križu in Florjanu. Na Križu je Gestapo aretirala gostilničarko Maro Zehelj, njen mož je tedaj srečno zbežal od doma. Aretirana sta bila Anton in Franciška Kolar, Ivan Ogradi iz Gornjega grada in Franc Miklavc iz Florjana. Prva žrtev je padla že po nekaj tednih. Anton Kolar je bil ustreljen v celjskem Starem piskru namreč že kar 23. junija, dočim je bila njegova žena ustreljena istotam 22. julija. Franciška je bila doma iz Bočne in smo jo v opisovanju že omenili, a pomotoma uvrstili med frontovce in talce iz Kroke oz. Bočne. Ivan Ogradi, ustreljen v Celju 30. julija, je bil kmečki sin. Nemci so odvedli nekaj dni po njegovi ustrelitvi njegovo mater Dorotejo v taborišče na Bavarsko. Po osvoboditvi se je vrnila domov. Njegovo sestro Marijo so odpeljali v koncentracijsko taborišče Oswiecim, kjer je decembra 1942, komaj dvajset let stara premnila. Franc Miklavc je bil ustreljen 15. avgusta. Jakob Zehelj vulgo Pevčev Jaka, se je skrival in izogibal aretaciji vse do začetka avgusta. Na begu je bil tudi ranjen. Največ se je zadrževal v Bočni. Po izdajstvu je bil prijet in ustreljen v Celju 15. avgusta 1942.

Na Križu je bila v tistih dneh aretirana tudi Milena Krilnik, študentka iz Ljubnega. Prišla je po aktivistični liniji na zvezo do sodelavcev OF (op.: podatki Roka Klemenška-Viktorja, ZB Ljubno 1975). Krilnikovo so ustrelili v celjskem Starem piskru skupaj s Franciško Kolar in Antonom Hribarjem, bivšim jgsl. žandarmerijskim uslužbencem v Gornjem gradu, ki je imel zveze z Ivanom Kramerjem in tudi z biv. orožnikom Kostanjškom iz Ljubnega, za katerega je poznana prestopitev v partizanske vrste.

Junjske aretacije

Razumljivo je, da so se po prvih aretacijah pričeli sodelavci OF spraševati kdo je bil tisti, ki je povzročil nesrečo in kaj vse je lahko po aretaciji izpovedal. Kasneje je prišlo na dan, da do izdajstva ni prišlo po krivdi sodelavcev in organizatorjev odporniškega gibanja, temveč, da vse to izvira od voljačca, ki si ga je pridobil Gestapo. Frontovci niso povsem prenehali z delovanjem, le opreznější so postali.

Ivan Kramar, prvoborec, politični aktivist, organizator mreže OF v Gornjem gradu v 1941. letu. Ustreljen je bil 15. avgusta 1942 v Starem piskru. Njegovega očeta so policisti odvedli v taborišče, kjer je preminil, prav tako Ivanovo ženo, Antonijo, ki se je vrnila iz taborišča. Silka je iz arhiva MR, Celje.

Zal, pri kasnejših aretacijah in strahovitem mučenju, so pošle moči enemu izmed številnih aretiranih. Tedaj so se nekateri sodelavci OF, zavedajo se ranosti in nevarnosti položaja, hoteli izogniti aretacijam. Brata Prisan sta si poiskala delo na Dunaju, Ivan Bitenc je odšel najprej v Beljak, nato mu je uspelo uteči na Hrvaško. Anton Mermal je odšel na delo v Beljak, a so ga kasneje tam aretirali. Tudi Franjo Zmavc se je s pobegom rešil iz objema smrti. Njemu kroga ne bi bila prizanešana, kajti gestapovci so zvedeli, da je bil ravno trgovec Zmavc tisti, ki je po kapitulaciji

bivše jugoslovanske vojske zbral skupno z nekaterimi znanci nekaj orožja in municije in vse to zakopal za steno svojega gospodarskega poslopja ob Dreti. Gestapovci so to orožje odkopali, toda Zmavc je bil tiste dni že na Hrvaškem. Vso težo okupatorjeve jeze je pri Zmavčevih potem občutila družina. Njegova otroka, sin Franc in hčerka Andreja, sta bila odvedena v otroško taborišče, Franjo Zmavc, ki živi v Gornjem gradu, pa ni po odhodu iz domačega kraja nikdar več videl svoje žene Olge, po poklicu učiteljice. Radi izčrpanosti je že po dveh mesecih trpljenja podlegel razmeram koncentracijskega taborišča.

Junjskim aretacijam sta tudi pobegnili in šla v partizane Jože in Abert Kolenc, ki sta kasneje, v juliju prišla v roke gestapovcem, o čemer smo že pisali. Antona Mermala so aretirali v Beljaku, kjer je med mučenjem v zaporu izdihnil. V juniju so bili še aretirani in prepeljani v celjske zapore, kot je razvidno iz podatkov krajevnega odbora ZB Gornji grad, posestnik Anton Krivec, njegova sinova Anton in Franc, ter lesni manipulant Franc Sameja.

13. junija je bil aretirani v Križu Mihael Piki. Policisti so iskali gostilničarja Jakoba Zehelja, ki pa se je pravočasno odmaknil kot smo že slišali. Tako so po naključju pri Zeheljevih našli na Pikla, ki je bil sicer doma iz Šmiklavža pri Novi Stifli. Ivan Pištočnik iz Šmiklavža, kateremu so tedanje razmere v tamkajšnji okolici dobro poznane, pravi, da je je Piki, po poklicu krojaški pomočnik, klicali so ga tudi Milan ali po domače Rožčev, poročil malo pred začetkom okupacije z Logarjevo Maričko v Črni (gostilna pri Logarju). Milan je bil prijeten in veder mladenič. Radi sodelovanja z OF mu je postalo doma v Črni nevarno in zato se je umaknil na štajersko plat k znancu Zehelju. Ker Pikel ni imel ustreznih dokumentov, so policisti Milana aretirali in ga 7. julija 1942 v Starem piskru ustrelili. Morda je Gestapo uspelo dokazati tudi njegovo povezavo z delovanjem OF. To bo treba še raziskati. Znano je, da je imel Piki v Črni že v 1941 letu zvezo s političnimi aktivisti. Zeno Marijo so Nemci skupaj s sinovoma Milanom in Nandatom odpeljali v taborišče Niederfels, od koder so se vrnil koncem aprila 1945 leta.

gi SZDL. Se posebej pa je poudaril delo naše organizacije v pretekli mandadni dobi.

Na zboru volivcev smo se pogovarjali o gradnji vodovoda za Zg. Lokovino. Ta je nujno potreben, saj nekateri občani nimajo pitne vode, kaj šele vodo v primeru požara. Sklenili smo, da bodo vodovod dobili vsi občani, tudi tisti, ki trenutno nimajo denarja za prispevek. Odbor za gradnjo vodovoda je izredno aktiven, saj zbira potrebna sredstva, tako da bo voda pritekla v to krajevno skupnost že prihodnje leto.

Na koncu se je razvila živahna razprava o gramoziranju in urejanju cest, o ureditvi krajevnega pokopališča in o skrbi za čist in lep videz našega okolja. Se posebno glasno so se kmetovalci pomenkovali o razpadajočem Starem gradu. Razvaline starega gradu so že nekaj časa pereč problem tistih, ki stanujejo pod njim. Ideja za rešitev gradu je veliko, premalo pa je denarja.

Tudi o cesti, ki veže Dobro s cesto Celje-Velenje, so se ljudje živahno pogovarjali in zahtevali, da jo čimprej uredijo.

Naša organizacija SZDL je torej zelo aktivna in uspešno deluje, pri tem pa ne smemo pozabiti na nekaj zelo aktivnih odbornikov, ki jim gre največ priznanja.

VIDA RAZGORSEK
Lokovina, Dobrna

LEP VZGLED

Včasih se zgodi, da mora človek po opravih tudi na Komunalni zavod za socialno zavarovanje. Pred kratkim sem tudi jaz šla po povračilo potnih stroškov. Imela sem občutek, da me bodo pošiljali iz

pisarne v pisarno. A je bilo obratno. Prijazna uslužbenka mi je dejala, naj se podpišem, nato pa je sama odšla po denar v prvo nadstropje. Bila sem presenečena, saj se kaj takega ne zgodi vsak dan. Naj bo ta uslužbenka za vzgled ostalim.

HILDA LOKOVSEK
Sentjur

ČRNA PIKA ZA LOVCE

Zgodilo se je že lansko leto v jesni, ko je bila »prva jagaa« na zajce.

Neki lovec je zajca ustrelil, potem pa ga je enostavno obesil na drevo, kjer ga je tudi pustil. Žival na drevesu je seveda začela razpadati in širiti okrog sebe neprijeten smrad. Mislim, da tako ravnanje lovca ni bilo lepo niti iz estetskih vidikov niti iz higienskih. Ne bi bilo tako hudo, če za to grdo dejanje ne bi vedeli tudi drugi člani lovske sekcije.

Toda ubogi zajček še vedno čaka na drevesu svojega grobarja.

STEFKA NANER
Smartho v R. D.

10x1000

V GRIŽAH DELAVNI

Krajevna skupnost Griže je velika in v njej dela veliko organizacij, med njimi pa je najbolj delovno kulturno društvo Svoboda, ki je organizator številnih praznov v Grižah. Društvo ima svoj pevski zbor, ki je eden najboljših v žalski občini. Na letošnji reviji pevskih zborov na Vranskem je prejel tudi Gallusovo priznanje.

Med najaktivnejše organizacije spada v naši kra-

NAGRADNA IGRA 10 x 1000

Vzemite v roke svinčnik, pero, kuli, kar želite. Uporabite tudi pisalni stroj. Lahko na dopisnici, v pisnu, kakor želite. Napišite, kaj je novega ali kaj se dogaja v vaši:

- krajevni skupnosti
- tovarni
- ustanovi
- šoli
- društvu
- igralski ali pevski, kulturni skupini
- zasebku, vasi
- samoupravni interesni skupnosti
- in vsepovsod, kjer živite in delate ali pa pišite o za njej:
- delovnih posameznikih
- jubilejih
- družinah
- posebnostih
- zbirateljih
- in drugih delavcih, občanih, ljudih
- lahko pa tudi o:
- težavah kmečkega dela

jejni skupnosti tudi planinsko društvo Zabukovica, ki ima svoj planinski dom na Slomu. Članstvo je zelo množično, saj šteje društvo preko 1300 članov. Prireja tudi razne izlete, akcije, pohode in tekmovanja in je že prejelo več priznanj.

V Grižah imamo tudi svoje telesnokulturno društvo Partizan, ki sodeluje na športnih tekmovanjih v občini. Najaktivnejša je rokometna sekcija, ki nastopa uspešno v rokometni ligi pod imenom Milnerva.

Prizadevni so tudi griški mladinci, ki si urejajo svoje klubske prostore v letnem gledališču Limberg, poleg tega pa uspešno sodeluje na vseh prireditvah v Grižah. Društvo upokojencev ima svojo godbo na pihala, delovna je tudi organizacija ZB, ki uspešno sodeluje

z aktivom Zveze mladine v Grižah.

Morda je prav zaradi aktivnosti KS Griže z upana tej organizaciji osrednja proslava ob 30-letnici osvoboditve v občini Zalec, saj se je tudi v preteklih obdobjih izredno izkazala.

NADA PETROVC
Zabukovica

Za izčrpen, a skrajšan opis dejavnosti v KS Griže knjižna nagrada!

MAMA MI JE VZOR

Pred seboj vidim stezo svoje matere, ki je bila strma in ne posuta s cvetjem in soncem. Lepote sprostosti ni poznala, na izlete niti pomislila ni. Njena lepota je bilo trdo delo na romantični kmetiji ob koruznem kruhu in požirku sadjeca. Kljub vsemu je bila

- oddaljenih šolah in skrbnih učiteljih
- naporih zdravnikov
- mladih, ki bežijo v dolino

in še o drugem, kar nam kaže življenje. Snovi je veliko. Pogum. Ne bomo gledali na slovnične napake. Bodite raje kratki, jedrati, natančni, s točno navedbo imen, priimkov, naslovov, krajev, društev itd., da se bomo znašli, ko bomo brali vaše prispevke.

Vse vaše zapise moramo dobiti v redakcijo vsake do petka zjutraj do 8. ure. To je zadnji rok.

Vaš trud ne bo zaman. V uredništvu bomo vsak drugi teden zbrali najprivlačnejše, najboljše prispevke in jih nagradili. Nagrade so tri: 1. 1.000,00 din; 2. 500,00 din in 3. knjiga.

Začnimo!

K prispevku morate obvezno priložiti izpolnjen kupon!

KUPON ŠT. 8

Ime in priimek:

Točen naslov:

Krajevna skupnost:

Delovna organizacija, kjer ste zaposleni:

ponižna, ljubezniva in vedno je imela prijazno besedo. Vsi smo jo ljubili in ljubim jo še danes. Živo se je spominjam, ker je vse svoje življenje posvetila otrokom.

Zdaj sem jaz stopila na njeno mesto. Sem pa nekoliko drugačna. Imam lepo življenje, moje srce pa je bolj trdo. Večkrat pa si želim, da bi bila taka kot moja mati in da bi me otroci ljubili. Večkrat otrok ne razumem.

ANICA AVŽNER
Zepina

Knjižna nagrada za občuteno izpoved!

POMAGAJMO UČITELJU

Občani krajevnega skupnosti Vrh Laško smo imeli pred kratkim skupni roditeljski sestanek, kjer smo med drugim razprav-

ljali tudi o gradnji novega bloka, v katerem naj bi bila telovadnica in stanovanje za učitelja. Starši smo vsi soglasno sprejeli predlog za obe gradnji. Pomagali pa bi tudi pri gradnji s prostovoljnim delom, zato pričakujemo tudi pomoč občinskih in republiških organov. Za gradnjo ceste nismo vsi zainteresirani, smo pa zato toliko bolj za dobre učitelje, ki bi ostali pri nas, če bi imeli stanovanja.

Naš kraj ni bil nikoli brez žrtev, mnogo jih je padlo v partizanih, mnogo je bilo ustrlejenih. Ker smo plačali tako velik krvni davek, je družba dolžna, da naša prizadevanja podpre.

LEOPOLD MACEK
Kladnje

Knjižna nagrada za kritičnost in pripravljenost za pomoč!

ANTON NOVAČAN

SPOMINI NA MLADOST

10

— Ne bo toliko, ne bo toliko stalo, je odgovoril vrli Nemec in s priznanjem pokimaval, ko sem mu dal znamenje, da lahko zadrži drobiž za sebe. Utaknuo je denar v globoki vojaški žep in ga skrbno zapeo z gum-bom. Prižgao si je cigareto, potegao par dimov in jo zavrgao. Zgajal je vojaka z nasprotno klopi in legao po dolgem. Ko se je dobro namestilo, je dejal tovarišema:

— Fressen's das zaunm! Pokazao je na ostanke mariborskih dobrot, si potisnuo kapo pod glavo in si z roko zakril oči.

Cez hip je že smrčao, tako pošteno in možato kakor je prej govoril.

Njegova tovariša sta pospravila pojedino, utaknili meni v žep dve žemlji in me gostoljubno prisilila, da sem srknuo nekaj slivovice.

Po šestih tednih popolnega posta je bio nečinek alkohola čudovit. Zagrela me je, zameglilo se mi je v glavi, v srcu pa je vstala globoka in neodoljiva otožnost. Vlak je ardrao že po nemških tleh; zunaj se je dvigao mrak in vse je tonulo v črn obup. Bilo mi je, da bi se nekam skril, vse pozabil in ničesar video. In sem dremao, dremao, po sili dremao...

Se pred Gracom se je naš Nemec prebudil in se dobro raztegnul. Dao je povelja tovarišema; Vidva počakata z njim na postaji, jaz pa pojdem in najdem avtomobil!

Tako je tudi bilo. V Gracu so me vodili v kolodvorsko čakalnico in me posadili na klop. Nemec je otišao po avtomobil.

Tedaj pa je nastal zunaj velik šunder, kakor bi rekli stari pisatelji. Sto in sto razjarjenih glasov je kričalo, razsajalo, sikalo, ropotalo, klelo, psovalo, po stenah čakalnice je vrtlo ročljalo kamenje, ciknilo je na oknu steklo in se razsulo v tisoč drobcev. In iz te vike, urnebesne lomljave se je iztrgal visok rezek glas: »Ubitje ga psa!« (Totschlagen den Hund). Moja dva vojaka sta se nemirno ogledala, mene pa je pretreslo od glave do pet.

Naš Nemec se je vrnil v spremstvu mestnih policajev. Dao je znamenje in vzdignil smo se.

Sli smo urnih korakov do vrat. Močnosojne električne svetilke so sijale na tisočglavo množico ljudi,

ki so se gnetli pred kolodvorom. Ko so zagledali mene, so začeli strahovito razsajati.

— Ne bojte se! (Fürchten Ihna nicht!) — je zašepetal moj vrli Nemec.

Toda že je bilo po meni. Rojili so se na mene kakor muhe. Na glavi sem začutil grozno bol in skoro omahnuo. Nekdo me je udaril s palico po tilniku in palica se je zlomila. In vedno gostejši so bili udarci po glavi, po hrbtu, po stegnih, po rokah in nogah.

— Curuk! — je zakričal Nemec.

In je začel junaški udrihati s puško brez milosti na vse strani, a vojaka sta mu pomagala. Tudi v meni je zavrela trnoveljska kri... Kar tako poceni se ne dam, sem pomislilo in — zdaj pa malo zamežimo... Nemec, ona dva slovenska vojaka in jaz smo napravili široko gaz in zdi se mi celo, da smo bili v ofenzivi. Zakaj zašli smo si nekam predaleč od avtomobila — in policaji so nas lovili... Naenkrat začutim, kako me grabi veliko rok, kako me neso, pogledam, rdeče policijske uniforme me tlačijo v avtomobil. Vojaka sedata kraj mene na vsako stran, Nemec kriči na soferja, policaji trgijo z avta ljudi, ki hočejo na mene, nekdo mi pljune na levo lice, nek oficir me udari s ploščko svoje sablje po glavi, jaz pa se zavijam v ostanke svoje študentske pelerine in imam redko čustvo velikaške gordosti, kakor Cezar v svoji toggi, ko so ga ubijali v senatu...

Sofer je zasukao kolo, avto se je stresao in — hrešč — šlo je bliskovito po ravni široki cesti. Naenkrat je bilo vsega kraj. Bilo mi je, kakor da sem si zamašio v hrupu ušesa — in mir... Paulstori!

To so bili stari graški vojaški zapori. Ustavimo in poskačemo z avta. Vojaki me izroče službojoči straži, nekim starim invalidom, v prečudnih starih uniformah in s starimi napoleonskimi puškami. Sedeli so za široko mizo in jedli, jogri moji stari, meso s čebulo.

Oprostilo sem se od vojakov in se jim zahvalilo za lepo ravnanje. Nemec je potresao z glavo in rekel: — Is niks, is niks, aber fest dreingehaut hama...

Smo se lepi posteno, a?

Dali smo si roke in otišli so. Mene pa je star invalid odpeljal po dolgem hodniku in končno odključao

neka visoka vrata. Stopim v temi korak naprej, ključ za menoj zaropče in jaz se ogledam.

Prvi prostor je bila menda kuhinja, zakaj malo dalje naletim na druga vrata in jih odprem. Stao sem v prostorni prizemni sobi, precej svetli od šarnic z ulice. Sežem na tla. Soba je bila nastana s slamo in ko se mi oči malo razdane, opazim u slami nekaj črnega. Primem, to je človek. Stresem ga in prašam:

— Ste Slovenec?

Odgovori mi jokavi glas:

— Ich krank bin, höre nichts, geben's mir a Ruh!... sem bolan, nič ne slišim, mir mi dajte...

Do vrata pomislil in se preselim na drugi konec sobe. Namestim se u slami, vešeo, da je v sobi svetlo. In šele zdaj čutim bolečine po vsem telesu, najbolj na glavi in na desni roki. Tudi sem po licu ves moker od gubnih pijunkov, tudi moram odstraniti s temena strjeno kri. O Bog, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo... Ne, nobenega sovraštva ni bilo v mojem srcu, še prezira ni bilo in ne togote. Bio sem miren kakor jagnje in lešao sem na slami, ubog in žalosten in nikomur nevaran.

Proti polnoči pa je zunaj zaropčalo in v sobi se je pojavila moška postava. Neznane je postopao, previdno in počasi, držeč roke pred sabo, kakor slepec. In naravnost k meni.

— Ste Slovenec? je prašao.

Seveda sem!

No, hvala bodi Bogu na nebesih... Se še le najde domača duša...

Kdo ste pa?

Možček je sedao na slamo kraj mene in vzdihoval:

— E, mežnar sem, iz Sv. Duha v Ločah, Toki caji, Boh se nas vsmili...

— Zakaj so vas pa zgrli?

— Jo, se sprevrže s komolca na komolec in se okrene k meni — veste, tou je bio takle. So rjekli včeraj, da so naši Ruse narežali... U Galiciji... Zato smo na turn jano obejsli... Duon's go pa rjekli, de ni res, de bi bili naši Ruse premagali... pač pa da so Rusi naše hudo naklejštili... Sem pa jaz rejku: Je včeraj za naše jana visejla, nej pa še duones za Ruse visi...

Nasmejao sem se mu od srca.

Deloma že danes, večji del pa jutri in nato še dva dni bo naše Celje prizorišče srečanj mladinskih pevskih zborov od blizu in daleč. Po dosedanjih prijavah se bo v teh dneh znotraj našega kroga srečalo okoli 25 jugoslovanskih zborov, sedem, osem pa iz zamejstva: razen iz sosednje Avstrije, Madžarske, Bolgarije in Italije, prihajajo mladi pevci še iz Nizozemske in Cehoslovaške, od vzhoda iz Poljske. Tako po prijavah. Po programu pa se bodo mladi pevci pomerili pod streho našega staroslavnega narodnega doma za naslove najboljših med najboljšimi...

In vendar ne pozdravljamo mladih pevcev samo kot srčne tekmovalce, kot rivala za nagrade, ki jim jih bo prisodil glasbeni strokovnjak, podelil pa naš delovni človek. Zakaj, pesem ni fenomen rivalitete, od nekdaj je predvsem spremljalka človekovih življenjskih razmer, slovesnih, bridkih, veselih in izrednih priložnosti, je odmev naših čustev — s pesmijo si lajšamo borbo za obstanek, pesem krepi naš delovni ritem, v pesmi iščemo sprostitve... Zato festival, kot prejšnji ne in ne prihodnji, ni pomemben predvsem kot pevska produkcija, čeprav njenega glasbeno-vzgojnega smotra ne smemo spregledati, prej — poudariti: toda prav tako, z enako radostjo, kot revijo pevskih sposobnosti mladih pevcev, pozdravljamo festival kot slavlje bratstva in enotnosti jugoslovanskega naraščaja, prisotnost mladih src od severa, vzhoda in zahoda kot slavlje mladega mednarodnega prijateljstva in tovarištva, kot obisk, prinašajoč izraze spoštovanja in pozornosti do naše domovine in do našega, s socialističnim humanizmom prežetega delovnega človeka.

Zato te dni, v dneh XI. mednarodnega mladinskega pevskega festivala, ne odpiramo na široko le vrat naših domov, odpiramo tudi naša srca za sprejem mladih bratov in sestr — od Celovca prek Zagreba do Skopja, od Trsta do Beograda, veselih slavic spod Vitoše in Goleme planine, najmlajših sinov in hčer nesmrtnega Chopina, ljudskega Liszta in patriota Dvořaka, pa učencev mojstrov kontrapunkta in dedičev dunajskih klasikov — sama pesem, ki »mladost, veselje in lepoto nosi«...

Naša radost, da prihaja v goste pesem, ki »mladost, veselje in lepoto nosi«, je letos še večja, ker prihaja sredi praznovanja tridesetletnice zmage nad sistemom laži, krivic in nasilja, zmage nad tiranijo, ki je kanila zatreti naša življenja, našo besedo in našo pesem. Ali, sovražnikova kopja so se zlomila na odločni volji in veri v zmago demokratičnih ljudskih množic... Domovina naša je svobodna... Pesem zaplovi prek sinje poljane, pesem veselih svobodnih ljudi...

Ko izrekamo mladim pevcem, njihovim pedagogom in spremljevalcem najpriširnejšo dobrodošlico — »tu na, pobratim, roko mojo, tu mi podaj desnico svojo« — zagotovimo hkrati, da se bodo vrtni na svoje domove z najlepšimi spomini na nepozabna doživetja, s čustvi enkratnega srečanja z mestom, ki je v svoj kulturni program že kdaj zapisalo kot nalogo in cilj — Pesem, ki druži in krepi... Pesem, ki je most med narodi...

Pozdravljeni tedaj vsi, ki prihajate v imenu miru in prijateljstva, ki boste peli v imenu bratstva in ljubezni med narodi vsega sveta!

GUSTAV GROBELNIK

O RAZSTAVI

V okviru pevskega festivala v Celju bodo tudi letos pripravili razstavo sodobne glasbene literature. O tem smo se pogovarjali z glavnim organizatorjem te razstave, profesorjem Danijelom Grumom.

Kakšen je namen te razstave?

»S to razstavo smo hoteli prikazati sodobno glasbeno literaturo posameznim obiskovalcem razstave, kakor tudi glasbenim pedagogom, ki imajo v času festivala zborovanje. Razstava je namenjena tudi dirigentom festivala. Glavni namen razstave pa je vsekakor prikaz celotne literature glasbene dejavnosti in strukturalnih del, na primer mladinskih pevskih zborov.«

— Kakšen je odziv iz drugih držav?

»Želeli smo, da bi na razstavi prikazali prerez del iz držav, ki so zastopane z zbori na tem našem festivalu. Nekaj zborov je sodelovanje odpravilo, tako da bosta praktično zastopana samo zbor iz Trsta in Nizozemske. Iz vzhodnih socialističnih držav bo odziv večji. Zal pa nam vse države niso poslale materialov njihove sodobne glasbene literature. Pravkar je na poti sicer material iz Bolgarije in

upam, da ne bo prispevalo prepozno.«

— Ali morda v zvezi razstavo pripravljate le kakšno posebno novo

»Da. Razstavili bomo grafike našega priznane slikarja Božidarja Jca. Grafike bodo tesno povezane z glasbo. Za to potezo se je še sebeje zavzemal profesor akademski slikar M. Lorenčak in dela te razstave istočasno razstavo glasbene literature v celjskem muzeju revolucije.«

JANEZ VEDEN

ZVEZNA GLASBENA ŽIRIJA

Marko Munih, dirigent Ljubljana — predsednik žirije

Miran Hasl, prof. ravnatelj glasbene šole Koper.

Dragan Suplevski, prof. dirigent Skopje.

Marijan Zuber, prof. dirigent Varaždin.

Boris Črnogubov, prof. Pančevo.

POZDRAV MLADI PESMI

PROBLEM DOBRE LITERATURE

Ciril Vertačnik, član glasbenega odbora MPF in pevovalca Mladinskega mešanega zbora gimnazije Celje.

Najprej vprašanje kot članu glasbenega odbora MPF. Pomemben del MPF je tudi skrb za našo mladinsko zborovsko pesem, zaradi tega razpisujete občasno natečaje za to vrsto glasbenih del. Kakšen značaj imajo ti natečaji in kakšen je odziv?

Do danes smo organizirali precej takšnih razpisov, vedno je bil odziv, vendar ne takšen, kot smo ga pričakovali — tako po številu skladb, kot po kvaliteti. Zdi se nam, da nismo dosegli svojega namena, kajti želeli smo, da to mladinsko literaturo razširimo, obogatimo in da zborom ustvarimo možnost pri izbiri pesmi, kjer je važno, da zbor svoje petje, svoje zmožnosti in ambicije lahko uresniči v mladinskih pesmih, ki naj bi bile sodobne, vendar v okvirih amaterskega petja. Kolikor poznam tujo in slovensko mladinsko pevsko literaturo, se mi zdi, da smo Slovenci malce nepozorni. Ne bi hotel naprtni krivde za to skladateljem, ki se trudijo, morda ne dovolj množič-

no, predvsem pa tudi stimalacija za to ni najboljše. Ob vsem tem razmišljamo, da bi zbori sami naročevali pesmi pri skladateljih, kar bi vsekakor poglobilo vez in poznanje med skladateljem in zborom. Ta odnos pa bi verjetno vplival, da bi zbor dobil tisto, kar bi mu koristilo in ustrezalo. Tako na zadnje navajamo zbor, da bi se direktno obračali na skladatelje. To je ena od novih variant, verjetno bomo našli še druge, ki bodo poleg natečajev obogatili to našo dejavnost.

Kot dirigent gimnazij-

skega zbora ste s svojimi pevci verjetno v precej nelagodnem položaju. Za Celjane ste vsekakor največji favoriti na zveznem kot na mednarodnem tekmovanju. Kaj pričakujete in kako bo?

Vidite, to je tista težnja, ki ni prijetna. Prijetno je recimo biti dober, dobro peti, vendar takoj prevzame obveznost pred seboj, pred zborom in občinstvom. Naš zbor je imel letos precejšnjo nalogo, merali smo na dostojen način proslaviti našo 30-letnico in 30-letnico osvoboditve. Tako smo lahko le teh štirinajst dni posvetili več časa skladbam za festival, pa še tu mora naš zbor več opraviti kot ostali, ker moramo peti tudi na otvoritvenem koncertu. Saj je zelo prav, da celjski zbori na otvoritvenem koncertu pokažejo, kaj znajo. No, na samem tekmovanju nas teži »mladost« izpred dveh let. Vendar skušam pevce in sebe prepričati v eno, da moramo dobro peti, peti tako, kot smo sposobni, nikakor pa misliti na to, kaj bi naj dosegli. Kajti če nek zbor poje za to, da bo dobil takšno ali drugačno medaljo, je že v osnovi zgrešeno.

V. RIZMAL

POKROVITELJI MPF

MZ »Zdravko Gložan-ski«, Bečej — NIVO; MZ »Lazo Trpovski«, Skopje — INGRAD; MZ »Jan Komenski«, Skopje — MESSINE; MZ glasbene šole Kotor — TOPER; MZ OS »Josip Broz Tito«, Beograd — MERX; MZ OS »Rade Končar«, Zagreb — METKA; MZ »Razvigor-čev«, Skopje — CENTER; MZ Osn. šole Dositej Obradović, Niš — PREVOZNISTVO; Meš. mlad. zbor »Derventa« — LIK SAVINJA; Meš. mlad. zbor gimnazije J. B. Tito, Kavadarci — TKANINA; meš. mlad. zbor Josip Marinković, Zrenjanin — ZAVAROVALNICA; meš. ml. zbor IV. gimnazija Zagreb MODA; meš. mladinski zbor Slovenske gimnazije Celovec — IZLETNIK; meš. mlad. zbor Banja Luka — LJUBLJANSKA BANKA.

INOZEMSKI ZBORI:

MZ Helmonds' con-
tor, Helmond, Nizozem-
ska — ZLATARNA; MZ
I piccoli cantori della
citta di Trieste — KOVI-
NOTEHNA; MZ »Kanti-
lena«, Brno, ČOS — ZE-
LEZARNA; MZ Altala-
nos iskola ifjusagi Enek-
kara, Budapest, Madžar-
— TEHNOMERCATOR;
MMZ Czeszochowa, Polj-
ska — CINKARNA; MZ
»BODRA SMENA« Sofija,
Bolgarija — EMO; deklj-
ki zbor Lepajtes, Vilnus,
Litva, SSSR — AERO

PRIPRAVLJE- NI SMO

Pred začetkom letošnje-
ga mladinskega pevskega
festivala smo se pogovar-
jali tudi z Dragico Zvar,
učiteljico na osnovni šoli
Prve celjske čete, ki po-
učuje na šoli glasbeni
pouk, je pa tudi vodja
pevskega zbora.

NT: »Kako ste se pri-
pravljali na letošnji festi-
val?«
»Za festival ni bilo kak-
šnih posebnih vaj. Po na-
vadi imamo vaje za naš
mladinski pevski zbor štiri-
krat na teden, povedati
pa moramo, da otroci na
vaje radi prihajajo in da

se z njimi kar dobro ra-
zumemo.«

NT: »S kakšnim progra-
mom se boste predstavili
na letošnjem festivalu?«

»Nastopali bomo na
otvoritvenem koncertu,
predstavili pa se bomo
s štirimi pesmimi. To so
Lavrina Teloh, Ukmarjev
Prošnji ples, Na vrtu mi
javor zeleni Jakoba Ježa
in pa s Črnim možičkom
Lojzeta Lebiča.«

NT: »Kaj pomeni za Ce-
lje festival?«

»Mladinski pevski festi-
val je brez dvoma en-
kratni kulturni dogodek
za mesto ob Savinji.
Ima pa še tudi drugo,
morda še pomembnejšo
vlogo. Med mladimi vzbu-
ja veselje do petja, do
slovenske narodne in
umetne pesmi. Mislim, da
je to tudi glavni namen
tega festivala.«

NT: »Kako gledajo na
šoli na vaše delo?«

»Se predno ste me mi-
slihi to vprašati, sem že-
lela povedati, da mi na
šoli zelo pomagajo in da
je med kolegi dovolj ra-
zumevanja za moje delo.
Prav zaradi njihove vse-
stranske pomoči smo le-
tos na nastop še posebej
dobro pripravljeni.«

JANEZ VEDENIK

Edi G.
komist
prenoči
so bili
nitvijo
in z or-
tov zun-
Naj-
ti zuna-
no, bo
zbora-
v kraji-
eden
Vseh
okrog
se sred
problem
kakor

NSKI PEVSKI FESTIVAL CELJE • XI. MLADINSKI PEVSKI FESTIVAL CELJE • XI. MLADINSKI PEVSKI FESTIVAL CELJE • XI. MLADINS

KOMU ZAJAMČENE CENE?

V zadnjih tednih smo zvečali spodbudnejše novice: za živinorejce. Evropska gospodarska skupnost je omilila prepoved uvoza mesa in žitih telet. Zvezni izvršni svet pa je sprejel predlog o novih zaimčenih cenah živine. Stvari se izboljšujejo, ne bo pa še konca vseh skrbi.

V sporočilu, da se ZIS strinja s predlogom o novih zaimčenih cenah živine, ni bilo navedeno, kakšne bodo. Potrditi jih namreč mora zvezna skupščina. Organi republik in pokrajin pa so se menda že dogovorili o njih. Zato ni pričakovati večjih sprememb, niti dolgega odlašanja. Sicer pa je pot dogovarjanja dolga že skoraj poldrugo leto.

Poleg novih zaimčenih odkupnih cen — za mlado pitano govedo prve vrste naj bi živinorejci dobili nekaj več kot 20 din za kg in za mesne prašice nekaj več kot 15 din — so pomembni tudi pogoji, za katere živinorejci in kdaj bodo veljale take cene. Določene bodo le za družbeno in organizirano (kooperacijsko) pitalje. Pogodbe bo treba skleniti ob pričetku pitalja, ne le nekaj tednov ali mesecev pred prodajo, kot so nekateri delali prejšnja leta. Živinorejci morajo to vedeti, da ne bi bilo pozneje nepotrebnih in nekoristnih preračunov zaradi odkupne cene. Nad delom kmetijskih organizacij bo namreč kontrola živinorejske skupnosti in materialnih rezerv.

Naši kmetovalci, tudi manjši kmetje so močno odvisni od prodaje živine, saj poljskih pridelkov prodajo zelo malo. Nekateri kmetijske organizacije pa niso dovolj podjetne pri sklepanju pogodb o sodelovanju. To potrjuje mali odstotek kooperantov na njihovem območju. Ali naj bodo vsi drugi kmetje prepušteni dobri volji mesarjev, ki bodo sami odločali, ali bodo kupili njihovo živino in koliko bodo plačali zanjo? Ali jim bo kdo omogočil skleniti ustrezne pogodbe o pitalju?

Države Evropske gospodarske skupnosti se delno odpirajo za uvoz mesa. Naši živinorejci pa od tega še ne morejo pričakovati veliko, najmanj pa, da bi izvoz kmalu stekel tako kot pred tremi leti. Uvoz mesa in živine v EGS mora namreč biti pokrit z njihovim izvozom drugega mesa. Ni nujno v tisto državo, iz katere uvozijo meso. Toda kamorkoli, tam se bo zvečala ponudba mesa in se bodo naši izvozniki morali bojevati z njihovo konkurenco na tistih trgih.

Izvozne cene mesa in telet v državi EGS tudi ne bodo tako ugodne kot pred leti, v času velikega povpraševanja. To bo druga ovira pri izvozu. Čutili jo bodo predvsem tisti živinorejci, ki ne bodo pitali živine v sodelovanju z delovnimi organizacijami kmetijstva, klavne ali mesne industrije. Še naprej bodo odvisni, tako kot zdaj, od ponudbe in povpraševanja na trgu. Za njihovo živino ne bo zaimčene cene, ne premije. Mesa pa še verjetno ne bo kmalu primanjkovalo tako, da bi mesarji stikali za živino in drug čez drugega ponujali višjo ceno.

Stvari se izboljšujejo. A le za tiste živinorejce, ki bodo dobro organizirani. Sodelovanje s kmetijsko zadrugo ali obratom za kooperacijo ne bo le formalnost, ampak bo prinašalo kmetom tudi gmočno korist. Zato bi bilo treba čimprej nadoknaditi zamujeno.

JOZE PETEK

ČLOVEK IN GOZD

Predsednika novoustanovljene območne interesne skupnosti za gozdarstvo inženirja Marka Kmecla smo ob tednu gozdov zaprosili za prispevek, za izjavo. Žal smo ga dobili malenkost prepozno, da bi ga objavili še pred začetkom tedna gozdov. No, zaradi tega ni niti ena črka v njegovem zapisu zgubila na pomembnosti in vrednosti in ga zato objavljamo postfestum. Prav bi bilo, da bi si te besede vtisnili v spomin, v zavest za vse leto, za vselej, ne samo za en teden, ki ga posebej posvečamo gozdom.

Sem holcerja imela
sem tolarje štela.
Zdaj mlinerja imam
pa moko petlam!

Da, gozd je spočel človeka homa sapiensa, ki se je z razumom povzdignil nad svet, mu zavlada, ga izkoriščal, mozgal, premetaval, spreminjal. Proglasil se je za najpametnejšega, najboljšega, najmočnejšega — ves svet živ in neživ je podredil svojemu egoizmu, svojemu naplhnjenemu samozadovoljstvu. Toda nekje v notranjosti je ostal majhen in odvisen — pred vsem od gozda.

Človek je ostal z gozdom. V različnih stopnjah svojega socialnega razvoja — vedno mu je gozd ostal nepogrešljiv zaveznik. Jamskemu človeku je dal hrano, tlačanu in graščaku je dajal hrano, zaščito, gradbeno gradivo, današnjemu človeku daje les, daje mu vodo in zrak, daje mu mir in počitek. Človek pa se do gozda ni obnašal vedno prijateljsko, celo zaničeval ga je, včasih ga je brezobzirno uničeval; toda gozd je

vračal človeku vedno le z dobroto. Oholi Pohorci je nabasal skrinjo, kočarju je grel premle ude, gosposki je krasil grajska tla, današnjemu človeku ponuja še dosti več — mir in življenje.

Vsi vemo, da mora imeti lopata lesen ročaj, da je pohištvo leseno, da je streha tudi lesena, da je v hrastovem sodu še vedno najslajša kapljica. Skoraj nihče pa ne ve, da je zeleni gozdni plašč še dosti več. Da skozi 1 km² takšne odeje dnevno izhlapi do 110 milijonov litrov vode, da je ta gozd najpopolnejši čistilec in zbirnik studenčnice, ki je že marsikje primanjkuje. Tudi tega, da je gozd najpopolnejši zračni čistilec se premalo zavedamo. Gozd ni okužen s časom, s tehniko, z nestrpnostjo. Živi svoj stoletni čas, človek ga ne briga. Gozd živi in ne bo umrl. To je tista prednost, ki jo ima pred človekom. Človek mu je to večnost vselej zaval. Ta prednost, ki si jo človek ni mogel pridobiti niti s svojim veleumom je spravljala člo-

veka v podrejeni položaj. Človek se je te svoje nemoci včasih zavedal, včasih ne, nikoli pa je žal ni priznaval. Škoda! V tej svoji ošabnosti je zagrešil marsikakšno neumnost.

Živimo v času, ko človekov um ustvarja robove, bombe, računalnike. Njegov pogled pa ne seže preko tovarniškega, inštitutskega, kmečkega plotu. Njegovo hlastanje po tehnizaciji je tako vroče in slepo, da niti ne opazi, da se duši v dimu svoje slepote, da se zastruplja z vodo svojega egoizma. Pozablja na svojega zaveznika. Zaveznika, ki mu še nikdar ni obrnil hrbta, ki ne zadrževa veliko, samo majeno pozornosti, malo spoštovanja, nekoliko nege. Ni treba veliko. Cigaretni ogorek ugasni na kamnu ali kamenčku, odpadke vrzi v odrejen prostor, ne zastrupljaj okolice s preparati, ne sekaj in uničuj živga brez potrebe, vzdržuj vodnjake čiste in še in še milijon drobnih stvari, za katere je treba daleč manj pameti kot za

atomsko bombo. Potrebno pa je nekaj! Vsaj kanček človečnosti, pozornosti do okolice, prirode, gozda. Stokrat se obrestuje.

Gozd bo sicer ostal človekov zaveznik in prijatelj, toda za kakšno ceno!? Takole je zapisal dr. France Avčin: Spravil si se nadme, ki mi dolguješ vse, svoje življenje. Zpomni pa si: Dokler bom jaz, boš tudi ti. Če pa me uničiš, boš uničil tudi sebe, to pot za vselej. Jaz se bom že kako popravil, kot že večkrat, tebe pa ne bo več nazaj.

Za moko, za tolarje
ni mi mar
samo, da je vesel
in zdrav,
ta je ta prav!
(Pohorska narodna)
MARKO KMECL

PREBOLD

PONOČI ZA ČEBELE

V Preboldu že nekaj let uspešno deluje čebelarstva družina, v katero je trenutno vključenih okrog dvajset članov, ki se ukvarjajo s čebelami. Poleg tega pa čebelarji prirejajo razna strokovna predavanja in ekskurzije. Eden glavnih problemov, ki pa vsako leto nastane prav v tem času je, ko na kombinatu orjejo oljno repico, ki je za čebele najboljša »paša«. Ko orjejo obsežne nasade oljne repice, uničijo veliko čebel, ki se čez dan pasejo. Izredno lepo potezo pa so letos napravili pri Kooperaciji v Latkovi vasi. Oljno repico so namreč orali ponoči, ko čebel ni več. Na ta način so napravili izredno uslugo vsem tistim, ki se s čebelami radi ukvarjajo, morda pa se bodo po tem primeru ravnali tudi kje drugje. Lepo in prav bi bilo tako!

J. V.

ŽALEC

PROBLEMI KMETOV

Jutri bo ob osmi uri v dvorani Hmeljarskega doma v Zalcu enajsta seja vseh treh zborov žalske občinske skupščine. Osrednja točka dnevnega reda bo razprava in sklepanje o poročilu in problematiki kmetijstva na območju občine, poleg tega pa bodo delegati razpravljali o poročilu upravnega odbora sklada za izgradnjo in obnovo šolskih stavb v občini, o predlogu odloka o ustanovitvi Delavske univerze v Zalcu, razpravljali in sklepali pa bodo tudi o predlogu družbenega dogovora o osnovah in merilih za določanje osebnih dohodkov in drugih osebnih prejemkov delegatom in voljenim ali imenovanim funkcionarjem v celjski regiji.

Jutrišnja seja vseh treh zborov žalske občinske skupščine bodo zaključili z razpravo in sklepanjem o predlogu odločbe o spremembi in dopolnitvi odločbe o ustanovitvi Postaje milice Zalec.

J. V.

Komisija za razpis prostih delovnih mest pri

OKROŽNEM SODIŠČU v Celju

objavlja prosta delovna mesta

1. DVEH STROJEPISK in
2. SNAZILKE

POGOJI:
pod 1.: srednja ali nepopolna srednja šolska izobrazba in 3 mesece poskusnega dela
pod 2.: nekvificirana delavka in 2 meseca poskusnega dela.

Stanovanj ni.

Pismene ponudbe, taksirane z 2,00 din upravne takse ter dokazila o šolski izobrazbi in življenjepisom pošljite predsedništvu okrožnega sodišča v Celju v 20 dneh po objavi.

belinka

tovarna kemičnih izdelkov
61001 Ljubljana
poštni predal 5-1
telefon h. c. 061/314 177
telex 31 260 yu bel

SADOLIN PX 65

- uživa mednarodni sloves
- odlikuje ga bogata tradicija in novi tehnični dosežki
- najbolj iskano sredstvo za dolgoletno zaščito lesa
- uničuje plesen in zajedalce ter je odporen pred vremenskimi vplivi
- služi za osnovni ter končni premaz in je izdelan v 13 barvah

ZAHTEVAJTE PROSPEKTE IN
NAVODILA ZA UPORABO

JUGOBANKA

poslaj lahko tudi s hranilnimi knjižicami jugobanke sadaš ljubljani
vsega skupnega imenja in vsega posla v sr slovaniji
ulagata in dvigata prihranka na vsah

JUGOBANKA

LETEČE UREDNIŠTVO NT-RC V GORENJU

NEVŠEČNOSTI S CESTO

Pravijo, da razen Gorenja v Sloveniji ni krajevne skupnosti, katere občani bi ob referendumu izglasovali 5 odst. samoprispevek za ureditev svojega kraja. Z veliko zagnanostjo je Gorenjčanom to uspelo leta 1972. Njihova največja želja je bila, da bi s sredstvi, ki bi jih zbirali s samoprispevkom, asfaltirali 4 kilometre ceste od konca Zreč do Gorenja. Letos pišemo že leto 1975, krajevna skupnost Gorenja pa še vedno ni dobila težko pričakovane asfaltirane ceste.

Zakaj tako, Kje je denar, ki so ga krajanji namenili za ureditev ceste? Kaj je storila konjiška občina za to, da bi pomagala urediti težaven položaj, v katerem so se znašli prebivalci te podpohorske krajevne skupnosti?

Na vsa ta, pa tudi številna druga vprašanja smo želeli izvedeti natančne odgovore, zato smo se preteklo sredo popoldan odpravili v Gorenje. V letečem uredništvu smo bili: glavni in odgovorni urednik Novega tednika Jože Volčand ter novinarja Damjana Stamejčić in Drago Medved. V pogovoru z nami pa so sodelovali: Anton Obrovnik, predsednik krajevne skupnosti, Franc Stefane, tajnik krajevne skupnosti, Anton Hren, predsednik cestnega odbora, Jože Kotnik, prejšnji predsednik krajevne skupnosti, Jernej Navršnik, predsednik krajevne konference SZDL, Regina Belak, učiteljica na šoli v Gorenju, Albin Malec, član krajevne organizacije ZB NOV, Jože Rutnik, član krajevne organizacije ZB NOV, Srečko Pečar, član prosvetnega društva, Ivan Pavlič, kmet, Ivan Podprajšek, predsednik pionirskega odbora, Anton Dečar, kmet in članice ansambla Vesela dekleta izpod Pohorja. V pogovoru so sodelovali tudi Filip Beškovnik, predsednik občinske skupščine v Slovenskih Konjicah, Franc Ban, sekretar občinskega komiteja ZKS, Maks Brečko, namestnik sekretarja občinskega komiteja ZKS in Franc Hlastec, sekretar občinske konference SZDL.

NT: Kakšna je bila aktivnost krajevne skupnosti v času pred referendumom?

Jože Kotnik: V začetku je bilo naše delo skromno. V glavnem smo v okviru krajevne skupnosti reševali najnujnejše probleme. Seveda smo pri tem pomagali največ občani sami. Tako smo v vsej krajevni skupnosti napeljali vodovod, zbrali smo tudi denar za telefon, in postavili mriško vežico. Za vse te akcije smo dobili tudi od občine nekaj denarja, v glavnem pa smo delali občani sami. No, potem pa smo dvainšedemdesetega leta izglasovali petprocentni referendum, da bi si tako asfaltirali cesto. Pa ni bilo iz tega nič. Vendar menim, da bi nam morala pri tem pomagati širša

družbena skupnost in to iz dveh razlogov: zato, ker je bilo treba veliko samoodpovedovanj, če smo hoteli plačevati 5 odstotkov za razvoj kraja, pa tudi zato, ker je naša krajevna skupnost dala velik delež zato, da danes živimo lepše. Kajti pri nas skorajda ni hiše, ki ne bi bila med vojno na stečaj odprta za naše borbe.

Franc Stefane: V letih pred referendumom smo dobivali le malo sredstev od občinske skupščine. Pa smo občani s svojimi sredstvi in delom tudi veliko naredili. Naj navedem samo primer telefona. Leta 1971 smo se odločili, da bi ga napeljali do zgornjega zaseka v naši krajevni skupnosti. Občinska skupščina nam je obljubila, da bo finančno pomagala, vendar ni bilo razen obljub ničesar. Tako smo napeljavo telefona do Gorenja sami plačali. Predračunska vrednost te napeljave je bila 6 milijonov starih dinarjev, od tega smo 2 milijona plačali, za 4 milijone pa smo sami naredili. Šele potem, ko smo telefon sami plačali, nam je občinska skupščina en milijon vrnila.

NT: Pa so bili pri izpeljavi teh akcij kakšni problemi s posameznimi občani?

Franc Stefane: Problemi so bili samo tedaj, ko smo ljudi prepričevali, naj se vključijo v akcijo in da je to za njih dobro. Vendar moram reči, da smo v naši krajevni skupnosti zelo solidarni, saj drugače do takšnih akcij ne bi prišlo.

NT: In kako je potekala akcija za asfaltiranje ceste?

Anton Hren: Že leta 1971 smo se pogovarjali o asfaltiranju ceste. Pogovori so tekli predvsem na zborih občanov. V mesecu juliju leta 1972 pa smo se dokončno odločili, da bomo glasovali za 5 odstotni samoprispevek, ki ga bomo namenili za asfaltiranje ceste. To idejo je prva zapravil načelnik župnik Stefan Vereš, ki je bil tedaj naš odbornik v občinski skupščini. Julija meseca smo torej izglasovali 5 odstotni samoprispevek. Tudi tedajni predsednik občinske skupščine je obljubljal pomoč, toda iz vsega tega ni bilo nič. Iz referendumskih sredstev se je namreč nabralo bore malo denarja. To pa zato, ker nekatere delovne organizacije niso odvajale dogovorjenega denarja na žiro račun naše krajevne skupnosti, kmetje pa od prodanega lesa tudi niso plačevali določenega zneska. Tako smo že v letu 75 in asfal-

Sola v Gorenju je bila zgrajena že v začetku našega stoletja. In močno se ji že pozna, da ni bila temeljito popravljena. O problemih v zvezi s šolo v Gorenju berite v prihodnjem tedniku. (Foto: D. Medved)

tirane ceste še vedno nimamo.

NT: Kdo pa je zastavil in vodil to akcijo?

Anton Hren: Akcijo je zastavil in vodil župnik Vereš. Toda samo dotlej, ko smo izpeljali referendum. Toda minilo je leto dni in ceste še nismo niti pričeli asfaltirati.

Anton Hren: Sedaj smo končno dobro zastavili akcijo za asfaltiranje ceste. Do konca leta bomo zbrali 50 milijonov dinarjev, 20 milijonov bo prispevala Kovaška industrija iz Zreč, 10 milijonov Comet iz Zreč, 10 milijonov Gozdno gospodarstvo in 5 milijonov občinska skupščina. Tako bomo letos zbrali 95 milijonov starih dinarjev in lahko bomo asfaltirali prva dva kilometra naše ceste.

Filip Beškovnik: Ali ste imeli, ko ste glasovali za samoprispevek, kako finančno konstrukcijo akcije?

Franc Stefane: Nekaj smo imeli. Zdi se mi, da mora biti nekje na občini.

Anton Hren: Tedaj res nismo bili realni. Župnik Vereš nam je preveč nabijal glave, da bi bili lahko realni. Tudi nekaj napačnih podatkov nam je dal. Neorganizirano smo delali in načrtovali.

NT: In kje ste sedaj?

Anton Hren: Sedaj smo tik pred tem, da pričnemo asfaltirati prva dva kilometra naše ceste. Manjka nam še 35 milijonov, toda upamo, da bomo tudi ta denar kmalu dobili. Sedaj smo široko zastavili našo akcijo za asfaltiranje ceste, formi-

rali smo tudi cestni odbor, ki ga prej nismo imeli. V veliki meri pa gre zasluga za izpeljavo akcije občinskemu komiteju Zveze komunistov, in vsem drugim organizacijam v občini, ki so nam pri tem pomagale.

Franc Ban: V preteklosti je bila iniciativa pohorskih ljudi zelo velika. Posebej so se izkazali med narodnoosvobodilno vojno, zato tudi s stališča koncepta splošnega ljudskega odpora ni vseeno, ali bo to področje zaostalo ali ne. Nekateri ljudje imajo zelo veliko idej, ki pa jih ne znajo uresničiti. Ko smo prišli pred časom na zbor volilcev tu v Gorenje člani komiteja in drugih organizacij v občini, smo takoj uvideli, da moramo zastaviti konkretno akcijo za asfaltiranje ceste. Takoj smo se pogovarjali s predstavniki Kovaške industrije in Cometa iz Zreč, saj se večina delavcev iz krajevne skupnosti Gorenje vozi na delo v zreški tovarni. Res je, da mora širša družbena skupnost podpreti to akcijo občanov Gorenja. In planirati jo moramo tako, da bomo v bodoče asfaltirali celoten odcep ceste iz Zreč do Gorenja, saj bomo tako dostop na Roglo bistveno skrajšali. To pa je za razvoj kmetiškega in delavskega turizma bistvenega pomena. Cestni odbor sedaj pridno dela in ni ovir, ki bi preprečevale, da ne bi asfaltiranje dveh kilometrov ceste do Gorenja steklo do jeseni.

NAMESTO ZAKLJUČKA

Z občani krajevne skupnosti Gorenje smo se pogovarjali še o mnogih drugih vprašanjih, ki pa jih danes ne moremo zapisati. Zato bomo o problemu šole, delu prosvetnega društva, o problemu kmetijstva v tem kraju, pa tudi o delu pionirskega odbora napisali več v prihodnjih številkah našega tednika. Stamejčić D.

Na razgovoru z občani Gorenja (Foto: D. Medved)

OTROCI O BOJIH IN ZMAGI

MOJ KRAJ PRED TRIDESETIMI LETI

Iz Gornjega grada so pred tedni poslali šopek prispevkov šolskih otrok o tem, kaj vse so slišali in kaj vedo o svojem kraju pred 30 leti. Prav zato, kako otroci, rojeni v svobodi, razumejo, dojemajo in pojmujejo tiste minule dni, jih uvrščamo v tej številki tednika — v času, ko smo praznovali in še praznujemo dan mladosti.

SVOBODEN GORNJI GRAD

Preteklo je ravno 30 let, odkar je naš kraj osvojen. Takrat so bili lepi in tudi žalostni časi.

Lepi so bili zato, ker se je vojna končala, žalostni pa zato, ker je bilo vse porušeno. Tam, kjer so še ostale hiše, so povsod visele zastave. Matere in otroci so prihajali iz skrivališč. Bili so slabo oblečeni, hodili so bosi. Nekateri očetje so se vračali domov iz gozdov. Pozdravljali so eden drugega. Otroci so jim hiteli nasproti bosi. Večina partizanov pa je padlo v borbi. Zato jih niso mogli pozdravljati otroci in žene. Večina partizanov se je vrnilo na požgane domove. Le nekaj jih je prišlo na svoj prejšnji dom.

Ljudje niso vedeli, kaj bi počeli s požganimi hišami. Pričeli so jih graditi. Težko je bilo za delavce. Niso imeli denarja, da bi kar tako lahko pričeli graditi. Pomagali so drug drugemu, da so se čimprej lahko preselili na svoje domove.

Vsak, ki je imel požgano hišo, si jo je moral čim prej zgraditi. Posebno pa tistim ni bilo lahko graditi, kjer je bila velika družina. Marsikje so morale imeti žene vso skrb za gradnjo hiše. Možje so padli v partizanih in delati so morale same žene. Istočasno ko so delali, so bili tudi veseli, ker so premagali Nemce. Prepevali so si lepe partizanske pesmi. Tudi za otroke je bilo treba preskrbeti učitelje. Marsikateri učitelj je bil tudi izgnan med vojno.

Zelo pogumni in hrabri so morali biti naši starši, da so premagali sovražnika. Postavili so si nov dom. Zato so bili lepi in hkrati tudi žalostni časi.

MILKA CERNEVSEK, 6. b, Gornji grad

BOMBE NA KMETIJO

Zgodilo se je leta 1944. Bil je lep sončen dan. Partizani so bili pri kmetu Presečniku. Dva dni prej so krožila nemška letala nad Gornjim gradom. Kmet Presečnik je opozoril partizane, da naj bodo previdni. Tistega dne so partizani sušili perilo. Zvečer so partizani odšli. Naslednjega dne, bilo je aprila meseca, so nemška letala ponovno krožila nad Gornjim gradom. Spustila so se nad Presečnikovo kmetijo in jo bombardirala. Bombe so zelo poškodovale kmetijo. Ubitih je bilo šest ljudi. Mnogo ljudi je med vojno izgubilo življenje.

MARKO KOLENC, OŠ
FRAN KOČBEK, GORNJI GRAD

TATINSKI UKRAJINCI

Januarja 1945. leta so bili v gozdovih partizani in ljudje, ki so se bali Nemcev, katerim so Nemci požgali domove. Od 10. do 15. januarja so ljudje prišli na svoje domove in so se morali prijaviti partizanom, ki so bili v Gornjem gradu.

Februarja ni bilo kaj posebnega.

Marca so prišli Ukrajinci. V Novi Stifci so pobrali mnogo stvari, ki so bile zanje uporabne. Ljudje so se teh Ukrajincev zelo bali. V Novi Stifci niso nič pobili ljudi, v Rečici in v Mozirju so jih pa, Ukrajinci so bili v Novi Stifci dva dni, potem so pa šli naprej delat zločine.

V maju so prišli Nemci in pobili nekaj partizanov. Potem so pa partizani nagnali Nemce, ki so jo s svojo kramo pobrali iz Nove Stifte. Zadnji Nemci so šli iz Nove Stifte 4. maja 1945. leta.

Ljudje so bili veseli, ker ni bilo več Nemcev. Priredili so miting. Zvečer so kurili kresove, zelo so bili veseli, da ni bilo več okupatorjev in da je bil mir.

MIROSLAV RIHTER, 5. RAZRED
OŠ FRAN KOČBEK, GORNJI GRAD

ZADNJE ŽRTVE

Pred tridesetimi leti je bil moj kraj zelo žalosten. Bila je vojna. Trajala je že štiri leta. Samo upanje, da premaga sovražnika je še ljudi držalo pri življenju.

Otroci so hodili nekaj časa v nemško šolo, nato pa so jih partizani pregnali iz našega kraja. Prišli so slovenski učitelji in začel se je slovenski pouk. To ni trajalo dolgo. Spet so Nemci zavzeli našo dolino. Otroci so se takrat bolj malo učili. Pri našem sosedu so bili januarja in februarja Nemci. V hribih pri najvišjem kmetu so bili partizani. Nekega dne so jih Nemci z daljnogledom opazili. Drugi dan so šli in jih obkolili. Nekateri partizani so mislili pobegniti, a tiste so Nemci postrelili. Druge so ujeli in odpeljati. Kaj so s tistimi naredili, se ne ve. Padla je tudi domača hčerka. Kmečko poslopje so požgali do tal. Takrat je bilo takih primerov več. Tudi naša šola je bila požgana. Kadar je bil pouk, so otroci hodili v šolo v privatne hiše. Tisti otroci, ki so hodili takrat v šole, so bili zelo prikrajšani pri učenju. Včasih je bil pouk, včasih pa ne, pa še takrat, kadar je bil, niso mogli organizirati razrede tako kakor zdaj.

Meseca marca so začeli Nemci propadati. Zato so odšli za vedno iz našega kraja. Vsi ljudje so se veselili svobode, najbolj pa še otroci. Tudi tisti so se veselili svobode, ki so izgubili svoje sorodnike, saj so dali življenje za svobodo. Tisti, ki so se borili in so še ostali živi, so se začeli vračati na svoje domove. Končno je prišel čas in vojne je bilo konec. Slovenska zastava je zavihrala v zraku. Začel se je spet redni slovenski pouk. Seveda zaenkrat še ni bilo mogoče kakor zdaj, šele počasi se je vse to uredilo.

IRENA NADVEZNIK,
5. razred OŠ Gornji grad

ljubljska banka

podružnica celje

Na podlagi sklepa o dodatnih stanovanjskih posojilih občanom, katerega je sprejela komisija IO za odločanje o zadevah s področja stanovanjsko komunalnega gospodarstva dne 25. 2. 1975, objavlja Ljubljanska banka, podružnica Celje v sporazumu s Samoupravnimi stanovanjskimi skupnostmi občin Zalec, Laško, Slov. Konjice, Mozirje, Šmarje pri Jelšah

RAZPIS

dodatnih posojil za dograditev stanovanjskih hiš, ki so v zaključni fazi.

Razpisne vsote za področja posameznih občin znašajo:

občina Zalec	din 535.000.—
občina Laško	din 289.000.—
občina Slov. Konjice	din 200.000.—
občina Mozirje	din 734.000.—
občina Šmarje/Jelšah	din 289.000.—

Ljubljanska banka, podružnica Celje (v nadaljevanju: podružnica) bo dajala dodatna stanovanjska posojila kreditno sposobnim občanom, ki poslovno sodelujejo z njo in kupujejo stanovanja ali dograjujejo svoje stanovanjske hiše na območju občine Zalec, Laško, Slov. Konjice, Mozirje in Šmarje pri Jelšah.

Občan poslovno sodeluje s podružnico, če izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

- da je dobil v podružnici na podlagi svojega varčevanja ali vezave stanovanjsko posojilo v znesku najmanj din 30.000.—
- da ima ali je imel kot varčevalec, oziroma imetnik tekočega ali deviznega računa v obdobju zadnjih petih let pri podružnici ali njenih poslovnih enotah najmanj šest mesecev naložen v domači ali tuji valuti znesek vsaj v višini 20 odstotkov zaprosenega posojila.

Podružnica daje posojila:

- za plačilo razlike dokončne cene stanovanja po pogodbi o nakupu novega stanovanja,
- za zaključna dela — dokončanje, kadar občan zida stanovanjsko hišo in ima gradbeno dovoljenje, ki ni starejše od petih let.

Pri nakupu stanovanja, oziroma dograditvi stanovanjske hiše, mora občan sodelovati z najmanj 20 odstotki lastne udeležbe.

Vlogi za posojilo priloži dokumentacijo o vloženih sredstvih v stanovanjsko enoto, za katero prosi dodatno posojilo.

Najvišji znesek posojila je din 50.000.—, obrestna mera je od 4 odst. do 8 odst. letno. Občan vrača posojilo v mesečnih obrokih, ki znašajo eno šestino polletne anuitete. Najdaljša odplačilna doba je pet let. Občan, ki želi dobiti pri podružnici posojilo po tem razpisu, predloži pisмено vlogo za odobritev posojila (obrazci 1—6).

Posojilo bo odobreno le v tistih primerih, kjer bo stanovanjska hiša sposobna za vselitev najkasneje do 30. 4. 1976, in vselitev dokazana s prijavo za tehnični prevzem objekta, potrjeno od oddelka za gradbene in komunalne zadeve pristojne občine.

Najkasneje v 30 dneh po končanem razpisu za dodatna posojila in ogledu na kraju samem, vroči podružnica občanu pisмено obvestilo o odobritvi posojila, oziroma zavrnitvi vloge.

Prednost pri odobritvi posojila imajo tisti prosilci, ki z vselitvijo v svojo hišo sprostijo družbeno stanovanje (obrazec 4). Resničnost prosilčevih navedb bo ugotavljala posebna komisija.

Glede zavarovanja posojila, porabe in vračanja posojila veljajo smiselno določila veljavnega »Pravilnika o stanovanjskih posojilih občanov na podlagi vezave domače ali tuje valute«.

Občani, ki so že dobili dodatno posojilo za podražitev pri nakupu stanovanja ali dokončanje stanovanjske hiše po razpisu iz leta 1974, ne morejo dobiti posojila po tem razpisu. Nihče ne more dobiti po tem razpisu dodatnega posojila dvakrat za isto stanovanjsko enoto.

Razpis traja do 23. 6. 1975. Vlog na razpis, dospelih po tem datumu ne bomo upoštevali.

Vloge za posojila vlagajo občani, ki izpolnjujejo pogoje razpisa pri Ljubljanski banki, podružnici Celje, ekspozituri Zalec, ekspozituri Laško, ekspozituri Slov. Konjice, ekspozituri Mozirje, in ekspozituri Šmarje pri Jelšah, kjer lahko dobijo podrobnejša pojasnila in potrebne obrazce.

Celje dne 29. 5. 1975

ljubljska banka

podružnica celje

FRAN ROŠ

O ZLETU PRED 40 LETI

V predvojni Jugoslaviji je delavstvo bilo politično zatirano. Že leta 1920 je zakon, imenovan Obzidana, razpustil Komunistično partijo. V začetku leta 1929 je kralj ukinil narodno skupščino in odpravil ustavo, čeprav je nanjo prisegel. Razpustil je tudi vse politične stranke in društva. Nato je leta 1931 vsilil državi novo, skrajno nedemokratsko ustavo. Monarhistični režim si je zdaj sam osnoval odznanja. Žaživala so spet nekatera društva, seveda le pod nadzorstvom oblasti.

Delavstvo ni smelo imeti svoje politične stranke. Obstoje strokovnih organizacij je bilo nenehno ogrožen, njihovo delo utesnjevalo. Na Slovenskem so bila delavcem dovoljena le kulturno-prosvetna društva »Svoboda«, ki so jih vodili večidel socialistični demokrati. V mnogih teh društvih pa so se uveljavili tudi komunisti. Vplivali so politično in podžigali revolucionarnost istakega članstva. Čeprav razpuščena, je partija namreč dalje delala v ilegali.

Tako je bilo tudi v Celju. Tu se je v »Svobodi« vneto udejstvoval Slavko Slanec v dramskem krožku in kot predavatelj, Peter Stante in še drugi. Uspešno so se trudili, da dvignejo kvaliteto delavskega kulturno-prosvetnega dela in hkrati proletarsko zavest.

Buržoazija v stari Jugoslaviji je bila razdeljena na politično — strankarske bloke, ki so sicer proti delavstvu enotno nastopali, med sabo pa so si ostro nasprotnost. Kakor že večkrat je sredi leta 1935 strankarski blok zamenjal drugega na oblasti. Vlada z Jevtićem na čelu se je zagnala v novi vladni Stojadinovića, ki so mu zavezniki bili tudi slovenski klerikalci z dr. Korošcem.

Med prehodom od enega na drugi režim pa je nastalo nekakšno medvlađe, ki so ga voditelji slovenskega delavstva vpretno izkoristili. Kar bi jim prej in posebej vsaka buržoazna oblast onemogočila,

to jim je uspelo zdaj. Pohiteli so s prireditvijo zleta društev »Svoboda« iz vse Slovenije v Celje.

Naše mesto ob Savinji je bilo tedaj v zemljepisnem središču tako imenovane Dravske banovine. Imelo je več pogumnih delavskih funkcionarjev in tudi zelo delavno društvo »Svoboda«. Zato je Celje bilo izbrano, da 7. julija 1935 postane kraj pomembne delavske politične manifestacije — torej pred 40 leti.

Zlet v Celju sta pripravila brata France in Andrej Svetek, politično pa sta ga v imenu partije organizirala Franc Leskošek in Ivan Maček v Ljubljani.

Celjski župan je bil tedaj advokat dr. Alojzij Goričan. Prav tedaj je pričakoval, da ga novi režim zamenja s svojim pristajem, a tudi sicer je bil demokratičen mož. Z javnim razglasom je pozval meščane, naj v pozdrav delavskemu zletu izobešijo zastave. Odredil je, da se mestna policija ta dan ne pojavi na ulicah. Prireditelji so sami prevzeli vso skrb za red in mir v mestu.

Nedelja 7. julija 1935 je bila sončna, poletna.

Pet okrašenih vlakov iz Črne, Jesenic in drugih slovenskih industrijskih krajev je pripeljalo okrog 5.000 udeležencev. Drugi so prispeli s kamioni, vozovi, kolesi in rednimi vlaki. Kovinarjem, rudarjem, tekstilcem, steklarjem in drugim delavcem so se pridružili tudi napredni kmetje in dosti meščanov.

Vse Celje z bližnjo okolico je bilo v zastavah. Mogočnemu sprevodu so tisoči delali špalir. S konjeniki na čelu je z Mariborske ceste v središče mesta prikorakala množica v gostih, urejenih vrstah. In vije so se dvigale rdeče, a tudi državne zastave in prapori. Vmes so veselo igrale številne godbe, nekatere uniformirane.

Nato je najmanj 12.000 ljudi napolnilo Glazijo. Mednje se je pomešalo tudi nekaj detektivov iz tujih krajev, da bi nastavljali

ušesa. Celjska vojska je morala pripravljena čakati v obeh kasarnah.

Slišali so se vzkliki: »Dol Stari pisker! Dol krvava diktatura! Dol fašizem! Svobodo delovnemu ljudstvu!«

Na visokem odru je nastopilo že več govornikov, bolj ali manj pogumnih. Tjda vse glasnejši in nestrpnjeji so postajali klici:

»Le — sko — šek! Naj govori Leskošek!«

Na zahtevo zborovalcev je stopil na oder Celjan Franc Leskošek, član CK KP. Viharno pozdravljen je pričel z odločnim glasom:

»Delavci, kmetje, delovni inteligenti!«

Glazija je prisluhnila revolucionarnim besedam partije. Nenehno je pritrdjevala in končno je tudi z navdušenjem odobrila resolucijo, ki jo je prebral in predlagal Leskošek. Ta je vsebovala naslednje zahteve delavstva:

Pravico do osnivanja političnega gibanja delovnega ljudstva, amnestijo političnih kazencev, ukinitve zakona o zaščiti države, sporazumno notranjo ureditev države, svobodo tiska, zborovanj ter političnega, kulturnega in sindikalnega organiziranja, razpis demokratičnih volitev v narodno skupščino, mednarodno razorožitev in priznanje Sovjetske zveze, borbo proti fašizmu, pričetek velikih javnih del in 40 urni delovni teden, določitev minimalnih mezd, socialno zavarovanje vseh delavcev in agrarno reformo.

V kulturnem delu programa je zapelelo 800 pevcev iz vse Slovenije »Vstanite, bratje...«, »Naprej, naprej k jutranji zarji...« in druge borbene delavske pesmi. Sledil je še množični dramski prikaz odlomka iz Ivana Cankarja.

V spomin na veliko slavnost na celjski Glaziji so zborovalcem delili emajlaste krožničke z emblemom »Svobode« po dva dinarja kos. Za enako ceno so si lahko

kupili tudi jabolčnik. Proti večeru se je množica ob petju in godbi razhajala, polna veličastnih vtisov in novega poguma za jutrišnji dan. Prireditelj je minila ob vzorni discipliniranosti tisočev brez najmanjšega nerada.

Toda — sledil je surov udarec, ki ga je že šest dni pozneje slovenskemu delavstvu zadal novi notranji minister dr. Korošec ob sodelovanju reakcionarnih pomagačev. Že 13. julija 1935 je režim odredil razpust vseh društev »Svoboda« in zaplenbo njihovega imetja. Policija je zapечатila vso lastnino društev. Celjski »Svoboda«, ki ji je predsedoval Jože Skorjanc, je pri tem uspelo prikriti 15.000 din, češ da gre za še neporavnane račune. Z zlatom okovano društveno zastavo pa so policisti odnesli. Leta 1941 je prišla v roke gestapovcem, ki so si iz njenega zlata dali delati zobe. Zastavo samo so baje poslali na Dunaj.

Socialistično delavstvo se ni dalo ustahovati. Že nekaj mesecev po razpustu »Svobode« si je ustanovilo novo kulturno-prosvetno društvo tudi v Celju. Spočetka se je imenovalo »Zarja«, kasneje »Vzajemnost«.

Velik je bil pomen celjskega zleta »Svoboda«. Dokazal je, da nobena kraljevsko-generalška diktatura ni mogla zlomiti žive delavske moči in zavesti. To dejstvo potrjujejo tudi besede tovariša Leskoška:

»Silni porast množičnih akcij delavstva je pokazal celjski zlet kulturnih društev »Svoboda« julija 1935. Manifestacija desetisočev je v svojem veličastnem političnem poletu presešla vsa pričakovanja. To je bila odločna manifestacija delavskega razreda za sindikalno in politično enotnost.«

Šest let po celjskem zletu se je pričela naša narodnoosvobodilna vojna, ki je kot zmagovita ljudska revolucija uresničevala cilje naprednega, razredno zavednega delavstva.

40 LET ZLETA SVOBOD

NOSIL JE ZASTAVO

»Bi radi govorili z očetom? Ni daleč od tod. Pokazala vam bom hišo. Pa ne, da ga iščete zaradi zastave. Tudi včeraj smo govorili, da mora na proslavo v Griže, saj je pred štiridesetimi leti nosil zastavo...«

Zdaj sem vedel, da sem na pravi poti. Potrdile so jo tudi besede njegove hčerke Jožice, ki ima pri mostu čez Savinjo v Kasazah svojo gostilno.

Jože Pospel. Se danes visok in močan. Krepeke roke. Navajane dela. Na kmetiji. Ves čas, od mladih let naprej, samo na kmetiji. Deset hektarjev obdelovalne zemlje, od tega dva hektarja hmelja. Poleg hmelja še reja bikov. Zdaj jih je dvajset v hlevu. Vsak ima več kot 400 kg.

»Veste, z ženo sva sama na posestvu. Drugih rok ni. Tri hčere so si ustvarile lastne domove drugje. Zato sem se odločil tudi za takšno delo na kmetiji, ki je nekoliko »lažje«. Sicer pa, kaj bi govoril, hmelj ne daje tisto, kar bi moral. Več dobim od reje bikov...«

»Pravijo, da ste na zletu Svobod pred štiridesetimi leti v Celju nosili zastavo. Je to res?«

»Kaj bi ne bilo. Res je. Bil sem mlad fant. Enainvajset sem jih imel. V tistem času sem bil član libojske Svobode...«

»Bili ste kmečki sin. Kako ste zašli med člane delavskega prosvetnega društva?«

»Že od nekdanj sem držal z delavci. Tako tudi danes. Takšni so bili tudi moji starši. Sicer sem bil tudi član sokola. Kako sem prišel v libojsko Svobodo, se niti prav ne spominjam. Toda, zagotovo so me zvalili prijatelji, ki so se tam že udejstvovali.

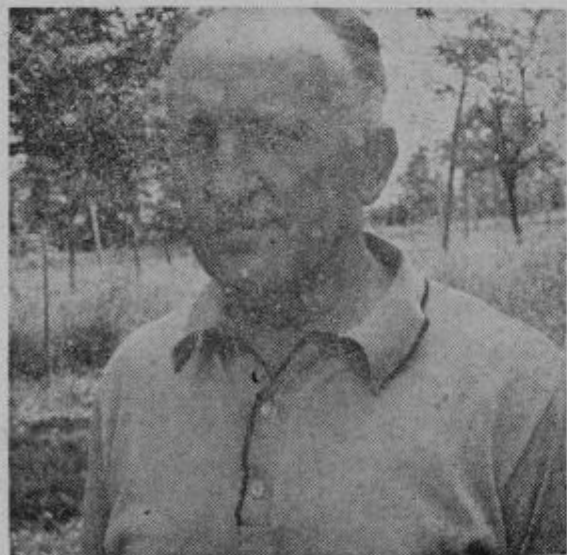
»V kakšnih spominih vam je ostal zlet Svobod?«

Zdaj mu je beseda zastala. Z roko si je potegnili čez čelo, kakor da bi hotel odgrniti zaveso spomina.

»Dolgo je že od tega. Če bi vedel, da bi moral po tolikem času nekemu pripovedovati o tem dogodku, bi si ga morda drugače zapomnil. Tako je pa vse skupaj malce

zavito v meglo. Vem, da nas je tedaj okoli dvajset članov libojske Svobode odšlo v Celje. Kolkor se spominjam, smo se peljali z vlakom. Zakaj sem prav jaz nosil zastavo iz Liboj v Celje in potem na zletu, niti ne vem. Najbrž zaradi tega, ker sem bil najvišji, morda tudi najmočnejši. Nosil sem jo od železniške postaje, skozi mesto pa vse do Glazije. Ni bilo težko. Drugi dogodki celjskega zleta Svobod se mi niso posebej vtisnili v spomin. Seveda, na Glaziji je bilo veličastno. Sicer pa na vsakem koraku veliko ljudi. Godbe in petje pa za zastavo... Proti večeru smo se vrnili domov.«

M. BOŽIČ

GRIŽE: POHOD

V nedeljo, 18. 5. 1975 je v okviru meseca mladosti — meseca telesne kulture PD Zabukovica organizirala pohod po Savinjski in trimčkovski planinski poti. Pot je potekala od Prvin preko Čemšenjske planine, Krvavice, Doma pod Reško planino do Prebolda. Pohoda se je udeležilo 36 planincev, od katerih je bila najmlajša štiriletna Sonja Ajtnik, najstarejša pa 72-letna Vrhovnik Franc in Vrabec Alojz. Ob tej priliki je 10 planincev končalo Trimčkovsko planinsko pot.

SODELUJTE V NAGRADNI IGRI

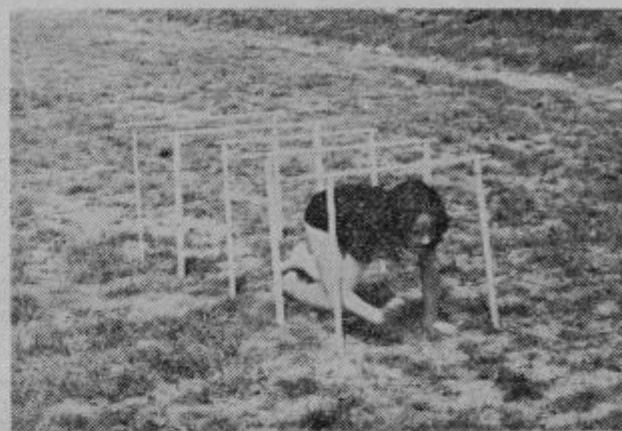
10 x 1000

OBVESTILO

Vzgojno varstveni zavod Šentjur pri Celju bo za šolsko leto

1975-76 vpisoval otroke 4., 5. in 6. junija 1975.

USPEŠNA ŠOŠTANJ IN ROGAŠKA SLATINA

Prejšnjo nedeljo je bil v Rogški Slatini področni mnogoboj najmlajših tabornikov. Udeležile so se ga ekipe iz Kozjega, Šoštane, Zaleca in domačini.

Pri najmlajših, to je murnih do 7 let, so zmagali domačini, ki so edini imeli ekipo te kategorije. Drugi rezultati: medvedki — 7-9 let: Rog. Slatina 55,90, Šoštanj 51,89, Šoštanj 51,51; čebelice 7-9 let: Šoštanj 55,38, Rog. Slatina 54,03, Šoštanj 50,93; medvedki 10-12 let: Šoštanj 75,41, Rog. Slatina 68,92, Šoštanj 66,89; čebelice 10-12 let: Rog. Slatina 75,31, Zalec 64,37, Kozje 60,92 itd. Sodelovalo je skupno 23 ekip po 5 članov.

PIONIRJI TEKMOVALI

V čast proslave Dneva mladosti je bilo v soboto v Vojniku občinsko gasilsko tekmovanje pionirjev in mladincev.

Tekmovalni komisiji Občinske gasilske zveze se je prijavilo 20 desetih iz skoraj vseh gasilskih društev občine. Kljub slabemu vremenu je bilo tekmovanje uspešno zaključeno.

Rezultati tekmovanja: Pionirji A (7-10 let): 1. Zelezarna Štore, 2. Frankolovo, 3. Teharje. Pionirji B (10-14 let): 1. Prožinska vas (ženska desetina), 2. Svetina, 3. Strmec. Mladinci: 1. Prožinska vas, 2. Zelezarna Štore.

ODMEVI

ŠE TAKŠNIH AKCIJ

Že v prejšnji številki Novga tednika smo obširno poročali o tem, kako je kolesarska akcija okoli Celja uspela in kako so bili ljudje zadovoljni z njo. Po najnovejših podatkih se je udeležilo preko pet tisoč kolesarjev iz številnih krajev v Sloveniji in celo eden iz Avstrije. Zadnjo nedeljo pa so takšno akcijo prvič organizirali tudi v žalski občini. Že takoj v uvodu moramo zapisati, da je akcija popolnoma uspela in da se je udeležilo 1304 udeležencev iz skoraj vseh krajev žalske občine, prišli pa so tudi od drugod.

Vreme je bilo kot nalašč za akcijo, ki je bila speljana iz Zalca proti Grižam,

Preboldu, Orli vasi, Polzeli, Sempetru, Gotovljam in nazaj v Zalec, skupaj torej 26 kilometrov. Proga je imela svoje dobre in slabe lastnosti. Na njej je bilo sorazmerno malo makadama, žal pa je bila prevečkrat speljana po hudo prometnih cestah. Žal se pri tem kaj dosti ne da pomagati. Najštevilnejši so bili na Polzeli, kjer je startalo 398 kolesarjev, sledijo Zalec 293, Griže 197, Prebold 180, Sempeter 115, Gotovlje 81 in Orli vasi 51. Najstarejši udeleženec je bil Edi Šuber, star 78 let, ki je po prevoženem poti mladostno vzkliknil: »počutim se dvajset let starega!« Najstarejša udeleženka je bila Milka Kugar, 65, kateri je že

pred mnogimi leti naredil brat leseno kolo, ki je bilo takrat več vredno, kot mercedes. Najmlajša udeleženka, ki sta sama prekosarila progo, sta bila Jani Primožič in Jani Skof, bili pa so tudi mlajši, takšni po dvajset mesecev, ki pa so se peljali v spremstvu staršev. Kako so bili navdušeni nad akcijo kaže tudi podatek, da jo je več deset kolesarjev prevzelo po dvakrat, dva pa celo trikrat. To je bil tudi Jože Ozir iz osnovne šole Zalec, star 13 let.

JOZEFA DIMEC se je na pot podala s sinom Marjanom in hčerko Veroniko: »Sin me je pripravil, da sem se odločila za sodelovanje

in resnično mi ni žal. Dve kolesi smo imeli doma, eno pa smo si sposodili. Koliko novega takole v enem dopoldnevu vidiš, ko se pelješ s kolesom po naših lepih krajih. Koliko novih hiš! In narava! Čudovito. Vsi trije si želimo, da bi takšnih akcij bilo še več.«

OLGA KRAJNC IN MIRA MEGLIČ sta skupaj pripeljali na cilj: »Navdušeni sva, kajti to je res nekaj lepega in koristnega. V Grižah nas je pričakala godba na pihala, v Preboldu tudi, v Orli vasi pa so imeli prvo pomoč s konjakom. Proga sploh ni bila težka in šele takole lahko vidiš, kako je kolesarjenje v redu. Pa še hec je, ko se takole pelješ v skupini! Vse preveč pozabljamo na staro, dobro kolo, s katerim se da tudi narediti lep izlet.«

RUDI VELIGOSEK in LJUBO KORBAR sta progo prevzela v spremstvu družin: »Kaj naj rečeva drugega, kot da so te akcije odlične in koristne. Edino kar je, ne sme ostati samo pri njih kajti drugače ne bomo naredili kaj dosti za izboljšanje naše kondicije. Kolesarska akcija je pokazala, da kolesa še niso za staro šaro.«

Tako nekateri izmed mnogih udeležencev. Vsi pa so povedali, da so za akcijo izvedeli, ko je bila celjska. Ljudje so se navdušili in zapeljali po tistih poteh, kjer se ponavadi vozijo z avtom. Zalcani pa že razmišljajo dalje. Najprej bodo pripravili akcijo za Vransko in Tabor, ker se iz objektivnih vzrokov zdaj niso mogli vključiti, v jeseni jo bodo ponovili v vsej občini, pripravljajo pa še akcije hodi,

Jožefa Dimec s sinom Marjanom in hčerko Veroniko

teci, plavaj in podobno. Skratka, vsega bo dovolj. Zadnja akcija je še enkrat pokazala, da so ljudje za skup-

ne nastope in srečanja pripraviti jih je treba.

Tekst in foto TONE VRABI

Družini Rudija Vliškoša in Ljuba Korbarja »gremo naprej!«

Olga Krajnc in Mira Meglič: »Navdušeni sva!«

Kopalni kostimi - kamp oprema - čolni - vse za dopust - veleblagovnica

HČI GROFA BLAGAJA

RADO MURNIK

9

»Pustite ga!« obupno zavriska ciganka, se zgrudi in poljubuje tla pred grofom. »On je nedolžen. Kriva sem jaz! Jaz sem zabodla srno. Jesti nismo imeli ničesar. Usmili se, grof, presvetli, usliši prošnjo revne matere, knez presvetli, in bog ti daj srečo in zdravje in slaven boji tvoj rod vekomaj! Pusti mojega sina, kaznuj mene!«

»Ti prideš druga na vrsto. Jure!« Jure pristopi, popravi nekaj na biču... »Bičaj!«

Zašvižga po zraku, pače po golem dečkovem truplu. Stisne zobe. Prestrašeno gleda nazaj, iskaje pomoč, rešitve. Ali nobenega glasu ni iz njegovih ust; zatajuje se zaradi matere.

»Bičaj ti, Mirko! Močnejše!« Jure odstopi naglo in da bi mlajšemu tovarišu. Mirko si zaviha rokave, se razkorači in jane udrihati. Bolestno stoka in ječi Sonakaj. Po nežnih plečih mu vskočijo krvave podpludbe, temnordeče kaplje polze po hrbtu in lijo na beli pesek.

»Bičati ju bo dal do smrti,« pravi nekdo med gledalci. »Nehaj! hrope ciganka. «O mročiro čavoro! (O moj ubogi otrok!) O mro devla! (O moj bog!) O mro devla!«

Oči ji plamene v divjem ognju, obraz ji gorji v one, mogli jezi, glavo buta ob kamenje, pene se ji bele ob ustih. Pekel v očeh, pekel v srcu, škriplje z zobmi in preklanja v ciganiščini rod, grad in prijatelje grofa Blagaja.

»Stoj, Ladislav!« zakliče »dajci stari grof Anton in hiti z Ljudmilo, Alijano in Saldo proti gruči. «Prizanesi jima!« »Lepo prosim, ne ga več!« zadržti otroški glas kontesa Alijane, ki prosiče povzdiga obe roke proti grofu Ladislavu. Čisto drugačen, čisto tuj, tako strašen se ji zdi njen oče.

Kakor tigrica svoj plen, gleda ciganka hčerko grofa Blagaja. Alijana se ustraši teh divje plamenečih oči, se pri- tiže k materi in se spusti v jok.

»Odklenite ga!« veli grof Ladislav z jezo nagubanim

obrazom: »Ali zapomnita si dobro: Drugič ne bo nobene milosti. Poberita se!«

Odklenejo mu spono in oprostite tudi mater. Oslabel od strahu, od naporne stoji na prstih in od neusmiljenih udarcev, omahuje in se opoteka deček, tako da ga mora mati podpirati. Poljubi ga, boža in tolaži. Ogrne mu suk- njo in mu mane premrle, otekale roke.

»Kako sem truden, mati!« toži Konakaj. »In vrti se mi v glavi... vode, vode, mati!«

Vsi gledajo tiho za njima. Nenačoma se obrne ciganka in njene dinje oči se srečajo za trenutek s Saldinimi, ko kriknje hripavo: »Mee avaha!«

»Masčevalnost bo vnela cigansko veselje bolj kot celkinj,« se raduje natihome. »Ha — grof Ladislav, ti sam mi pomagaš ob izvršitvi moje nakane!«

Se enkrat se obrne Čirikli in zavpije, da se grozeče razlega pod obokanim izhodom: »Mee avaha!«

5

Bogati, izbrani obred je ugajal gospodi, tako da so ma- lone pozabili mučni prizor na grajskem dvorišču. Vrtar Mate Hudak je javil še dopoldne, da je videl s svojega stolpa cigansko tolpo, bežečo kar naphitreje čez most pre- ko Kolpe. Na cigane ni mislil nihče več — razen Salde.

Po obedu je zapel osivel glasar dolgo pesem na čast grofu Antonu. Stari gospod mu je podaril zlat prstan.

»Mila, zapoj še ti!« je prosil grof Ladislav in poslal pa- ša Marka po harfo.

Glasno govorjenje je mahoma izvenelo v tiho šepeta- nje, ko je grofinja poskusila uvodne akorde. Ko so zažu- borele strune, je nagnila glavo k Alijani; ta jo je gledala skozi strune in šepetala: »Mamica, prosim, tisto o grlici!«

Vse je umolknilo, paži so stopili po prstih k stenam. Rahlo je prebiral Ljudmila strune in zapela nato z meh- kim glasom, polnim toplega občutja.

Pridi, pridi grlica!
Dete mi boš varovala.

Nihče v obednici se ni ganil, vsi so pozorno gledali in poslušali pevko. Lahna rdečica ji je oblitvala obraz in iz temno sinjih oči ji je seval nenavaden žar. Zaigrala je ši- vahneje, jače in zvonko je zadonel njen polni sončni glas ob skrienostno zamolklih zvokih harfe po polni dvorani.

In vsem se je zdelo, kakor bi jih bila neznana moč mahoma prestavila na drug, nov svet, kjer kraljujeta le ve- selje in neminljiva lepota. Čudovito se je spajal jasni pev- kin glas s temnimi miline polnimi zvoki glasbila. Vsi so občudovali Ljudmilo in njeno petje. Mala kontesa Alijana jo je gledala spoštljivo in njene modre oči so žarele v čisti otroški ljubezni. Se nikdar se ni čutila tako srečno v bližini matere... Kar objela bi jo in poljubila, da ni bilo naokoli toliko tujih obrazov.

Niti Salda se ni mogla ubraniti mogočnemu vtisu pet- ja in pretreslo jo je neznano, grozljivo čustvo, ko je Ljud- mila nadaljevala tako tiho, tako rahlo, kakor šumi jelov gozd v plahni polnočni sapici:

Priletela grlica
in je dete zibala...

Pevka je umolknila. Vedno tiše in tiše so trepetali in zamirali tajinstveni zvoki harfe. Poslušalci so bili nekaj časa nemi, ginjeni in kakor očarani. Naenkrat je zaploskal grof Ziga Krupski in drugi za njim; nekateri vinski bratci so v svoji navdušenosti cepetali z nogami po tleh in podnožnicah in tolkli s pestmi po mizah. Ljudmila se je zahvaljevala z rahlim smehljajem na usnih.

»Skoda, škoda, da se nisem nikdar učil peti in brenka- ti,« je obžaloval vitez Ahac in si gnal prste skozi brado. »Rad bi vedel, kaj čuti človek, kadar mu ploska množica!«

Staša Gorenšek

POLETJE JE NA PRAGU

Prav zares nam bodo sončni žarki kaj kmalu priklicali pravo vroče poletje. Se dobro ne bomo vedele kdaj, pa bo že čas počitnic, pa morje in dopusti. In za poletje seveda potrebujemo poletno obleko. Za kakšno se boste odločile letos? Boste poskusile s čim novim, modernim? Letošnje poletne obleke so zares tako nove, prijetne in mlade, da vas bodo gotovo navdušile, da boste gotovo rade segle po njih. Seveda bodo najbolj dobrodošle tiste, ki jih bomo lahko nosile ob različnih priložnostih, od jutra do večera, v katerih bomo lahko šle zjutraj na trg in popoldne na obisk, celo zvečer bomo lahko posejale v njih. Prav takšne pa so udobne »šotorske« obleke, katere sem že nekajkrat omenila; pa jih bo najbrž še treba kdaj. Zdej poletje bodo te obleke lahke in tanke, zato še bolj rjotave in valovite, še vedno zelo široko in ohlapno krojene, sešite iz mehkih bombažnih tkanin.

Tako da bo poletje še bolj veselo in razigrano.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

POŠKODBE PRI KOPANJU V MORJU

Kopalcem v morju pretijo različne nevarnosti, predvsem doraščajoči mladini, pa tudi odraslim kopalcem.

Lahke telesne poškodbe so opekline po prekomernem sončenju, vbodni ne s tučki na stopalih, predvsem bodice morskih ježkov, udarnine in rane zaradi padcev na okončinah, po glavi in po telesu. Hude poškodbe so razni izpahi sklepov, zvini sklepov in hrbtenice, pa padci na spolzitem kopališču ali obali, pa tudi zlomi okončin, reber, hrbtenice in lobanje.

Zlome, zvine povzročajo tudi skoki na glavo v preplitvo vodo, nepazljivost, objektivnost in nepoznavanje nevarnosti, posebno pri skokih kopalci precenijo globino vode. Zdravljenje poškodovancev je pogostokrat težavno, često ni mogoče preprečiti invalidno-

sti, predvsem pa je odvisno od prve pomoči, transportne imobilizacije ter pravilnega prevoza poškodovanca v bolnišnico.

Posebno pri poškodbah vratne hrbtenice je nedopusten prevoz z osebnim avtomobilom. S ponesrečenim ravnanjem skrajno previdno, skrbno pripravimo položitev ponesrečenca na trdo podlago in položitev na nosila, poškodovanca položimo vznak, na hrbet, če je nezavesten ga položimo na trebuh, nikakor pa ne na boke.

Najboljša preventiva bo, če pri pouku v šolah poučimo šolsko mladino o skakanju v vodo s posebnim poudarkom o nevarnosti skakanja na glavo v plitvi vodi.

Dr. MILAN BEKČIČ

TRAGEDIJA POD TRAMI

Vašlove v Andražu nad Polzelo je že drugič v zadnjih mesecih doletela huda nesreča. Pred meseci jim je pogorel kozolec, zdaj pa so si kupili novega in ga pred dnevi začeli postavljati. Pomagala je skupina ljudi, ki je postavila že veliko kozolcev in domačin, kajti v nesreči je že tako, da vsak so sed priskoči na pomoč.

Bil je ponedeljek dopoldne, vreme nekoliko deževno, skupina šestih ljudi pa je hotela, da bi ta dan končala gradnjo kozolca. Z delom so bili že pri koncu, ko je prišlo do nepredvidene tragedije. Nov kozolec se je namreč nenadoma zrušil kot škata iz papirja. Mlajši de-

lavci, ki so bili pri gradnji so se nekako rešili, najstarejšega, 60-letnega Antona Bucija, pa je tramovje pokopalo pod seboj in ubilo. Pri tem sta bila težje poškodovana še domačina Alojz Pižorn in Franc Boštjančič. Oba so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Takoj so prišli na kraj nesreče delavci UJV in milice ter domačini. Prizor je bil grozljiv. Na sliki lahko vidite mesto, kjer je pokopalo pokojnega Antona Bucija iz Slovenj Gradca. Kaj je vzrok za nastalo tragedijo? Trenutno še niso znani popolni podatki komisije, ki si je ogledala kraj nesreče in ki raziskuje vzroke. Trenutno so

mnenja deljena in neuradna: eni pravi, da je bila slaba podlaga v kamnih, ki držijo tramove, drugi da je bila slaba vezava, tretji... Skratka, počakajmo, kaj bo ugotovila komisija. Dejstvo je eno, da je prišlo do tragedije, kjer je ena oseba izgubila življenje, dve pa sta bili težje ranjeni. Kakorkoli že, če gre za površno gradnjo kozolca, ki naj bi povzročila nesrečo, potem to ni dobro. Vašlavi so tako že drugič ostali brez potrebnega gospodarskega objekta. Kaj bo pokazala preiskava, o tem bomo še poročali.

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

Carinarnica Celje

razpisuje prosto delovno mesto

VIŠJEGA STROKOVNEGA SODELAVCA

za pregled in carinjenje blaga

Kandidati morajo poleg splošnih z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- da imajo visoko izobrazbo ekonomske smeri
- da imajo 6 let delovnih izkušenj
- da so moralno-politično neoporečni.

Pismene ponudbe z življenjepisom, dokazilom o izobrazbi, potrdilom o nekaznovanju in potrdilom, da ni v preiskavi, pošljite na naslov: Carinarnica Celje — Cret.

Razpis velja do zasedbe.

ČP »DELO« podružnica Celje Trg V. kongresa 10

zaposli več

POGODBENIH PRODAJALCEV
za prodajo časopisov in tobačnih izdelkov v kioskih v Celju in Slovenskih Konjicah, za določen čas.

Delo je primerno tudi za upokojence.

Ponudbe pošljite na naslov: ČP »Delo«, Celje — Trg V. kongresa 10.

PIONIRSKI DOM

»Cvetke Jerinove« Celje

obvešča starše,

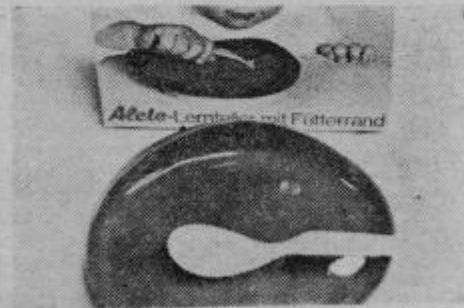
da je vpis učencev v oddelke podaljšanega bivanja za šol. leto 1975-76 do 20. junija 1975
Prosimo, da v tem času starši dvignejo prijavnice.

STOP

priporočamo

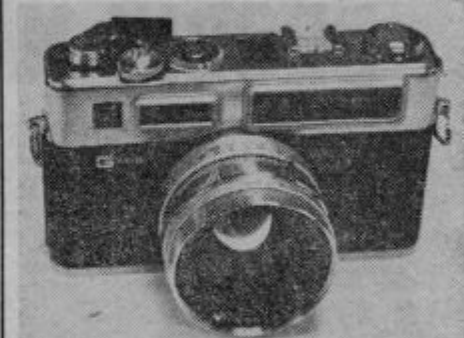
Na oddelku za mlade v veleblagovnici T že lahko izberete primerno poletno obleko, kakršna je tudi tale mladostno krojena obleka, sešita v Vezeni Maribor. Na voljo je v manjših velikostih. Cena 540,00 din.

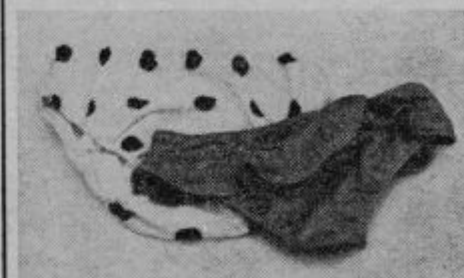
Za manjše otroke so zelo primerni plastični krožniki, ki imajo ob spodnjem robu gumo, tako da ne drsijo. Komplet krožnika in žličke prodajajo v veleblagovnici Tkanina za 27,80 din.

Tole modno majico iz 100 % bombaža lahko oblečete k vsakemu poletnemu krilu ali hlačam. Kupite jo lahko v manjših številkah in pestrih barvah v prodajalni Mladost v Zidankovi ulici. Cena: 39,45 din.

V prenovljeni prodajalni Fotolik lahko med drugimi fotoaparati ugodno kupite tudi tole YASHICO GSN, polavtomatsko, z objektivom 1:1,7. Cena 2.860,00 din.

Če iščete primerne kopalke za otroke od 2 do 6 let, si oglejte v prodajalni Ciciban Jutranjke ali Pletenine kopalke iz bombažnih ali sintetičnih tkanin. Cene so od 20,00 do 24,00 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

NOGOMET

ŠE ZADNJA OVIRA

Zvezni sodnik Marjan Goles, nam je po srečanju Smartno-Osankarica dejal: »Igra Smartnega je toliko dobra, da bo ta ekipa v prihodnji sezoni sigurno uspela v republiški ligi. V srečanju proti Osankarici so se domači igralci sicer ogrevali 45 minut, toda pozneje so le pokazali svoje strelske sposobnosti in dosegli pet zadetkov. Zato verjamem, da bodo uspeli ostati neporaženi.« Igralci Smartnega so sigurno utrjeni. Toda njihovo

občinstvo zahteva zmage. Hočejo doseči popolni uspeh, prvenstvo zaključiti brez poraza. Toda v nedeljo igrajo v Rogški Slatini proti močni vrsti Steklarja. To je zadnja ovira nogometašem Smartnega, da bi dosegli svoj veliki met. Zal pa trener Benčing ni takšnega mišljenja. Pravi:

»Vse to je lepo. Toda v republiški ligi ne bomo samo zmagovali in naše občinstvo se mora navaditi tudi na poraze. Kajti porazi so sestavni del napredka vsakega moštva. Morda bi bil poraz le dobrodošel.«

Bilo kako bilo, Smartnemu naše iskrene čestitke. V jeseni pa bo potrebno znova dokazati kvaliteto. Vsi skupaj pa upamo, da nogometaši Smartnega niso »blesteli eno samo poletje.«

Ostali rezultati v conski ligi so sledeči: Dravinja je doma izgubila proti Velenju in je s tem že z eno nogo v podvezni ligi. Enake pogoje ima Osankarica, ki pa prejme v prihodnjem kolu v goste ravno Dravinjo. Steklar je remiziral proti Tišini 1:1.

Nogometaši Kladivarja so igrali proti Zelezničarju v Mariboru. Brez Krivica v obrambi in Dobrajca v napadu (imel je dva rumena kartona) so izgubili minimalno 0:1. Pri tem pa sta najboljša igralca Kuder in Mijatović imela več priložnosti za izenačenje. Stara bolezen. Če ne izkoristiš vseh priložnosti, srečanje navadno izgubiš. Priložnost za popravek bo v nedeljo na Glazili v srečanju proti Vozili iz Nove Gorice.

J. KUZMA

BREZ SONCA IN JADRANJA

Tri dni so morali jadranski piloti v Celju prisilno počivati na državnem prvenstvu v jadralskem letenju. Obiskali smo jih v nedeljo. Sonce se je že prikazalo, toda nizka oblačnost ni dovolila nastopa. Zato smo žalostno zrl v jadrance, ki so željni borbe pričakovali svoj četrti start.

Vodja tekmovanja Peter Karner nas je poučil: »Kolikar bo vreme nagajalo, državnega prvenstva ne bo moč izpeljati do kraja. Minimalno je potrebno opraviti štiri tekmovalne discipline. Mi pa smo jih v prvih osmih dneh samo tri. Upamo pa, da nam bo do nedelje uspelo še vsaj trikrat štartati.«

Celjska ekipa je sicer zadovoljna s trenutnimi rezultati. Toda Franc Peperko, Marko Klinar, Crtomir Rojnik in Volko Starovič ne skrivajo bojazni, da zaradi slabega vremena ne bodo mogli pokazati vsega nad domačimi kraji. Poglejmo, kaj so nam dejali v hangerju celjskega letališča:

Franc Peperko: »Če ne bo dalje etape, bomo težko dosegli prodor med najbolje. Gostje iz Zrečnjana in Beograda se nas stalno držijo. Samo dolga etapa lahko razredči vrstni red na vrhu. Zato moramo imeti še vsaj tri tekmovalne dni za boljši uspeh.«

Marko Klinar: »Čim bo sonce, bomo boljše volje. Imamo še možnost, da potrdimo našo celjsko šolo jadranja. Trenutni vrstni red je ugoden, saj je Franc Peperko peti, sam sem šesti in Rojnik je takoj sedmi. Toda naše želje in sposobnosti so večje.«

Crtomir Rojnik: »Poskušajmo vseh vseh za boljši uspeh. Jadrancem na navadnih jedrilcah je bila v prvih treh etapah dana večja možnost kot nam, ki imamo plastična letala in kazenski faktor, ki se upošteva. Zato čakamo na daljše etape, tu bomo poskušali napraviti svoj zadnji naskok na boljša mesta.«

J. KUZMA

KOŠARKA

V nadaljevanju tekmovanja v II. republiški košarkarski ligi so se srečanja v 3. kolu končala z naslednjimi rezultati: Velenje — Kovinar 60:66, Hrastnik — Zalec 84:67, Sentjur — Prebold 106:59, Zlatorog — Vitanje 63:64.

LESTVICA

Hrastnik	3	3	0	240:183	6
Kovinar	3	2	1	214:203	4
Zalec	3	2	1	204:199	4
Vitanje	3	2	1	170:194	4
Sentjur	3	1	2	234:212	2
Zlatorog	3	1	2	233:227	2
Velenje	3	1	2	184:207	2
Prebold	3	0	3	193:246	0

Rezultati medobčinske lige: Pika Polonica — Student 56:49, Sempeter — Garant 62:66, Mozirje — Glin 60:88, Polule — Prebold B 54:45.

LESTVICA

Pika Polonica	4	4	0	349:177	8
Glin	4	3	1	319:228	6
Garant	4	3	1	259:231	6
Polule	3	2	1	192:153	4
Prebold B	4	2	2	233:237	4
OB Velenje	3	1	2	185:208	2
Mozirje	3	1	2	185:233	2
Student	3	0	3	159:308	0
Sempeter	4	0	4	202:311	0

Rezultati mladinske lige: Pika Polonica — Kovinar 40:54, Sentjur — Elektra 77:98, Hrastnik — Zalec 78:43, Kovinotehna kadeti — Kovinotehna 136:52.

LESTVICA

Elektra	4	4	0	337:237	8
Hrastnik	4	4	0	306:231	8
Kovinotehna	3	3	0	284:153	6
Kovinar	3	2	1	134:117	4
Sentjur	4	1	3	300:335	2
Pika Polonica	4	1	3	210:279	2
Kovinotehna kadeti	4	1	3	243:333	2
Zalec	4	0	4	123:219	0
Velenje	3	0	3	113:146	—1

T. TAVCAR

TRADICIONALNI TROBOJ

Smučarji Libele, Aera in Nivoja iz Celja se bodo v soboto pomerili v petem tradicionalnem veleslalomu na smučiščih pod Okrešljem v Logarski dolini. Gre za tekmovalne ekipe, v katerih nastopa po ena tekmovalnica, štirje veterani in šest mlajših tekmovalcev. Pokrovitelj tekmovanja je Občinski sindikalni svet Celje. V dosedanjih tekmah so imeli največ uspeha predstavniki Aera in Nivoja, ki so zmagali po dvakrat. Tokrat Libela pripravlja presenečenje. Srečanje bo v soboto ob 10. uri.

JK

STRELJANJE

V okviru proslave dneva mladosti je bilo v Beogradu prvenstvo Jugoslavije z zračno puško serijske izdelave za pionirke, pionirke, mladinke in mladince. Barve Celja so na tem tekmovanju zastopali: Tatjana Johan, Tanja Tratnik, Alenka Jager, Branko Malec (na sliki) in Mirko Jevnišek torej vsi, ki so na prvenstvu Slovenije dosegli predpisano normo. Pri pionirkah je od naših bila najboljša Alenka Jager s 141 krogi. S tem rezultatom je osvojila 5. mesto izmed 125 nastopajočih. Pri pionirjih pa nas je ugodno presenetil Branko Malec iz SD »Kovinar« Store, ki je dosegel 171 krogov in zasedel odlično 18. mesto v močni konkurenci.

TONE JAGER

IZ DELA ŠSD

V zadnjih dneh smo v počastitev 30-letnice osvoboditve in praznika mladosti doživeli dve množični telovadno-sportni prireditvi v železarskih Storah in na Hudinji.

V Storah je organizacijski odbor pripravil teden telesne vzgoje in športa, kjer so se vrstile prireditve in tekmovanja športnikov železarjev, TVD Partizan, srednjih in osnovnih šol. Med množične prireditve velja omeniti društveno prvenstvo v krosu, kjer je nastopilo nad 250 tekmovalcev. Omenjamo le zmagovalce: cicibani — Polka Kukovič in Peter Kolenc, pionirji — Suzana Perpar in Miran Lazički, st. pionirji — Sonja Frajtag in Ivan Krampšek, mladinci — Klinar in člani — Lisann. Pri otvoritvi nove steze trim je nastopilo nad 300 krajanov. V finalu malega nogometa v medobratnih tekmah 10 ekip, kjer je zmagala valjarna II. Svoj vrh pa so Storijski dosegli z osrednjo prireditvijo na predvečer praznika mladosti z množičnim telovadno-sportnim nastopom na preurejenih igriščih z rokomet, košarko in odbojko pod reflektorji. Lahko smo opazili nove oblike in metode dela v temeljni telcni vzgoji. Avtorica množičnih sestav Sonja Ocvirkova je predstavila gledalcem 20 parov v sestavi »otrok—starši vadbena ura, kjer je prišla do izraza skupna vadba staršev s predšolskimi otroki ter prepotrebna njihova pomoč pri tej vadbi za varnost pri premagovanju najrazličnejšega orodja in sredstev telesne vzgoje. Od drugih telovadnih sestav velja še posebej omeniti množičen nastop v folklornih plesih — tako v gorenjskih kot najmlajših na naše ljudske pesmi. Velikasten pa je bil zaključek prireditve z nastopom vseh pionirk od 6. do 8. razreda, 200 po številu, s košarkarjem kolom. Skratka v Storah je nastopilo nad 1000 telovadcev in športnikov! S skupnim delom železarne, sol in KS so pridobili v športnem parku železarjev na Lipi nove športne objekte, ki so funkcionalno lepo povezani v celoto in kjer so opravili nad 2500 ur prostovoljnega dela — razsvetljena igrišča za male športe, dve novi balistični in stezo trim. Ti uspehi v Storah so vsakogar plod skupnega dela vseh krajanov, železarjev in šolske mladine, saj je vrsto let nastopajo pri vseh akcijah v tem kraju kot složna družina. Le ob takem sodelovanju pa so možni tako oprijemljivi delovni uspehi. Na hudinjski šoli pa je nad 1000 staršev prisostvovalo domala dvournemu telovadnemu nastopu, v katerem so se predstavili vsi učenci in učence te šole. V 11 telovadnih sestavih, kjer je bila ploskev rokometnega igrišča vselej polna izvajalcev, smo videli bogastvo oblik in sredstev telesne vzgoje. Prevladovali so ljudski folklorni plesi in ritmične sestave z uporabo najrazličnejših vadbениh pripomočkov od kolobnice, žog, balončkov, punčk, kotalk. Ze cicibani so vžigali s svojo množično predstavo, kjer so z elementarnimi igrami ponazarjali bogastvo gibanja živali, prometnih sredstev in druge oblike dela. Lepa predstava je bila tudi vseh učencev in učenk 3. in 4. razredov s sestavo NINA — NANA v angleskem valčku z baloni in punčkami. Sestavi s kolobnico in žogami sta bili izvedeni skladno in brez vsakega spodrsaja. Poživitve svoje vrste je bil tudi množičen nastop folklorjev, nad 50 po številu. Tudi štafetni teki na atletski stezi med sedmimi razredi, kjer je zmagal 7. a pred c, b in c ter sočasno štafeta petih razredov s samokolnicami in delovnimi nalogami, kjer je zmagal 5. a pred c, b in c, so vzbudili vrsto zanimanja med gledalci. Svoje viške pa je nastop doživel s predstavitvijo vseh učencev in učenk osmih razredov, kjer so prikazali četvorko in vrsto standardnih plesov ter učencev in učenk vseh višjih razredov s prikazom folklornih plesov vseh jugoslovanskih narodov v originalnih narodnih nošah. In še množičen zaključek, ko je nad 530 mladih iz 6. do 8. razredov doživelo izvajalo TITOVO kolo. Hudinjanom, še posebej mentorici ŠSD in avtorici številnih sestav Mileni Kolnikovi, velja vse priznanje za kvaliteto predstave, kakršnih je v zadnjih letih resnično le malo v naši celjski občini.

K. JUG

Na republiškem prvenstvu srednjih in osnovnih šol so mladi športniki iz Celja dosegli prodoren uspeh. ŠSD TEHNIK iz tehniške šole v Celju je z mladinci osvojil naslov republiškega prvaka v rokometu, v košarki pa so bili mladinci drugi. Naslov prvaka v rokometu so osvojili tudi pionirji iz I. osnovne šole iz Celja. Srebrna odličja so v odbojki osvojili pionirji iz Braslova. Tudi mladinke celjske gimnazije so se uvrstile v finale v košarki. Zal pa v finalu niso nastopile, ker so najboljšje igralke drugi dan bile v ekipi Kovinotehne, ki je nastopila v SKL v Zireh. Skratka na tekmovanjih v Ljubljani so se predstavniki s celjskega področja resnično dobro odrezali. V Velenju, kjer je bilo republiško prvenstvo v nogometu in odbojki, pa našimi predstavniki ni šlo najbolje. V nogometu je odlično moštvo RSC bilo izločeno po nesrečnem remiju z AMKC Maribor in neuspešnem streljanju 11-metrovk, pa čeprav so mladi Velenjanci dobili drugo tekmo. Lep vtis so zapustili tudi pionirji iz Rogški Slatine, ki so igrali neodločeno s kasnejšim zmagovalcem Litjo, pa so bili izločeni za višje mesto zaradi neuspešnega streljanja 11-metrovk. Zmagali so sicer v drugem nastopu, vendar ob kup sistemu tekmovanja je to pomenilo le uvrstitev na 6. mesto. V odbojki med srednjimi šolami naša predstavnik nista uspela. Pri mladinkah so se Celjanka PSC morale zadovoljiti z zadnjim mestom v svoji skupini, prav tako pa niso uspeli tudi mladinci RSC, ki so nastopili močno oslabiljeni. Tudi PSC ni prišel v najboljši sestavi. Ne glede na uvrstitve v teh športih pa je letošnji nastop predstavnikov s celjskega področja vsakakor štet za napredek šolskega športa. Velenjčanom pa veljajo še posebne čestitke za vzorno organizacijo republiškega prvenstva v odbojki in nogometu, kjer je nastopilo 48 ekip s 500 udeleženci.

K. JUG

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

Prvenstveno tekmovanje v CNP je v polnem teku. V I. skupini so bili doseženi naslednji rezultati: Kovinar — Celulozar 4:2, Papirničar — Šoštanj 1:0, Olimp — Opekari 1:1, Ljubno — Boč 2:0, Brežice — Pivovar 4:0, Senovo — Straža 1:3, Vodita Ljubno in Straža z 28 točkami pred Papirničarjem 24, Olimpom 23 točk itd. Rezultati II. skupine: Smarje — Opolonica 1:1, Dolenja vas — Polzela 1:3, Elkoj — Gotovlje 5:3, in Zalec — Kozje 4:3, Vodi Zalec s 28 točkami pred Gotovljami 22, Vranskim 21 točk itd.

T. TAVCAR

ALPINISTIČNI KOTIČEK

DROBNI NASVETI ALPINISTOM

Alpinistični kotiček v NT naj ne govori le o alpinistih, njih delovanju, uspehih in nečutih, stopnjah in vertikalih, njegov namen je tudi svetovati nealpinistični vrstni na markiranih poteh, predvsem pri zimskih vzponih in v zimskih Alpah. Tako bomo poleg snežnih razmer in težav ali varnosti raznih pristopov do postojank in na vrhove (kar smo objavljali že doslej), svetovali še o vzponih, ki so jih planinci redkeje lotujejo. To so vzponi, ki so slabo ali sploh nemarkirani, vrhove ob meji, polplezalne poti in vzponi v tujih gorah.

Kot so slovenski alpinisti že zdavnaj prekorčili mejo povprečnosti in segajo v najtežje snežne sveta, tudi planinci ne zaostajajo v svojih zahtevah in željah. Vedno več jih srečujemo na vrhovih Avstrije, predvsem na Glocknerju, v Dolomitih na Marmolati, Civeti, v Cinah, pa tudi na strehi Evrope Mont Blancu in Materhornu, Breit Hornu in Monte Rosi v Švici. Marširajo delajo ti vzponi preglavice, ker se jih lotujejo neopreparirani, predvsem kar zadeva opremo, pa tudi načrta poti in pristopa do gore. Oprema in hrana igra pri tem večkrat odločilno vlogo, saj se z dovolj trme in dre-

nosti, pa pomanjkljivo opremo, ne pride daleč.

Skušali bomo posredovati napotke za najbolj obiskana gorska in vrhove, če pa kdo v teh informacijah ne najde svojega cilja, pomagamo alpinisti z nasveti rade volje vsakomur. Ob četrtih zvečer od 19. do 20. ure so redni sestanki alpinističnega odseka Celje (pisarna PD, Stanetova 1), kjer lahko dobite potrebna pojasnila in tudi strokovno vodstvo za težje vzpone.

x x x

V naslednjem prispevku našega kotička bomo obravnavali opremo, ki je potrebna na planinski turi na tritisočake v Avstriji in na Dolomitske vrhove. Blizu se 4. julij in takrat je po avstrijskih virih na Grossglocknerju slovenski dan. Lanj je bilo v teh dneh na najvišjem vrhu Avstrije 37 slovenskih planincev.

x x x

Preteklo soboto in nedeljo je vreme preprečilo plezalne vzpone, zato so člani odseka zopet delali »prostovoljno«. Polegnili so nov telefonski kabel od Okrešlja do Ortovskega gnezda in turističnega bifeja. Zveza je potrebna za oskrbovanje postojanke na Okrešlju, predvsem pa za gorsko reševalno službo.

CIC

od 20. III. do 20. V. 1975
20% POPUST

20 LET 20 LET 20 LET 20 LET 20

in v posl. ŠKOFJA LOKA Kidričeva 58,
 in v vseh ostalih trgov. podjetjih z
 gradbenimi materiali

**BALKONSKA VRATA
 NOTRANJA VRATA**

ZAGREBPUBLIC

slovenija avto

TOZD *Automotor* CELJE

**Neomejeni
 potrošniški kredit**

- Cene nespremenjene
- Priporočamo nakup:
 motorjev, mopedov, dostavnih
 trokoles, invalidskih trokoles,
 koles, otroških koles in vse
 opreme za navedena vozila.
- Še posebej opozarjamo na športna
 oblačila — kombinezone
 za motoriste in druge.

Priporoča se: specializirana prodajalna motor-
 nih vozil in koles TOMOS, Trg okt. revol. 3, Celje

 KOVINOTEHNA celje

EXPORT — IMPORT

BLAGOVNICA · IDEAL ·

gorenje

PRI NAKUPU

TV APARATOV, ŠTEDILNIKOV, HLADILNIKOV,
 ZAMRZOVALNIH OMAR, POMIVALNIH IN
 PRALNIH STROJEV GORENJE PRIZNAVA
KOVINOTEHNA pri takojšnjem plačilu

**5%
 POPUST**

ne pozabite, da do **30.** junija poklanjata Kovinotehna in Gorenje pri
 nakupu tega blaga drobne gospodinjske strojčke.

**potrošniški
 kredit**

**dostava na
 dom**

DANES, JUTRI... VSAK DAN... PRODAJALNA Z OCENJENIM BLAGOM

Kakovost odtehta lepotno
napako

Izdelki bele tehnike »GORENJE«

DO **25 %** CENEJE

PRODAJALNA

„T“ TEHNIKA
(NASPROTI OJSTRICE)

T EXPORT - IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

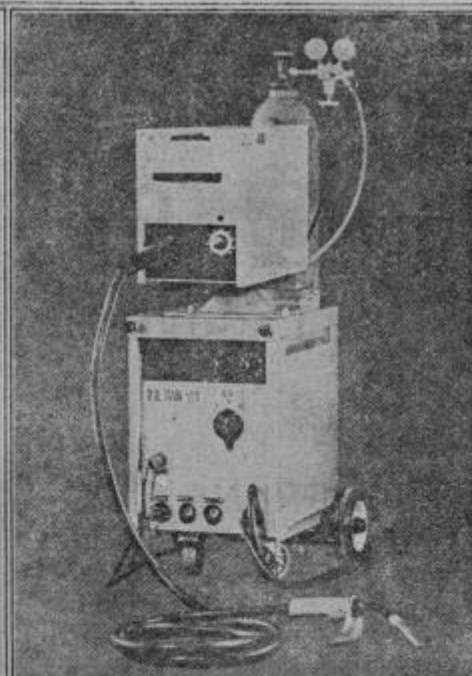
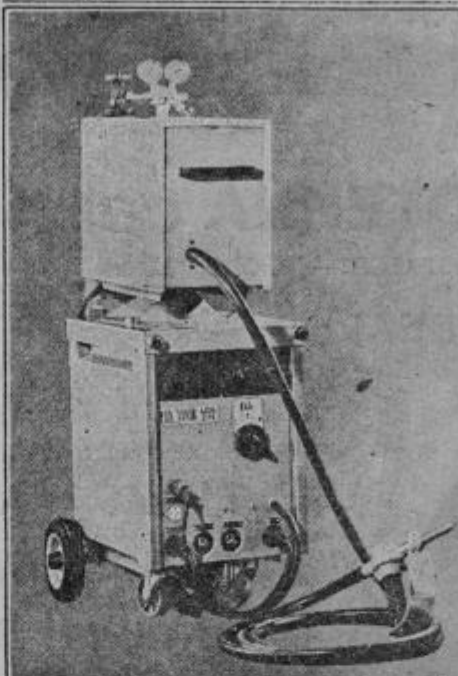
za piknik, žejo
in užitek

ODPRTO

Laško pivo

**A 10-275 naprava za polavtomatsko
varjenje A 10-275 in A 10-400**

**A 10-275 uređaj za poluavtomatsko
zavarivanje A 10-275 i A 10-400**

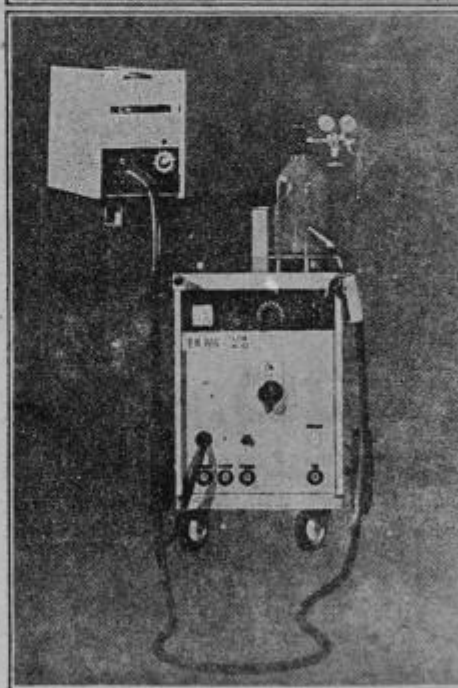
je naprava
za ekonomično polavtomatsko varjenje in je
izpopolnjena, zato ima še večje zmogljivosti

Serijske naprave z oznako A 10 predstavljajo naprave za
polavtomatsko varjenje v zaščitni atmosferi plina.
Izpopolnjena naprava A 10-275 omogoča hitro in
zanesljivo varjenje tankih in debelejših metalov
z uporabo elektrode premera do 1,2 mm.
A 10-275 omogoča visoko proizvodnost s širokim
delovnim obsegom;
je vsestransko uporabna naprava,
stroški vzdrževanja so nizki ter je zato
koristna investicija
za vsako delavnico; zaradi posebno lahke pistole
je pripravna in omogoča hitro delo ob minimalnem
zagrevanju. Celotna naprava je na vozičku
s štirimi kolesi.

VSESTRANSKO — PRIPRAVNO — EKONOMIČNO

Brodgradilište, tvornica dizel motorov i tvornica
električnih strojeva i uređaja — Pula

P. P. ŠTEV. 208. TELEFON: CENTRALA (052) 24-322
TELEX: 25 252 YU ULJTES

Spalnica »PETRA«

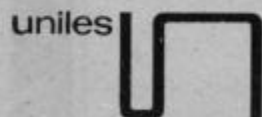
PRIVOŠČITE SI VELIKO UDOBJE NA MAJHNEM PROSTORU!

Zadošča vam že 14 kvadratnih metrov, da si omislite eno izmed inčine spalnice PETRA:
kombinacija furnirja tanganjika in belo obarvanih površin (na sliki), vso v furnirju tanga-
njika ali pa v hrastovem furnirju.

V petdelno omaro lahko shrani oblačila tudi veččlanska družina. Prostor za posteljnino ob
vznožju postelje. PETRO si lahko ogledate v naši trgovini.

Kredit do 20.000 dinarjev na 24 mesecev.

3-odstotni popust pri plačilu z devizami.

Želim podrobnejše informacije o:

Moj naslov:

Izrežite in pošljite na naslov:

»LESNINA«, 61000 LJUBLJANA, Parmova 53 (2 P)

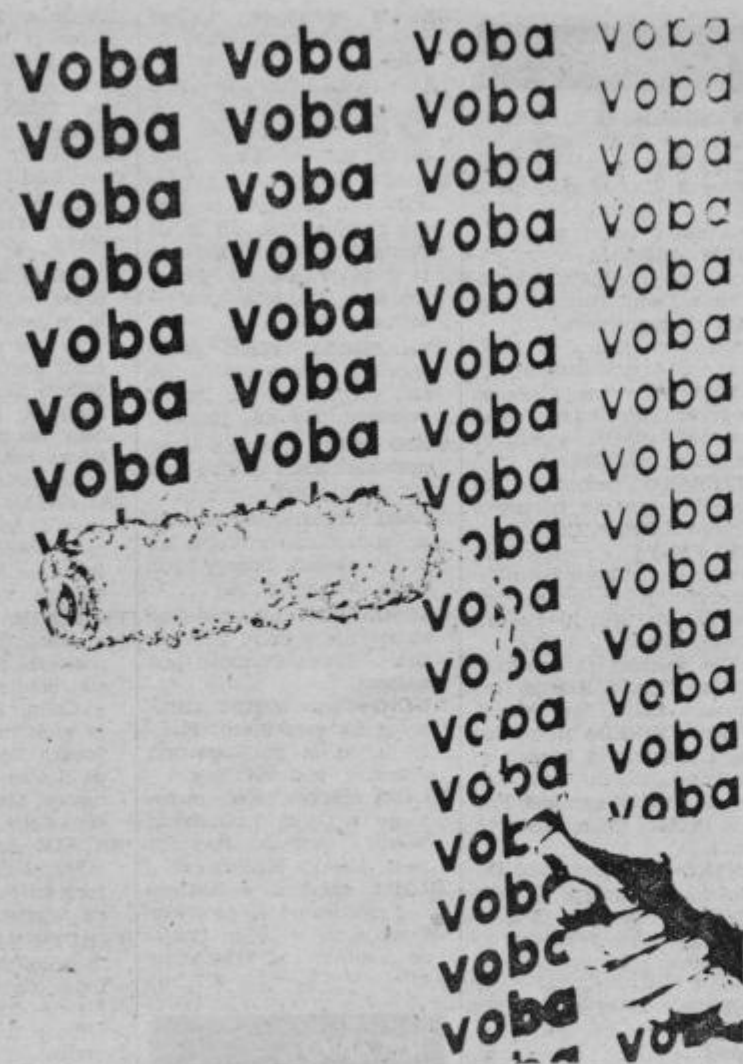
lesnina

Trgovina CELJE — Čuprijska 1

ULJANIK

ESAB

voba barva zanesljiva pot do uspeha
sami boste hitro in poceni
olepšali svoj dom

CINKARNA CC CELJE

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA

ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

- porabi do 40 % manj goriva
- ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORN I SAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti og-
nju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje
GRADNJA ŽALEC
Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENE-
GA MATERIALA** širom po domovini.

20 % POPUST

OD 5. 6. DO 20. 6. 1975

Pri nakupu razstavljenega
pohištva celotnega
proizvodnega programa
LIK Savinja Celje
v prodajalni

SLOVENIJALES

Zidanškova 5

MALI OGLASI

PRODAM

NA LOPATI prodam košnjo. Lápovšek, Dobrova 52, Celje.

PRODAM prašica za zakol in košnjo sladkega sena. Derovšek, Cesta v Lokrovec 24, Celje.

ZASTAVO 750, letnik 1965, ugodno prodam. Jesenek, Latkova vas 140, Prebold.

PRODAM otroški globok voziček, dobro ohranjen. — Smrekarjeva 1, Celje.

NOV uvoženi športni voziček prodam. Trubarjeva 76 — Otok.

PRODAM starejšo hišo z gradbenim dovoljenjem in gradbenim materialom. Naslov v trafiki Polzela.

FIAT 750 — 1971 prodam ali zamenjam za spačka. Leon Pader, Griže 122.

TOVORNI avto TAM 4500 — kipper, registriran in tehnično pregledan do maja 1976, prodam za 40.000 dinarjev. Informacije do 14. ure po telefonu, Celje 20-020.

PRODAM nedograjeno visokopritlično hišo v Sempetru v Sav. dolini. Ogled je možen vsak dan. Ludvik Suler, Sempeter 150.

DOBRO ohranjeno spalnico prodam. Ljubljanska 31, Celje, stanovanje št. 17.

PRODAM volkswagen 1600 L automatic, letnik 1970, primeren za invalide in starejše ljudi. Ogled ob sobotah in nedeljah od 7. junija dalje od 16. do 18. ure. Stane Pravdič, Cesta Nade Cilenske 6, Zalec.

PRODAM kosilnico. Slance 16, pošta Teharje, Zabukšek.

ROGNO kosilnico ugodno prodam. Ponudbe pod »Takoj«.

STISKALNICO za grozdje, večji sadni mlin ter brižgalko za sadno drevje ugodno prodam. Vilma Novak, Celje, Trnovlje 200.

UGODNO prodam kavč z dvema foteljama in mizico. Ogled v popoldanskem času od 15 do 18 ure. Kompan, Celje, Trubarjeva 28.

PRODAM kombinirano omaro za 7 dnevno sobo. Ogled od 10. do 13. ure. Lesjak, Volkova 3, Celje.

PRODAM leseno barako — garažo, hladilnik Himu in električni štedilnik. Ferne, Celje — »Lava« — Valva-zorjeva 34.

PRODAM čebelarje. Jože Verbič, Dramlje 37/A.

PRODAM nemške ovčarje. Anton Praznik, Slandrova 1a, 63325 Šoštanj.

PRODAM moj 3, 4 brzine, z izpitom prevoženih 3000 km, cena 3800 dinarjev. — Jurkošek, Griže 124 — nova hiša.

1500 KOMADOV monte 12 ter 150 litrov jabolčnika prodam. Ponudbe pod »Pocenje«.

PRODAM globok voziček in kompletno posteljnico za 1300 dinarjev. Brilej, Stanetova 7, vhod iz Savinove ulice, nad mesnico.

POCENI prodam kompletno rabljeno spalnico, jedilni kot, pralni stroj mini Candy 3 kg. Maks Nežman — Sempeter, Savinjska dolina 35 b.

WARTBURGA, dobro ohranjenega, poceni prodam. — Spiro Meštrov, Ulica bratov Vošnjakov 26A ali bife »Ta«.

UGODNO prodam dobro ohranjen električni štedilnik s pečico. Vilma Seg, Trubarjeva 53 b, Celje, telefon 226-06.

POCENI prodam zastavo 750, letnik 1971 Rebernik, Ulica bratov Vošnjakov 26/B.

POCENI prodam kmečki voz. Antonija Gajšek, Prožinska vas 17, Store.

PRODAM lep kavč. Meško, Ljubljanska 31/6. nadstr., Celje, stolpnica.

PRODAM sladko seno. Zabukšek, Slance 16, pošta Teharje.

PRODAM taunus 12 m TS, vozen, letnik 1966. Anton Brinar, Latkova vas 42, Prebold.

GRADITELJEM prodam rabljene podpore za ploščo. — Alojz Kvas, Zg. Hudinja 63, Celje.

PRODAM telico, staro 18 mesecev, 3 mesece brejajo. Brinar, Latkova vas 42, Prebold.

PRODAM dobro ohranjeno spalnico. Anton Malej, Mariborska 148, Celje.

MODERNO spalnico prodam. Telefon 24-895 po 16. uri.

PRODAM VW 1300, letnik 1967. Informacije — Franc Vuk, Tratno 2a, Grobelno.

AMI 8 L, odlično ohranjen, prodam. Informacije telefon 236-47 v popoldanskem času.

PRODAM sobo — kuhinjo, nekaj vrta. Voda, elektrika. Pavla Dren, Proseniško 8 b.

PRODAM hišo z nekaj zemlje v okolici Celja. Ponudbe pod »Sončna lega«.

PRODAM malo rabljen traktor pasquali 18 KS. Jože Hrašar, Podvin 8 pri Polzeli.

PRODAM cirkular, Celje, Teharska cesta 53.

POCENI prodam zastavo 750 v voznem stanju, registrirano do 31. decembra 1975. Informacije — Peter Pihler, Klanc 24, Dobrna.

ZAPOSILITEV

ZENSKO-MOSKO frizerstvo Karolina Valter-Vrečar, Rogiška Slatina 29, sprejme takoj 2 KV frizerki in 2 učenki. Opremljena soba, dva dni v tednu prosto.

ISCEM dekle, ki bi pomagalo v privatnem gostinstvu v Celju. Ponudbe pod »Redna zaposlitev«.

ZENSKO za pomoč v kuhinji nujno potrebujem. Zaposlitev je redna. Plača po dogovoru. Prost dan. Ponudbe pod »Redna zaposlitev in dober zaslužek«.

FRIZERSKO pomočnico in vajenico sprejme frizerstvo Franjo Snajder, Celje.

DVA FANTA sprejemam za izučitev vodovodnih inštalaterjev in enega za priučitev. Šarlah, Arcelin 87, Skofja vas.

ISCEM vajenico za frizersko stroko. Franc Kranjc, frizerstvo, Celje, Cuprijska 4.

1 VODOVODNEGA inštalaterja, 1 kleparja, 2 učenca za vodoinstalatersko ali kleparsko stroko sprejme Franjo Dolžan, Celje, Linhartova 6.

ZENSKO frizerstvo Fani Dolinšek, Cankarjeva 2, Celje (bivše frizerstvo Vozlič) sprejme dobro frizersko pomočnico. Informacije v lokalu.

»PETROL« Ljubljana, TOZD blagovni promet PE Celje, sprejme takoj delavca za skladišče v Celju. Pogoji NK delavec in 3-mesečna poskusna doba.

STANOVANJA

IZREDA PRILOZNOST — izdelke iz lasne proizvodnje lahko kupite s 5-odstotnim popustom v prodajalni pohištva LESNINA, Celje, Cuprijska 1.

Ce pošljete ta oglas na naslov: LESNINA, SJEP, 61000 LJUBLJANA, Parmova 53 (2M), vam bomo poslali dodatne informacije!

STANOVANJE, novo z dvema prostoroma, centralno kurjavo, zamenjam za pritlično ali enonadstropno v okolici Otoka s kurjavo na premog. Ponudbe na naslov: Gigica Nerač, Celje, Miklošičeva 3.

SOBO z možnostjo kuhanja in pranja v Celju ali okolici nujno potrebujeta mlada zakonca. Ponudbe pod »Prosvita, sva v stisk«.

ISCEM sobo s souporabo kopalnice — možnost pranja — v Celju. Ponudbe pod »Julija«.

ODDAM opremljeno spalnico. Dečkova 2, Celje — Manfreda.

TRICLANSKA družina nujno išče sobo s kuhinjo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Poštena«.

UPOKOJENCA z lastnim stanovanjem brez otrok sprejmeta upokojenko do 65 let starosti na stanovanje, najraje pa v skupno gospodinjstvo. Ponudbe pod »Mir na deželi«.

DVE MIRNI dekleti iščeta ogrevano sobo v centru mesta, vseljivo po 20. juniju. Ponudbe po 20. juniju.

SOBO oddam dvema solidnima moškima. Ponudbe pod »Poseben vhod«.

MLADA družina išče enosobno stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Tone Filipič, Celje, Nazorjeva 20.

GARSONJERO ali enosobno stanovanje v Celju išče mati z otrokom. Ponudbe pod »Jesena«.

NUJNO iščem manjše stanovanje ali garsonjero. Plačilo dobro in po dogovoru. Ponudbe pod »Nujno«.

MLADA zakonca iščeta stanovanje v Celju, Laškem ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Redno plačevanje«.

MLADA mamica s sinkom išče stanovanje ali neopremljeno sobo v Celju. Cenjene ponudbe pod »Mesec junija«.

RAZNO

GARAZO vzamem v najem. Vladimir Brglez, Vruncčeva 25/C, Celje.

PISCANCE rjave, bele težke, rjave grahaste do enega tedna starosti po din 5, dobite vsak dan do avgusta na trgu v Celju in na domu. Valilnica Vinter, Lopata 55, Celje.

VDOVEC 35/170 s šestletno hčerko želi spoznati žensko od 30 do 35 let. Lahko tudi z enim otrokom. Ponudbe pod »Skupno življenje«.

AVTO-MOTO društvo Slančder, Celje, prične v ponedeljek, 9. junija 1975 tečaj cestnoprometnih predpisov. Prijave sprejema Avto-moto društvo »Slančder«, Celje, Ljubljanska 37, vsak dan do 18. ure, ob sobotah do 12. ure. Vabljeni!

PERUTNINARJI — izkoristite priliko, ki vam jo nudimo, da si lahko nabavite 1 mesec dni stare pitance težke pasme ROS samo za 10,00 komad. Tudi jarkče v začetku nesnosti dobite po ugodni ceni. Se priporoča valilnica Smarjeta pri Skofji vasi.

IZREDNA PRILOZNOST — izdelke iz lasne proizvodnje lahko kupite s 5-odstotnim popustom v prodajalni pohištva LESNINA, Celje, Cuprijska 1.

Ce pošljete ta oglas na naslov: LESNINA, SJEP, 61000 LJUBLJANA, Parmova 53 (2 M), vam bomo poslali dodatne informacije!

PREPROSTO verno kmečko dekle, vajeno kmečkega dela in gospodinjstva, 36 let, lepe zunanosti, želi spoznati primernega fanta, bodočega moža, po možnosti s kmetijo. Alkoholiki in ločeni ne pridejo v poštev. Resne ponudbe poslati pod »Brez laži«.

ZAMENJAM nedograjeno hišo v Črnučah pri Ljubljani za podobno v okolici Celja. Informacije po 14. uri. — Telefon 26-509.

POMOTOMA zamenjano kolo v soboto jutraj pri samopostrežbi na Ljubljanski cesti dobite na postaji LM v Celju. Prosim osebo, ki je vzela moje kolo — črno žensko Rog, športno — da ga dostavi isto tam ali na naslov Maksimilijana Bornšek, Celje, Babno 4.

BRUSIM in lakiran parket takoj ali po dogovoru. Informacije od 6. do 7. ure na telefon 264-16.

PERUTNINARJI — izkoristite priliko, ki vam jo nudimo, da si lahko nabavite mesec dni stare piščance pitance, samo za 10 dinarjev komad. Tudi jarkče v začetku nesnosti dobite po ugodni ceni. Valilnica Smarjeta pri Skofji vasi.

TAKOJ prevzamem vse knjigovodske posle za manjše obrtnike. Ponudbe pod »Knjigovodstvo«.

GARAZO vzamem v najem v bližini Malgajevje ali na Otoku v Celju. Ponudbe pod »Garaža«.

KUPIM

KUPIM tri dobro ohranjene široke kavče, več rex stolov in tri mize. Ponudbe s ceno pod »Ogled«.

HISO v dobrem stanju v bližini Celja kupim. Ponudbe pod »Upokojenka«.

• Samo v

stop

10 TV programov

svetovni bestseller henri charriere: METULJ

METULJ je avtobiografska izpoved človeka, ki je bil pod obtožbo, da je na Montmartru ubil človeka, obsojen na dosmrtno prisilno delo v Gvajani. S kaznijo se ni nikoli sprijaznil: 43 dni po prihodu v kaznilnico je zbežal in s čolnom premeril 2500 km. V Kolumbiji so ga prijeli, a je spet zbežal, se skrival pri Indijancih in tudi tu so ga dobili. Vrniti se je moral v gvajansko kaznilnico, v »zeleni pekel«. Po trinajstih letih mu je končno uspelo, zbežal je z zloglasnega Hudičevega otoka...

Knjiga je v kratkem času postala pojem za bestseller, prevedena je bila v številne jezike.

Skratka: od prve do zadnje strani napeta, srhljiva, z brezobzirno iskrenostjo napisana zgodba o ujetniku, ki je tvegaval vse za svobodo.

514 strani, cena: pl. 130 din

Knjiga je na voljo v vseh knjigarnah, naročila pa sprejema tudi uprava založbe DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE, Mestni trg 26, Ljubljana

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam knjigo »METULJ«.

Naročnino 130 din bom poravnal po povzetju.

Knjigo mi pošljite na:

— moj domači naslov

— kraj zaposlitve

(Ustrezno, prosimo, označite!)

Naslov naročnika:

Ime in priimek:

Kraj:

Ulica:

Zaposlen pri:

Kraj in datum:

Podpis naročnika:

merx kava

izbžana za vas

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 24 parov, med njimi: NIKOLA URUKALO in IRENA SMOLE, oba iz Teharij; VINCENCIJ MAVHAR, Ludwigshafen in VERONIKA POLSAK, Celje; MILAN OSOJNIK, Celje in ANICA REBEUSEK, Dobrova; AVGUST BINCL, Arvin in KRISTINA KALSEK, Pristava; JANEZ DOLER, Zavrh in MAJDA GOLES, Popelno; MAKSIMILJAN SEVŠEK in BREDI LESKOVAR, oba iz Gorice pri Slov. Bistrici; ERIH OBREZ, Loka pri Zusu in DRAGICA FELICIJAN, Celje; RUDOLF KMECL, Celje in VALERIJA MLAKAR, Pečovnik, IVAN DRIZG, Sl. Konjice in IDA PUŠNIK, Trnovlje.

SLOVENSKE KONJICE

IVAN AMBROZ, 25, Ziče in STEFKA PODGORSEK, 18, Bukovje; FRANC JUHART, 22, Konjice in ERNA POVH, 20, Dobrava; ANTON SELIC, 23, Tezanje in LJUDMILA VIHAR, 20, Gabrovlje ter JUSTIN KAMENIK, 26 in VERONIKA HROVAT, 19, oba iz Pače.

SENTJUR PRI CELJU

DRAGO LESKOVŠEK, 21, mesar, Slivnica in MARTA REGORSEK, 20, zlatarka, Sp. Ponkviča.

ZALEC

DJUDJO PETKOVIC, 20 in GABRIJELA KNESAK, 19, oba iz Liboj; ANTON FLERE, 22 in MARTA KORBBER, 22, oba iz Letuša; FRANC STUKOVNIK, 31, Gotovlje in ROZALIJA PODVERŠNIK, 24, Velenje; ANTON LUZAR, 24, Sempeter in IVANA SEDAR, 23, Dobroteša vas; JOZEF MATKO, 24, Miklavž pri Taboru in ANGELO BLATNIK, 22, Ojstriška vas; ALOJZIJ LEBIC, 33, Galicija in TEREZIJA HORVAT, 40, Podvrh; MIRKO ESIH, 23, Breg in OLGA SMAJS, 22, Parižlje; FRANJO MIKLAUVZIN, 22, Ponigrac in MARIJA KARNICNIK, 17, Brode.

SMRTI

CELJE

VEKOSLAV REBERNISEK, 54, Celje; STEFANIJA REBERNISEK, 53, Celje; IGNAC KOHNE, 66, Celje; ALEKSANDER DOLINSEK, 46, Celje; TEREZIJA PILKO, 88, Babno; ANTON KRIZMAN, 66, Krško; FRANC MEDVED, 55, Itanje; IVANA ZAGAR, 74, Celje; MILAN ZOBAR, 28, Novo mesto; TEREZIJA OROZIM, 74, Ločica; ANTON DOLINAR, 66, Zavrh in ANTON KOPINSEK, 64, Store.

GORNJI GRAD

ALOJZ PORNAT, 19, vajenec, Lačja vas in ANA NATLACEN, 83, upokojenka, Bočna.

SLOVENSKE KONJICE

STEFAN KRAJNC, 75, Tolsti vrh; VID SERNEL, 37, Zlakova; ANA SELIH, 60, Sojek; FRANC VRECKO, 65, Loče; JOZEF KLAUZAR, 62, Lipoglav; MARIJA BORSIČ, 46, Zg. Zreče in STEFAN JURSE, 83, Konjice.

SENTJUR PRI CELJU

KAREL ŠKOBERNE, 69, preužitkar, Laze in MARTIN KOPINSEK, 74, poljedelec, Zalag.

SMARJE PRI JELŠAH

JURIJ SOLINC, 49, Rogatec; AGNES VRECKO, 75, Močle in AGNES BRENCI, 81, Velike Rodne.

ZALEC

ALOJZIJ PETEK, 75, kmet, Vinska gora; STANISLAV VAVKNER, 54, mesar, Zabukovica; STEFAN KORBER, 67, upokojenec, Založje; JOZEF JERMAN, 70, kmet, Marija Reka in MARIJA JUVANC, 77, upokojenka, Polzeča.

ROJSTVA

CELJE

22 dečkov in 23 deklic

SLOVENSKE KONJICE

1 deček in 1 deklica

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 2 deklici

DEŽURNI ZDRAVNIKI

ZALEC

Četrtek, 29. maja dr. Andrej Ločniškar, petek 30. maja dr. Petar Vukelič, od 31. maja do 2. junija dr. Janez Cukjati, ponedeljek 2. junija dr. T. Tanaskovič, torek 3. junija dr. Ivan Sviben, sreda 4. junija dr. Petar Vukelič.

SLOVENSKE KONJICE

Četrtek, 29. maja dr. Olga Varga, petek, 30. maja dr. Božo Pahljina, sobota, 31. maja dr. Anka Kolar, 1. junija dr. Olga Varga.

KINO

UNION

Do 1. junija: ZLOMLJENA PUSOLCA, ameriški barvni film; od 2. do 6. junija: JEGULJA 300 MILIJONOV, italijanski barvni film.

METROPOL

Do 30. maja: NEZNANI ZASČITNIK, ameriški barvni film, od 31. maja do 1. junija: OAZA SMRTI, ameriški barvni film, od 2. do 4. junija: PAZI, DA NE BO GNEČE, italijanski barvni film; od 5. do 8. junija: GUSARJI Z ZELENEGA OTOKA, italijanski barvni film.

DOM

Do 31. maja: VESELE ZGODBE, ameriški barvni film, ob 16. uri, od 26. do 28. maja: FRENZY, ameriški barvni film, ob 18. in 20. uri, od 29. do 31. maja: DJANGOV SIN, italijanski barvni film, ob 18. in 20. uri.

LETNI KINO

Od 1. do 2. junija: KAVBOJI, ameriški barvni film, od 3. do 4. junija: SLED PELJE V SOHO, angleški barvni film.

SLG

Četrtek, 29. maja ob 19.30: Ferdo Kozak: KRALJ MATJAZ, Abonma delavske mladine. Vstopnice so tudi v prodaji.

Petek, 30. maja ob 19.30 uri: Ferdo Kozak: KRALJ MATJAZ. I. mladinski abonma in izven.

Sobota, 31. maja ob 10. uri: Molliere: LJUDOMRZNIK. 4. šolski abonma in izven.

Sobota ob 19.30 uri: Tone Partljič: SOUKE PA NI. Komedijski. Izven abonmaja.

Ponedeljek, 2. junija ob 19.30 uri: KULTURNI VEČER DIJASKIH DOMOV CELJSKE REGIJE

Torek, 3. junija ob 19.30 uri: Ferdo Kozak: KRALJ MATJAZ, izven abonmaja.

Sreda, 4. junija ob 17. uri: Ferdo Kozak: KRALJ MATJAZ. Abonma za upokojenke in izven.

DEŽURNI VETERINARJI

ZALEC

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 710-952, ali postaja milice 230-922.

CELJE

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 230-164.

SENTJUR

Od 30. maja do 6. junija vet. Franc Kovač, Sentjur, nova hiša pri Sikošek.

PRIREDITVE

V razstavnem salonu v Rogaški Slatini bo do 15. junija odprta razstava likovnih del akademskega slikarja Ferda Mayerja.

TV SPOR

NEDELJA, 1. junija

8.30 Poročila (Lj)
8.35 J. Semjonov: 17 trenutkov pomladi — TV nadaljevanje (Lj)
9.46 Otroška matineja: Gudi Raček, Viking Vilki, Egipt za časa Tutankamona (Lj)
10.55 Mosaik (Lj)
11.00 Ljudje in zemlja (Lj)
12.00 Poročila (do 12.05) (Lj)
Nedeljsko popoldne: Morda vas zanima, Bern: Evropsko prvenstvo v gimnastiki za moške (Lj)

17.20 Poročila (Lj)
17.25 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
17.40 Nadstevila — celovečerni film (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Runglasiev najboljših oddaj na TV festivalu v Portorožu (za JRT) (Lj)
20.20 D. Sušič: Odborniki — nadaljevanje TV Sarajeva (Lj)
20.55 Slovenec sem — dokumentarna oddaja (Lj)
21.30 Izbor iz sporeda TV festival — Portorož 75 (Lj)
22.15 Sportna pregled (Sa)
22.45 TV dnevnik (Lj)
23.00 Katowice: Evropsko prvenstvo v boksu — filmski pregled (do 23.30) (Lj)
UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:
17.00 Atletika: tekmovalci za Hanžekovičev memorial (do 18.15) (Zg)
18.30 Krtek film (Bg II)
19.00 Mladina vprašuje (Bg II)
19.30 TV dnevnik (Bg)
20.00 Zabavno glasbena oddaja (Bg II)
20.50 24 ur (Bg II)
21.05 Celovečerni film (Bg II)
22.35 V Nazor: Na Marjanu (Zg II)

PONEDELJEK, 2. junija

... Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 16.55) (Bg)
16.15 Kolesarstvo — barvni prenos (Priština)
17.30 Zlatostni velikan — barvna serija Japonske Jutke (Lj)
17.50 Obzorik (Lj)
18.05 Od zore do mraka: Hiša v mestu (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Teritorialna obramba in civilna zaščita — III del (Lj)
19.00 Odločamo (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Sodobna oprema — barvna oddaja (Lj)
20.05 3-2-1 (Lj)
20.10 Pili AGRFTV — 1. Canikar: Polikarp, V. Urošević: Lutka, S. Rozman: Karavana (Lj)
21.10 Kulturne diagonale (Lj)
21.40 Mosaik kratkega filma (Lj)
... TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:
17.30 Otroški spored (Sa)
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Narodna glasba (Bg)
18.45 Knjige in misli (Zg)
19.30 TV dnevnik (Sa)
20.00 Sportna oddaja (Bg II)
20.35 Glasbena oddaja (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.20 Celovečerni film (Bg II)

TOREK, 3. junija

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 16.55) (Bg)
17.40 B. Copić: Noge v zlatu, glava v blatu — I del (Lj)
17.45 Barvna risanka (Lj)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Egipt za časa Tutankamona — barvna serija (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Ne prezrite: Prešernovo gledališče Kranj (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Pogovor o ... (Lj)
20.55 Propagandna oddaja (Lj)
21.00 R. M. du Gard: Thibaultovi — barvna nadaljevanje (Lj)
21.45 TV dnevnik (Lj)

SREDA, 4. junija

16.10 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 16.30) (Bg)
17.25 Vrančeve dogodivščine — barvni film (Lj)
17.50 Obzorik (Lj)
18.05 Mosaik (Lj)
18.10 Po sledih napredka (Lj)
18.40 Barvna risanka (Lj)
18.45 Cirkak (Lj)
18.55 Stockholm: Nogomet — Švedska: Jugoslavija, barvni prenos (EVR Lj) v odmoru Propagandna oddaja (Lj)
20.45 TV dnevnik (Lj)
21.05 3-2-1 (Lj)
21.15 Film tedna: Mickey Ena (Lj)
22.45 Gorenje novosti — propagandna oddaja (Lj)
22.50 TV dnevnik (Lj)
23.00 Katowice: Evropsko prvenstvo v boksu — filmski pregled (do 23.30) (Lj)

ČETRTEK, 5. junija

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 16.55) (Bg)
17.25 Na črko, na črko — barvna oddaja (Lj)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Mosaik (Lj)
18.15 Vapon Sloveka, barvna serija (Lj)
19.05 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Sedem ljubezni Done Juanite — TV nadaljevanje (Lj)
21.10 Kam in kako na oddih (Lj)
21.20 Četrtekovi razgledi: Izgnanci (Lj)
21.50 TV dnevnik (Lj)
22.05 Slovenska popevka 75 — barvni posnetek (Lj)

PETEK, 6. junija

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 16.55) (Bg)
17.20 Pisani svet (Lj)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Slovenski rock 75 — Tomaž Domitčič, barvna oddaja (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Spominjalno otrokov svet: Koliko, kako, kdaj? (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.10 Knjiva — celovečerni film (Lj)
20.20 Propagandna reportaža (Lj)
21.25 625 (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)
22.10 Slovenska popevka 75 — barvni posnetek (Lj)

21.15 Film danes (Zg II)
22.25 Zabavna oddaja (Bg II)

SOBOTA, 7. junija

17.25 625 — ponovitev (Lj)
18.00 Obzorik (Lj)
18.20 Janošik — barvna serija (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cirkak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Slovenska popevka 75 — barvni prenos (Lj)
21.10 Evropsko prvenstvo v košarki — barvni prenos iz Splita (Zg, Lj)
22.45 Propagandna oddaja (Lj)
22.50 TV dnevnik (Lj)
23.05 Barvna propagandna oddaja (Lj)
23.10 Kojak — serijski barvni film (Lj)
UHF — oddajnika Kravce in Pohorje:
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Bg)
19.30 TV dnevnik (Sa)
20.00 Dokumentarna oddaja (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.15 Zabavna glasba (Bg II)
21.45 Sedem dni (Bg II)

PROMETNE NESREČE

VRATA SO SE ODPRLA

V naselju Hruševce se je zgodila prometna nesreča, ker so se med vožnjo odprla desna vrata na osebnem avtu, ki ga je vozil VIKTOR POPOVIC, 33, iz Proziške vasi. Popović je zapeljal v desno na travnik, pri čemer se je laže poškodovale po levi strani glave sopotnica ROZALIJA DROFENIK, 67, iz Nezbis, na avtomobilu pa je škoda za 2000 dinarjev.

KOLESAR JE POBEGNIL

19-letni SANDI BEZGOVSEK iz Celja je prečkal, izven prehoda za pešce, Stanetovo ulico v Celju. Tedaj je mimo pripeljal s kolesom na pomožni motor IVAN JANUSIČ, 17, iz Sentjurja, ki je dečka zbil po cestici, pri čemer si je le-ta zlomil desno nogo. Voznik Janušič je pobegnil, vendar so ga miličniki kaj kmalu izsledili.

ZAVIJAL JE V LEVO

Proti trgovini Avto Celje v Velenju je zavijal v levo voznik osebnega avta JANKO BASNAK, 28, iz Šoštanja. S tem je izsiljeval prednost vozniku FRANCU VELLERJU, 38, iz Gaberke, ki je pripeljal iz nasprotne smeri. Ob trčenju je Veler ustavil, Basnaka pa je obrnilo na cesti in je se s sprednjim delom avta zadrl v reklamno tablo. Oba voznika sta se poškodovala, na avtomobilih pa je škoda za 30.000 din.

PREHITEVANJE PO DESNI

AVGUST BULCEVIC, 23, iz Gotovelj je v Sempetru pripeljal za nekim osebnim avtom prehitro in ker se je avto pred njim ustavil, ker je nameraval zaviti v levo, ga je Bulčević prehitel po desni strani. Zaradi prehitre vožnje pa ga je na bankini začelo zanašati in je trčil v avto, s katerim se je iz nasprotne smeri pripeljal JOZE KORTNIK, 35, iz Celja. Oba voznika in sopotnica v Bulčevićevem avtu so se poškodovali, škoda pa je za 30.000 dinarjev.

NEIZKUSEN VOZNIK

MARIJAN PIRSIČ, 21, iz Celja je v Medlogu prehitel voznika mopeda, tedaj pa je opazil, da vozi iz nasprotne smeri osebni avto. Pirsič je naglo zavil v desno, zaradi prehitre vožnje in neizkušenosti pa ga je začelo zanašati in je zapeljal na travnik, kjer je podrl telefonski drog in obstal na strelu. Telefon se ni ničče poškodoval, Pirsičev avto pa je popolnoma uničen; škoda so ocenili na 25.000 dinarjev.

OBA PO SREDINI

V Črnelici pri Sentjurju sta se srečala voznika osebnih avtomobilov GABRIEL SELCAN, 37, iz Celja in RAFAEL ARTICEK, 23, iz Grobelc. Ker sta oba pripeljala v ovinek po sredini ceste, je prišlo do trčenja, pri čemer je nastala škoda na vozilih za 3000 dinarjev.

TRČENJE NA ŽELEZNISKEM PREHODU

ERNEST KOTNIK, 37, iz Gave je pripeljal v Paški vasi iz smeri železniške postaje do železniskega prehoda, pred katerim je znak STOP. Vendar se Kotnik ni ustavil in zapeljal na tračnice v trenutku, ko je mimo pripeljal tovorni vlak. Zalezel se je v lokomotivo, ki ga je odbila dva metra nazaj. Pri nesreči se je poškodoval njegov sopotnik VINKO KOTNIK, 39, iz Zalca, na avtu pa je škoda za 5000 din.

NEPREVIDEN DEČEK

8-letni JOZE KRALJIC iz Arclina je stekel čez cesto pred osebnim avtom, s katerim se je iz smeri Arclina proti Ljubčini pripeljal AVGUST BINCL, 22, iz Pristave pri Vojujku. Voznik je dečka zadel, pri padcu pa si je le-ta zlomil rob, ima pa tudi rano na glavi.

NASLI SO MRTVEGA

Voznik avtobusa JOZE ZGANK iz Celja je našel v Strmu mrtvega MILANA SUMLIJAKA, 27, iz Dobriča pri Polzeli. Ugotovili so, da je Sumljak iz neznanega vzroka na ravni delu ceste trčil v mostno ograjo, kjer je običajni mrtvec, moped pa je padel v potok.

MAMICA, OČKA, POSLUŠAJTE

V petek, ob 7. uri zvečer je bila dvorana DPD »Svoboda« v Radečah polna staršev otrok, ki se učijo instrumente v tamkajšnji Glasbeni šoli, nekaj pa je bilo tudi tistih, ki jih je zanimalo, kaj in kako se dela v njihovi Glasbeni šoli.

O glasbeni tradiciji Radeč, ki se nam s svojo lego zdijo nekam odmaknjene, ni treba posebej govoriti. Morda prav ta odmaknjeno je bolj priteguje k glasbi, ki z dneva v dan pomeni Radečanom več. To se je najmočnejše pokazalo pred štirimi leti, ko je bila glasbena šola v zelo kritični situaciji, čeprav je do takrat prebrodila že 15 let morda še težjih situacij. V teh zadnjih štirih letih je bila namreč pred dvakratno ukinitvijo. No, tu se je pokazala ogromna zavzetost in privrženost prebivalcev do te ustanove in njenih smotrov. Pomoč je bila tu, šola je ostala, prostore so adaptirali in izglasovan je bil tudi samoprisevek. Vsa leta je vidna tudi izredna povezava Glasbene šole in radeške godbe na pihala, katere člani so zunanji sodelavci Glasbene šole.

Na javnem nastopu, ki je bil v počastitev Dneva mladosti, so nastopili vsi gojenci, ki jih je 80. Tisti, ki niso nastopili solistično, pa so v enkratnem zanosu zapeli v šolskem zboru, ki ga vodi ravnateljica Jadranka Stoviček Stojanovičeva. Na nastopu, ki je bil resnično pester in zanimiv, saj je vseboval 36 samostojnih točk, je nastopil tudi učenec Franci Lipovšek. Na njega so vsi še posebno ponosni, saj jih je uspešno zastopal na republiški reviji glasbenih šol Slovenije v Ljubljani in z igranjem na rog osvojil v zelo težki konkurenci tretje mesto.

Vse kaže, da je Glasbena šola v Radečah resnično zaživela, kar se vidi v lepih uspehih in velikem številu učencev. Pri tem moramo povedati, da vse delo z 80 učenci sloni na požrtvovalnih predavateljih, ki jih je samo pet, pa še od teh sta redno zaposlena samo ravnateljica in njen tovariš, drugi so pa honorarci. Torej zanimanje mladih za glasbo je ogromno. Probleme glede prostorov Glasbene šole so v Radečah rešili, ostaja še predvsem problem kadrov, ki pa je tesno povezan s stanovanji. No, in če se bo v Radečah našlo stanovanje za nove glasbene kadre, obstajajo tudi vse možnosti, da bodo v Laškem odprli dislociran oddelk Glasbene šole Radeče. Načrti so, navdušenosti in delavnosti tudi ne manjka, ostane samo še želja, da se izpolnejo vsi načrti tega majhnega kolektiva.

V. RIZMAL

KONJICE

KULTURA V PARADI

Posebnost letošnje parade enot teritorialne obrambe v Slovenskih Konjicah je bila tudi v tem, da so v paradi sodelovali tudi predstavniki kulturnega življenja. Na sliki je predsednik občinskega sveta zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenske Konjice Konrad Sodnik, ki je vodil enoto predstavnikov kulturne skupnosti in kulturno prosvetnih društev konjiške občine.

Foto: D. MEDVED

POTEPANJE PO ORIENTU (2)

PODOBE IZ TISOČ IN ENE NOČI

**ZDENKA
STOPAR**

Leta 330 po našem številu je bilo, ko so proglasili Bizanc pod imenom Konstantinopol za prestolnico rimskega imperija. Ko pa se je imperij l. 395 razdelil na vzhodno in zahodno polovico, je Konstantinopol ostal metropola vzhodnega ali bizantinskega cesarstva. Mesto ni hotelo biti nič drugega kot novi Rim. Še več. Hotelo je biti stari Rim. Konstantin se je bil odločil, da bo iz njega napravil bleščečo svetovno mesto. Marmornate in brokaste palače, obdane s palmami in platanami, slavoloki, stebriščne dvorane, kipi in vodometi, celo knjižnice in šole, vse to je raslo iz tal v potratnem blišču. Kar je bilo še kje najti grških umetnostnih zakladov, so jih zvečkali skupaj. Stedili niso ne s širokimi cestami ne z velikimi trgi, ki še danes v veliki meri karakterizirajo mestni značaj.

Mnogo tega se je v stoletjih sesulo v prah. Po mestu pa še vedno srečujemo objekte iz tega časa, ki so prav do nedavna služili svojemu namenu. Ena glavnih današnjih mestnih žil teče pod starim bizantinskim akvaduktom, mogočno stavbo na slopih, ki je oskrbovala mesto z vodo s sosednjih gričev. In blizu starega antičnega mestnega središča, ob hipodromu, nas vodič povabi na ogled podzemeljske cisterne, ki je v času stiske oskrbovala mesto s pitno vodo. Do nje se spustimo po strmih stopnicah in naenkrat se znajdemo v mogočni, z vodo preplavljeni dvorani. Obok opira 338 mogočnih kamnitih stebrov. Vsak izmed njih je visok po osem metrov in okrašen z bogato izklesanim kapitelom. Prostor je 70 m širok in 140 m dolg, tako da mu z ozke ploščadi, od koder si ga ogledujemo, ne moremo videti konca.

Kajpak, tudi v času največjega sijaja je v Bizancu vladala najhujša beda. Tisti, ki se niso sončili v vladarjevi milosti, so prebivali v visokih, pustih stanovanjskih kasarnah, postavljenih v ozkih ulicah, polnih smrada in umazanije. Zanje je veljalo, kot je napisal neki zgodovinar: Nebo: daljna modra črta. Sonce: neznano. In v teh siromašnih predelih se je v času največjega razcveta mesta gnetlo po 700.000 prebivalcev, tu je odra-

ščalo na desetisoče otrok.

O teh stanovanjskih soseskah v današnjem Carigradu ni več sledu. Bile so premalo imenitne in trdne, da bi se jih komu ljubilo ohranjati. Toda še danes stoji stavba, ki se je s svojo enkratno lepoto zapisala tudi v zgodovino evropske umetnosti: Hagia Sofija — Sveta Mirost. Prav je, če se ob njej malo dlje pomudimo, saj niso redki, ki se odpravljajo na dolgo pot v Carigrad samo zato, da bi jo videli.

Pravijo, da je to cerkev pozidal že cesar Konstantin, vendar velja, da je svojo današnjo obliko dobila za vladarja Justinijana in njegove lepe žene, nekdanje cirkuške jahalke Teodore, vladarske dvojice, znane v svetu tudi po sloviti mozaični upodobitvi v cerkvi San Vitale v Ravenni. Ko stopimo vanjo, je bolje, da se prepustimo vodstvu lastnih oči, kot tiskanim turškim vodnikom, namenjenim turistom, ki so, milo rečeno, ne le skrajno površni, ampak včasih zavajajo celo v zmotno.

Pomudimo se najprej pri imenu tega slavnega objekta. Hagia pomeni »sveta«, beseda Sofia pa ne nemara kakšne svetnice Zofije, marveč v grščini »modrost«. Cerkev se torej imenuje Sveta Mirost. Postavila sta jo dva genialna stavbenika, Anatemios iz Tralesa in Izidor iz Mileta, pod njunim vodstvom pa je delalo 100 najboljših inženirjev in 10.000 delavcev. Uporabili so najdragocenejši stavbeni material, porfir-

ne stebre iz Egipta, zlato, srebro in slonovino iz Efeza, Baalbeka in Delphija, beli marmor iz otoka Marmara, rdečega iz Synade, zelenega iz Euboe, rumenega iz Afrike. In tako je počasi nastajala stavba, ki še danes sodi med najmočnejše stavbne umetnine sveta, saj zavzema pozidana površina kar 7.570 metrov. Kupola, ki obvladuje osrednji prostor, meri v premeru skoraj 32 metrov, visoka pa je preko 55 metrov. Zavidljive mere, ki jih lahko pri tej poldrugotisočletje stari stavbi samo občudujemo. Pred vstopom v prostor za vernike je mogočna obokana veža, takojmenovani narteks, kjer so nekdanj stali mogočni bronasti konji — te so pozneje prepeljali k cerkvi sv. Marka v Benetkah. In ko stopimo v notranjost, nas osupne obilje stebrov s svojimi čudovito izklesanimi glavami — kapiteli. Vsak izmed njih je umetnina zase. Prostor je centralno urejen, okrog osrednje ladje pa so razporejeni stranski prostori. In povsod odkrivamo ostanke nekdanjega okrasja, čudovite starinske mozaike. Preveč je vsega, da bi mogli na kratko opisati vse elemente, ki so oblikujejo mogočni vtis te arhitekture. Toda naj zato končamo z zanimivim podatkom. Izračunali so namreč, da bi nas danes veljala takšna stavba, če bi jo hoteli znova postaviti, nič manj kot 75 milijonov dolarjev...

Ceprav so Otomani skušali obvarovati stare bizantinske spomenike, je mesto vendar kmalu pri-

čelo dobivati orientalski videz, ki ga še danes najbolj opazno poudarja jo številne mošeje. Postavljali so jih v nižinah in na gričih in od povsod so pričeli njihovi vitki stolpiči — minareti, od koder so muzejini vsak dan po trikrat klicali k molitvi, obvladovati mestno podobo. Pa tudi sicer se je v mestu marsikaj spremenilo. Bizantinsko togost je zamenjala orientalska sproščenost in igrivost, smisel za udobnost in lepoto. Orientalizacija mesta je potekala tako naglo, da je potres leta 1509 razdeljal kar 109 mošej, ki so jih bili pozidali v obdobju dobrih petdesetih let. Življenjski utrip mesta se je tedaj sicer za hip ustavil, vendar je kmalu nato vzcvetelo v novi moči in sijaju.

Med našim kratkim potepanjem po brezkončnih carigrajskih ulicah kajpak nismo mogli spoznati vsega, kar je v stoletjih turške vladavine tod nastalo. Tisto, kar smo videli, je le droben vzorec, ki pa je dovolj zgovoren in prepričljiv, da nam prikljče v spomin podobe iz Tisoč in ene noči, klasične knjige orientalske književnosti. Nismo si ogledovali medres in hamamov, turških verskih šol in javnih kopališč. Ogledali smo si nekaj mošej, prelepih stavb, v katerih se je kot v mogočnem kristalu strnila vsa lepota islamske umetnosti. Kot razprti, pisanobarvni cvetovi so se razpirale pred nami, bleščeče v svoji lepoti, skrivnostne v zamolkem barvnem sijaju. (Se nadaljuje)

V ta zgodovinski prostor je postavil Finžgar v svoji povesti Pod svobodnim soncem Iztokovo borbo za Ireno in za svobodo svojega ljudstva.